

Spirituele Macht

Hoe zij werkt

Nederlandse vertaling Teréz Stolze

Llewellyn Vaughan-Lee

Spirituele

Macht

Hoe zij werkt

Llewellyn Vaughan-Lee

Nederlandes vertaling Teréz Stolze

Oorspronkelijke titel: "Spiritual Power. How it works"
Eerste uitgave: The Golden Sufi Center
P.O. Box 428, Inverness, California 94937 USA

© The Golden Sufi Center, 2005
ISBN 1-890350-11-7

Nederlandse publicatie "Spirituele Macht. Hoe zij werkt."
Llewellyn Vaughan-Lee

© 2006 Nederlandse vertaling: Teréz Stolze

1. Spiritueel leven. 2. Titel.

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Informatie te verkrijgen bij:
Teréz Stolze
Eikendreef 82
6581 PG Malden
Email: terezstolze@hetnet.nl

Inhoud

Introductie	6
1. Bronnen van Macht	11
2. De Macht van de Werkelijkheid	32
3. Het Licht van de Ziel	48
4. De Magie van het Leven	69
5. De Energie van Ontwaken	89
6. De Grondbeginselen van het Leven	106
7. De Taal van de Liefde	125
8. Liefde en Plezier	144
Noten	158
Bibliografie	163
Dankbetuiging	164
Informatie	165

Introductie

*Wanneer je twee één maakt en
Wanneer je binnen als buiten maakt en boven
Als beneden, en wanneer
Je het mannelijke en het vrouwelijke één maakt
Dan zul je het koninkrijk binnengaan.*

Het Evangelie van Thomas¹

Er was een tijd dat ieder bos en iedere stroom heilig waren, dat betekenis en wijsheid gevonden werden in de cycli van de maan en in de ontkieming van planten. Men zag het goddelijke in iedere vorm, van het vuur in de haard tot de sterren aan de hemelen. De aarde werd aangeduid door krachtlijnen, de zogenaamde *lay-lijnen* in het Westen, en de *draak-lijnen* in het Oosten. Waar bepaalde lijnen elkaar kruisten werden tempels en cirkels van rechtopstaande stenen gebouwd. Dit waren krachtplaatsen waar spirituele energie het meest geconcentreerd en toegankelijk was. De kracht bij deze plekken en hun tempels hielp niet alleen de mensen in hun relatie tot het goddelijke, maar zij bevorderde ook de spirituele energiestroom naar het gehele leven. Door deze krachtplekken werd de natuur gevoed, het gewas groeide en de mensen hadden er baat bij, zowel innerlijk als uiterlijk, in hun ziel en in hun dagelijkse leven.

De opkomst van het monotheïsme met zijn beelden van een transcendente God verbande het goddelijke naar de hemel en liet de mens alleen achter op de aarde. De lijnen in de aarde werden vergeten en ofschoon de kerken vaak gebouwd werden op de oude heilige plekken, raakte de esoterische kennis van het brengen van heilige energie naar het leven verloren. Een alles omarmende relatie met het goddelijke werd vervangen door de kennis van de natuurwetenschappen. Het gewas werd gevoed door mest en pesticiden in plaats van door ritueel en

gebed. Het gewas groeide, maar de spirituele voeding verdween uit het dagelijkse leven.

Intussen focuste het religieuze leven zich op onze relatie met een transcendente God. De spitstorens van de kerken en de koepels van de moskeeën richtten onze blik naar de hemel. En de boodschap die gebracht werd, bestond vaak uit persoonlijke verlossing, en de kerken wezen in de richting van een hemels leven na de dood. Magie, het gebruik van de energie van het onzichtbare, werd door de kerk in de ban gedaan. Wonderen behoorden alleen tot de hand van de ene God en Zijn heiligen, en zij die helende krachten bezaten moesten vaak in het geheim werken. En deze geïsoleerde spirituele handelingen van kracht werkten alleen op het niveau van het individu. Kennis over wat spirituele macht is en hoe ze als een systeem voor al het leven kan werken werd vergeten, behalve in sommige sjamanentradities.

Iedere periode heeft haar eigen kennis. De matriarchale periode kende de magie van de aarde en de ritmen van het leven. De patriarchale tijd heeft ons het inzicht en de beperkingen van de wetenschap gegeven. In de komende periode zullen wij iets zien wat we nog nooit gezien hebben – binnen en buiten zullen samenwerken; de zichtbare en de onzichtbare werelden zullen hun energie en wijsheid combineren en ons de macht en de kennis geven die we nodig hebben voor de volgende tijd in onze evolutie. Deze verandering naar heelheid zal voor een deel bestaan uit het wegnemen van persoonlijke- en transcendente spiritualiteit, en deze teruggeven aan de hele schepping. De bedoeling hiervan is een opnieuw ontwaken van de kennis over hoe spirituele macht in de wereld werkt.

Onze fysieke wereld moet gezuiverd en geheeld worden. Onze machtssystemen zijn corrupt en dienen het geheel niet. We kunnen de volgende tijd niet binnengaan tenzij we vanuit een grotere dimensie leven en het spirituele omarmen. Hoe spirituele energie in de innerlijke en uiterlijke werelden werkt is een exacte wetenschap. Ofschoon het vele eeuwen verborgen was, hebben bepaalde spirituele meesters en hun discipelen dit werk voortgezet. Zij hebben deze wijsheid voor de mens

bewaard en de krachtplekken, de stroom van energie die van binnen naar buiten gaat, bewaakt.

Binnen de stroom van deze energie zijn nu veranderingen gaande. Krachtplaatsen die sliepen worden spoedig geactiveerd. Als we aan deze veranderingen voor het nut van het geheel deel willen nemen, moeten we de kennis over de werking daarvan hebben. We moeten inzicht hebben, niet alleen in deze krachtplaatsen, maar ook in het gebruik van het verborgen potentieel. Deze esoterische kennis hoort bij ons erfdeel en bij de behoefte van deze tijd. Ze heeft het potentieel van het ontwakken van de wereld.

In iedere overgangstijd zijn er mensen die graag in het onbekende stappen, in de toekomst die gaat komen. Er zijn ook mensen die iedere verandering zullen tegenhouden. Het is aan ieder van ons om van binnenuit een antwoord te geven, vanuit de plaats waar we vrij zijn, waar conditionering en angst ons niet vastgrijpen. Door ons antwoord kunnen we een echte bijdrage leveren aan de veranderingen die plaatsvinden. Het werken met de energie van het leven behoort niet langer aan een paar uitverkorenen, maar aan een ieder die de toekomst tegemoet wil treden. De prijs is dat we onze focus op het persoonlijke welzijn achter ons moeten laten, zowel materieel als spiritueel. De behoeften van het geheel moet onze eerste zorg zijn. Er staat ons belangrijk werk te wachten, daar waar binnen en buiten elkaar ontmoeten, waar de werelden samenkomen. Dit werk bepaalt de levenspatronen van de komende tijd.

De niet-zichtbare werelden hebben vele geheimen met ons te delen, maar we moeten bereid zijn om ze te ontvangen. Wij moeten ons openen voor de dimensie die voorbij ons huidige inzicht ligt, en deze innerlijke werelden toestaan met ons te communiceren. Er wordt tussen deze werelden een brug gebouwd. Dit is geen regenboogbrug met heldere kleuren en spirituele fantasieën. Hij wordt gebouwd van de grondsubstantie van deze wereld, gecombineerd met de eigenschappen van de innerlijke werelden. Het werk aan deze brug is bijna klaar. Wanneer hij gereed is zullen binnen en buiten samengaan tot ver in de toekomst. Deze brug wordt

temidden van het leven gebouwd en is toegankelijk vanuit ons gewone alledaagse bestaan – je hebt geen esoterische kennis nodig om er binnen te gaan. De verbinding ertussen maakt het de mens mogelijk om op een andere manier direct gevoed te worden vanuit het innerlijk – niet afhankelijk van priesters, sjamanen of orakels, maar toegankelijk voor iedereen.

Voor ieder van ons is deze brug onze eigen individuele verbinding met de innerlijke wereld van de ziel. Sommigen kunnen hem al in dromen zien, in kunstwerken of in muziek. Anderen voelen het doordat er een bepaalde vreugde in het leven is teruggekeerd, of het gemak waarmee zij toegang hebben tot een diepte in het alledaagse. Door deze verbinding vindt magie plaats, de simpele magie waarin het leven levendig wordt en het onverwachte plaats vindt. In deze tijd zal er ook kennis gegeven worden, hoe de binnen- en buitenwereld verbonden zijn en met elkaar in wisselwerking staan. Vele verschillende vormen van kennis zullen in de wereld verschijnen, zoals hoe licht gebruikt kan worden om te genezen en te transformeren, en hoe dromen werken; sommige verborgen eigenschappen van de materie zullen bekend worden.

Deze brug is zeer zorgvuldig gemaakt om het hoofd te bieden aan de agressie van ongelof en de machtsdynamiek van controle. Zoals het Internet behoort deze brug tot de hele mensheid en geen groep of individu zal hem kunnen controleren. Hij wordt bewaakt door engelen wier licht God toebehoort. Hij is gemaakt door de meesters van liefde en de krachten achter de schepping. Deze brug is onderdeel van onze erfenis, hij is geschapen om de komende tijd van dienst te zijn. En hij is een geschenk. Er hoeft geen prijs voor betaald te worden. De mens heeft genoeg geleden.

Dit is geen droom; hij behoort de toekomst toe, zoals hij gegeven wordt. Hij is gemaakt van de substantie van het leven en van de hoop van de mens. Hij is gegrondvest in het alledaagse en is toch vol met de magie van het moment en de bestemming van de mens. We worden gevraagd hem te leven, om ons weer te verbinden met wat het hoogste is, het

eenvoudigste en het mooiste. Het is aan ons om hem helemaal waar te maken.

Dit boek gaat over het werk van de toekomst, over de kennis die nodig is voor onze evolutie. Het maakt onderdeel uit van het weefsel dat ontsluit wordt, waarin bepaalde kleuren en patronen voor de eerste keer getoond worden. Het kan niet alleen op het niveau van de *mind* begrepen worden, omdat de *mind* nog geen beelden of begrippen heeft van wat de toekomst toebehoort. Er zijn nu nog niet veel concepten voor dat wat gegeven wordt, nog geen bekend kader van verwijzingen. Maar als er een resonantie voor deze kennis is, dan zullen er verbindingen gemaakt worden, bepaalde schakels tussen binnen en buiten zullen gevormd worden, en dan kan er een kwaliteit van inzicht ontstaan. Er bestaat een andere manier van werken met de patronen van het leven en de energie van de innerlijke werelden. Deze hoofdstukken zijn een bladzijde in het boek van de esoterische wijsheid van de toekomst.

BRONNEN VAN MACHT

*Die oneindige Macht,
Bron van alle macht,
Die zich manifesteert als het leven,
Die ieder hart binnengaat, dat is het Zelf.¹*

HET VERHULLEN VAN SPIRITUELE MACHT

Er zijn in het hart van de wereld bronnen van macht die nodig zijn voor de evolutie van de mens en de planeet. Zonder deze energie blijven we vastzitten bij de komst van de komende tijd, niet in staat om in het zonlicht van de toekomst te stappen. Op dit moment zijn de deuren naar deze plaatsen gesloten en niet toegankelijk. We blijven verward en gedomineerd door de dynamiek van fysieke en economische krachten.

Ware macht behoort de mens niet toe. Zij is een geschenk van de innerlijke werelden en draagt het stempel van het goddelijke. Zij wordt gegeven voor het belang van het geheel, en niet voor persoonlijk gewin. De volgende stap in onze evolutie omvat het leren kennen van deze macht en haar te gebruiken om bij de enorme veranderingen die in onze wereld plaatsvinden aanwezig te zijn.

Om deze plaatsen van macht binnen te kunnen gaan moeten we eerst begrijpen waarom zij verborgen zijn. Er zijn vele redenen waarom deze macht verborgen is voor de mens. Het is dikwijls om haar te beschermen tegen verkeerd gebruik, verkeerde redenen of verkeerde mensen. We kennen het gevaar van de dynamiek van macht en overheersing, hoe gemakkelijk macht corrupteert en corrupt is. Spirituele macht, macht die tot het niet-fysieke rijk behoort, is net zo corrupt als wereldse macht en ook gevaarlijker omdat zij onzichtbaar is, en niet zo gemakkelijk te herkennen of te beschermen.

Van oudsher hebben alleen ingewijden toegang tot de frequenties van spirituele macht; hoe groter de macht, des te

meer eisen gesteld zijn aan de inwijding. Vermoedelijk wezen deze inwijdingen hen af die niet puur genoeg waren, en gaven alleen hen toegang die niet gecorrumpeerd konden worden. Zulke beschermingen zijn echter zelden perfect en de menselijke natuur is te complex voor een beveiliging om volledig effectief te zijn.

Omdat de huidige focus van onze cultuur zich richt op de fysieke wereld, zijn we gewend aan het misbruik van de macht die tot deze dimensie behoort; we hebben weinig besef van spirituele macht en het misbruik ervan. We zien zowel economische en politieke corruptie om ons heen als onderwereldkrachten van drugs, prostitutie, slavernij en andere vormen van menselijke uitbuiting. Onze geschiedenis van nu en van het verleden vertelt de verhalen van militaire macht die gebruikt werd om te overheersen en te onderwerpen. Er bestaat ook de duistere geschiedenis van religieuze macht, de Katholieke Inquisitie en andere vormen van religieuze intolerantie. Maar al deze vormen van macht behoren tot het fysieke, tot de materiële dimensie. Zelfs psychologische manipulatie eindigt voornamelijk in fysiek en materieel gewin.

Spirituele macht behoort tot een andere dimensie en is onzichtbaar voor iemand die alleen de fysieke wereld ziet. Maar deze macht is werkelijk en heeft een uitgebreide reeks mogelijkheden. Van oudsher kan zij op lokaal niveau gebruikt worden, om een persoon of een gemeenschap te helen, om bijvoorbeeld de regen te laten komen. Of zij kan ook een wereldwijde dimensie hebben, en betrekking hebben op het welzijn en de evolutie van het geheel. We kunnen de overblijfselen van de voorbije culturen zien die spirituele macht gebruikten in de piramiden van Egypte of bij de steencirkels van Engeland. We mogen dan de kennis van het channels van het spirituele door deze monumenten kwijtgeraakt zijn, maar we kunnen hun mysterie en hun potentie voelen.

Als de nieuwe tijd die er nu aankomt vruchten af gaat werpen, dan heeft zij spirituele macht nodig, niet alleen op een individueel niveau maar op een wereldwijde schaal. Vele spirituele tradities en oefeningen hebben individuen een

voorproefje gegeven van spirituele energieën die hen kunnen bevrijden uit de gevangenis van een louter fysiek en een materieel leven, en hen openen voor andere dimensies. Maar als de toekomst er aan komt voor iedereen, en niet slechts voor een spirituele elite, dan moeten we de bron van de macht vinden die het geheel kan transformeren – die de hele mensheid toegang kan verschaffen tot een andere dimensie, tot een andere manier van leven. Zonder deze bronnen van macht zal de overgang die eraan komt stagneren. Zij zal niet verder reiken dan het individu.

Deze bronnen van macht zijn aanwezig maar verborgen. Zij worden beschermd tegen misbruik en de gevaren van corruptie. En er zijn krachten die hun ontdekking tegenhouden. Maar de tijd is gekomen om ze te ontdekken en te gebruiken.

MEESTERS VAN WIJSHEID

We moeten spirituele macht opnieuw claimen en leren hoe zij gebruikt kan worden. Maar hoe kunnen we haar binnengaan wanneer we het bestaan ervan vergeten hebben? Hoe kunnen we deze macht opnieuw claimen wanneer zij zo zorgvuldig verhuld is? Als we het bestaan van spirituele macht accepteren, dan zullen we moeten accepteren dat er mensen onder ons zijn die weten hoe ze haar kunnen gebruiken.

Gedurende de laatste eeuw was materie gescheiden van de geest in het Westen en de godheid werd verbeeld als een patriarchale figuur in de hemel, een spiritueel rijk dat na de dood toegankelijk is. De magie, de ingewijden die meesters waren van de innerlijke werelden, waren getuigen van de geboorte van Christus. Maar de Christelijke priesters prefereerden tijdelijke macht boven spirituele macht, en zij die directe toegang hadden tot de spirituele dimensies, zoals de Gnostici, werden vervolgd. De Meesters die wisten hoe je echte spirituele macht moest gebruiken in deze wereld verborgen zich wijselijk. Toen deze spirituele meesters zich verhulden werd de kennis van deze machtplekken en het

gebruik ervan ook verhuld; de kennis over hun bestaan bleef bestaan als spirituele folklore.

De mensheid ging zich bezig houden met het najagen van materie, en van het spirituele werd gezegd dat het tot een andere realiteit behoorde dan het alledaagse leven. Macht werd geassocieerd met sterkte en dominantie in plaats van met een bron van energie die tot alle leven behoort, om gebruikt te worden door iedereen. Zelfs toen de industriële revolutie nieuwe vormen van energie bracht, zoals elektriciteit, ging dat ten koste van de exploitatie van de natuur en het milieu. De notie van een macht die vrij en puur is behoort niet langer tot onze wereld. Toen we de spirituele dimensie naar de hemel verbanden, verbanden we onszelf ook van de puurheid en de vrijheid van de macht daarvan.

De meesters van wijsheid, zij die wisten hoe ze spirituele macht moesten gebruiken, bleven onder ons. Zij zijn verborgen in het schijnbaar alledaagse. Zij hebben het vertoon van wereldse macht niet nodig, dit zou hun werk kunnen belemmeren of kunnen conflicteren. Rijkdom en erkenning hebben geen aantrekkingskracht op hen die voorbij de grenzen van het ego zijn gegaan en voor het welzijn van de mensheid werken. Als hun kennis en hun talenten bekend moeten worden, zal dat een verandering voor hen en hun werk betekenen. Maar zij hebben zich op deze overgang voorbereid. Zij hebben langzaam de sluiers van de bescherming die hen verborgen hield, opgetild. Zij werken nu zichtbaarder in de wereld.

Toch zou de onthulling van deze spirituele meesters gemakkelijk de wereldse macht uit balans kunnen brengen. Hoe kunnen er onder ons mensen zijn die toegang hebben tot een kwaliteit van macht die zo anders is dan alle huidige beelden en concepten over macht? Onze wereldleiders zijn trots op hun posities van wereldlijke macht en hun bekwaamheid om haar te gebruiken. De structuur van onze civilisatie, van onze wereldorde wordt gecentreerd rondom hun rol. Deze structuur zou ernstig verstoord worden door de kennis van een ander niveau van macht dat niet tot de

dynamiek behoort van wereldse overheersing, maar tot het ideaal van spirituele dienstbaarheid.

In de matriarchale tijd die voorafging aan de patriarchale tijd was spirituele macht in de handen van de priesteressen. Sommige angsten vanuit de patriarchale tijd en de vervolging van het vrouwelijke kunnen teruggaan tot deze voorouderlijke herinneringen. Veel van de macht die gebruikt werd door de priesteressen, behoorde tot de gebruiken van de natuur, zoals heilzame voeding en de genezende kwaliteiten ervan. Overblijfselen van hun wijsheid kunnen gevonden worden in de vrouwelijke traditionele kennis van kruiden en andere vormen van genezen. Zij had ook een duistere kant in de kennis van drankjes en toverspreuken. Maar er waren diepere plaatsen van macht die niet alleen tot de magie van het land behoorden maar ook tot de bewegingen van de sterren en de patronen van de schepping. De priesteressen begrepen de relatiepatronen tussen geest en materie, en hoe de energieën van de innerlijke en uiterlijke werelden met elkaar in wisselwerking stonden. Sjamanentradities hebben sommige kennis levend gehouden, maar het meeste is verloren gegaan.

Toen de soldaten van het naar bovenkomend patriarchaat de priesteressen doodden en hun tempels vernietigden, verbraken hun zwaarden ook het verbond tussen geest en materie. Ons inzicht in de stromende, scheppende relatie tussen buiten en binnen, tussen het fysieke en het niet-fysieke, dat tot de vrouwelijke heelheid behoort, werd opgeofferd door hun agressie en overheersing.

Toen God zich van de aarde terugtrok naar de hemel nam Hij Zijn macht met Zich mee. De priesters erkenden het bestaan van de goddelijke macht nog wel, maar zij verloren de wijsheid hoe haar te gebruiken. Soms respecteren we Zijn kracht in de krachten van de natuur, een orkaan of een aardbeving die we niet kunnen controleren, of we zien Zijn wonderen in onverklaarbare mirakelen. Maar we blijven de kinderen van onze verbeelding van God, de slachtoffers van Zijn heilzame of destructieve energieën. De idee van het samenwerken met zulke machtige krachten is onze herinneringen ontschoten.

Ons beeld van een alomtegenwoordige God heeft de rol van Zijn dienaren ontkend, zij die de *maya* van de schepping en de beperkingen van het ego hadden achtergelaten om dienstbaar te zijn. Sommigen van Zijn dienaren zijn getraind om met Zijn macht te werken, om als bemiddelaar tussen Zijn alomtegenwoordigheid en de behoefte van de mens te werken. In de Soefitraditie staan zij bekend als de *awilijâ*, de vrienden van God.

Er waren tijden in onze geschreven geschiedenis dat we ons herinnerden dat echte macht God toebehoorde, en dat er mensen waren die in dienst van God waren. In de elfde, twaalfde en dertiende eeuw hadden de *Khwâjagân*, of de meesters van wijsheid, grote invloed op de mensen van Centraal Azië. Deze voorvaderen van de Naqshbandi Soefimeesters stonden bekend om hun grote spirituele macht en wijsheid, en zelfs de wereldheersers waardeerden hun hulp en leiding. Maar recente geschiedenis verhaalt weinig over zulke samenwerkingsverbanden. Er waren stamculturen die door hun sjamanen begeleid werden en er is in Tibet een uniek voorbeeld waar eeuwenlang door de incarnaties van de Dalai Lama geregeerd werd volgens spirituele principes en rituelen. Maar een heerser die echte spirituele macht heeft, zie je niet in de conflicten van de laatste twee duizend jaar, waar fysieke kracht en macht de dominante krachten in de strijd zijn. We kunnen de goddelijke macht erkennen in onze privé-gebeden en erkennen dat sommige gebeurtenissen misschien wel het gevolg van Gods wil zijn. Maar we begrijpen niet echt hoe Zijn macht een rol in wereldse zaken kan spelen. God en Zijn macht behoren tot de hemel en we zijn achtergelaten op de aarde met onze eigen strijd.

DE KENNIS VAN SPIRITUELE MACHT

Spirituele macht is echt. Vele studenten hebben een of andere spirituele macht op hun zoektocht ervaren, vooral wanneer zij op een echt spiritueel pad of een leraar stuitten. Zij voelen een energie die anders is dan alles wat zij wisten. Het kan vele

kwaliteiten hebben. Een liefelijkheid, licht, een onverwacht vermogen, een gevoel van iets ongrijpbaars dat een indrukwekkende aanwezigheid vertegenwoordigt. Het is vaak iets wat hen aantrekt op het pad.

Jammer genoeg worden vele zoekers ook voor de gek gehouden door wat een spirituele macht lijkt, en zien persoonlijk magnetisme, seksualiteit en psychologische manipulatie of de subtiele dynamiek van wederzijdse afhankelijkheid aan voor een echte innerlijke ervaring. In het Westen heeft het gebrek aan inzicht in de spirituele wereld geresulteerd in een naïviteit die gemakkelijk uitgebuit kan worden door iemand die doet alsof hij toegang tot spirituele macht heeft. We verwarren ook de bekwaamheid van bovennatuurlijke begaafdheid of helderziendheid met spirituele volwassenheid. In onze honger naar een ervaring voorbij het fysieke kunnen we gevangen raken in spirituele illusies.

Spirituele macht kan bereikt worden door spirituele oefeningen of zij kan als geschenk gegeven worden. Door spirituele oefeningen leert de aspirant om bepaalde energieën van de innerlijke wereld binnen te gaan en te channelen. Deze energieën zijn noodzakelijk voor spirituele ontwikkeling, maar zij kunnen iemand ook de mogelijkheid geven om de *mind* te lezen of patronen van toekomstige gebeurtenissen te zien. Dit zijn hoofdzakelijk krachten van een laag niveau, maar zij kunnen indrukwekkend zijn voor de niet ingewijden. Soms kunnen dergelijke krachten gebruikt worden om anderen te manipuleren of te controleren, zelfs om rijkdom en wereldse macht te vergaren.

Maar macht die nog steeds gevangen is binnen de sfeer van het ego is beperkt. Er bestaat een belangrijker bron van macht die niet binnengegaan kan worden door hen die gevangen zitten in de illusie van hun eigen zelf. Dit is de macht waartoe de meesters van wijsheid van oudsher toegang hebben, en die gebruikt wordt voor het geheel. Zoals mindere vormen van spirituele macht behoort zij tot de onzichtbare wereld, maar zij heeft een heel andere kwaliteit en een ander doel.

Deze belangrijker bron van macht kan niet bereikt worden door inspanningen. Streng spirituele disciplines en oefeningen zijn

hiervoor vereist, omdat het ego niet kan worden toegestaan om dit werk te beïnvloeden. De feitelijke macht is een geschenk. En tot deze macht behoort een kwaliteit van vrijheid, omdat zij een reflectie is van Dat wat vrij is, van Dat wat niet beperkt kan worden. Deze macht is zelden zichtbaar aan het werk in de wereld.

Echte spirituele macht komt niet vanuit de wil of de wensen, maar is een directe uitdrukking van een aspect van het goddelijke. Dus draagt zij een kracht en een focus die tot de Absolute behoort en het stempel draagt van de goddelijke wil. Door spirituele macht kan de wil van de Absolute direct in de wereld komen. Deze macht hoeft de wetten van de schepping niet te volgen omdat zij tot de Schepper behoort. Zij is niet gevangen in patronen van oorzaak en gevolg, waardoor de meeste intenties verbleken of uiteen gaan voordat zij volledig uitgevoerd worden. Wanneer een intentie in het menselijke bewustzijn wordt geboren, gaat zij het rijk van de dualiteit binnen waar een scheiding bestaat tussen de intentie en de handeling. In het proces van het uitvoeren van een idee wordt de oorspronkelijke zuiverheid van de idee onvermijdelijk vervormd. Schaduw dynamiek beïnvloedt ook daar waar machtsdynamiek binnenkomt. T.S. Eliot maakt dit proces heel duidelijk:

*Tussen de idee
En de werkelijkheid
Tussen de beweging
En de handeling
Valt de Schaduw.²*

Toch behoort echte spirituele macht niet tot het rijk van de dualiteit of de dynamiek van oorzaak en gevolg. Zij ontstaat op het niveau van puur zijn, of daar voorbij, in de ongeschapen leegte. Zij heeft de mogelijkheid om te interacteren met de schepping zonder de wetten van de schepping te volgen, zonder gevangen te raken door de dualiteit van haar schaduw dynamiek. Het is vaak het gemis aan een schaduw dynamiek van deze energie die haar onzichtbaar maakt – we nemen de dingen het gemakkelijkst waar door de

schaduw die zij creëren. Licht op licht is moeilijker waar te nemen dan licht op duisternis.

Deze spirituele energie die van voorbij de dualiteit komt en gebruikt wordt door een meester die vrijgemaakt is van de relatieve wereld, kan direct in het leven komen zonder gevangen te raken in het spel van tegenstellingen en de zich ontvouwende drama's daarvan. Zij heeft de mogelijkheid de wil van het goddelijke uit te voeren in zijn simpele essentie. Iets gebeurt gewoon. Wanneer er geen logische oorzaak is, noemen wij dit een wonder, er zijn geen patronen die verschijnen om iets te veroorzaken. Het *is* eenvoudigweg. Het goddelijke komt het leven binnen zonder het spel van de tegenstellingen, zonder het proces van de schepping te volgen. Daarom is de tussenkomst van het goddelijke zo eenvoudig en zo sterk.

In tegenstelling tot onze conditionering wordt de tussenkomst van het goddelijke niet veroorzaakt door een vaderfiguur God, die zorgvuldig voor Zijn kinderen zorgt. Er zijn meer krachten aan het werk in het onbekende dan we ons kunnen voorstellen; er zijn wezens van licht en wezens van duisternis die deze krachten begeleiden, en er zijn wetten die hen sturen bij hun werk. Er zijn in feite heel exacte wetten die zich bezighouden met de tussenkomst van spirituele macht. Deze wetten volgen heel andere principes dan de menselijke wetten, die verbonden zijn met het spel van de dualiteit, met de ogenschijnlijke tegenstellingen van goed en kwaad. De wetten van eenheid bijvoorbeeld kunnen de principes niet volgen van de dualiteit en de tegenstellingen van goed en kwaad, omdat er op het niveau van eenheid een dergelijke dualiteit niet bestaat. En in de ongeschapen wereld, in het rijk van niet-bestaan waardoor de energie van het goddelijke stroomt, gelden andere wetten.

Wanneer de werelden gescheiden gehouden worden, hebben de wetten van de ene dimensie geen invloed op de andere dimensie, en treden niet in wisselwerking met elkaar. Pas wanneer de verschillende dimensies van eenheid met het niveau van de dualiteit samenkomen, zoals wanneer de dimensie van eenheid in wisselwerking treedt met het niveau

van de dualiteit kan er verwarring ontstaan. Soms lijkt het alsof er een wonder is gebeurd. Maar de tussenkomst van een hoger plan kan ook ogenschijnlijke negatieve effecten hebben, en destructie of chaos creëren, zoals toen de zondvloed kwam en God de corrupte wereld schoonmaakte.

We hebben de neiging om te denken dat God goed is, maar iedereen die voorbij de beelden gegaan is van het dualisme, weet dat het goddelijke niet beperkt is door menselijke moraal. Er zijn diepten van duisternis in het goddelijke die het menselijke bewustzijn niet kan verdragen of binnengaan, net zoals er duizelingwekkende rivieren van licht zijn die ons verblinden. Daarom zijn deze niveaus van de werkelijkheid van oudsher gesloten voor de niet ingewijden. De beproevingen en de testen van de spirituele inwijding zijn nodig om ons bewustzijn voor deze uitgestrekte horizonten voor te bereiden.

De mens wordt beschermd voor het licht dat hij niet kan bevatten, voor de duisternis die voortkomt uit onwetendheid en hebzucht. Maar soms is er een noodzaak voor het onbekende om door de sluiers van de bescherming heen te breken en met menselijke zaken in wisselwerking te treden. Vaak zijn deze wisselwerkingen zelf zorgvuldig verhuld, om de illusies van de mens, het menselijke gevoel zichzelf te bepalen, niet te verstoren. In de innerlijke en ook in de uiterlijke werelden worden er containers gecreëerd om de mens de goddelijke energie te geven zonder erdoor overweldigd te worden. Sommige oude monumenten, zoals de steencirkels en de piramiden dienden hiervoor. Hun patronen en heilige geometrie en afstemming op de magnetische krachtlijnen van de planeet lieten de energie in harmonie van binnen naar buiten stromen. De priesters van deze heilige plaatsen verzekerden zich ervan dat binnen en buiten in balans gehouden werden. Muziek die een heilige dimensie heeft werd ook een methode voor goddelijke transmissie, net zoals andere heilige ceremoniën.

Onze kennis over hoe deze containers werken, over hoe zij de mens voeden met de energie van de innerlijke wereld, is grotendeels vergeten. Toen onze focus zich tot de materiële wereld keerde en onze controle van haar natuurlijke bronnen van energie, vergaten we hoe de binnen- en de buitenwerelden

in wisselwerking stonden. We werden bang voor wat we niet konden controleren en labelden dat als bijgeloof. Toen de mens zich een fysieke wereld voorstelde die afgescheiden was van de spirituele, sloten we ons op in de werkelijkheid van onze verbeeldingen. De krachtplaatsen werden verborgen en bepaalde deuren werden gesloten. De energie van het goddelijk was nog steeds aanwezig in het leven en voedde ons op geheime manieren; ze werd bewaakt door de vrienden van God en hun helpers. Maar het maakte niet langer deel uit van ons collectieve bewustzijn.

Door de vele deuren die voor het goddelijke gesloten waren moest de mens hard werken om te overleven, en zelfs een beeld scheppen van een evolutie over “overleven.” We hebben het contact met de wonderen van genade en het centrale wonder van het leven verloren, dat alles een geschenk van God is. Dat ons alles wat we nodig hebben gegeven wordt door onze Schepper maakt geen deel uit van ons bewustzijn. In plaats daarvan hebben we ons een beeld van het leven geschapen als een strijd, een overleven, van politiek en van macht. We hebben zelfs vergeten dat dit slechts een beeld van het leven is dat we gecreëerd hebben.

DE VRIJHEID VAN SPIRITUELE MACHT

Het gevaar van iedere directe tussenkomst van energie van de innerlijke niveaus is dat zij niet tot onze collectieve conditionering behoort. Om de gedachte van spirituele macht te onderzoeken moeten we afstappen van ons concept van recht en krom, van goed en kwaad, en erkennen dat er krachten zijn die we niet begrijpen en niet kunnen labelen. Er gaat een vrijheid gepaard met deze onderneming die hen zullen prikkelen, die genoeg hebben van concepten, maar wanneer een bepaalde zekerheid wordt verlaten, komt er ook angst omhoog. En er bestaat een diepe angst dat we werkelijk iets zullen ontmoeten dat we niet kunnen controleren. Zelfs spirituele zoekers conditioneren de ervaring van hun reis met beelden van het goddelijke die passen binnen een veilig

raamwerk van wat zij kunnen controleren. Een ontmoeting met een echte spirituele macht maakt zelden deel uit van onze spirituele verbeelding.

We zijn geconditioneerd door beelden van wereldse macht, macht die voortkomt uit onze fysieke wereld. Er is de duidelijke macht die voortkomt uit fysieke kracht, of de meer subtiele macht die vanuit economische of andere vormen van overheersing komen. Een ander type macht komt van de energiebronnen: olie, kolen en gas. Onze huidige civilisatie is afhankelijk van deze energiebronnen en zij vormen een centrale factor in onze economische en politieke machtsdynamiek. Maar de centrale bron van fysieke energie waar wij allen afhankelijk van zijn, de zon, komt niet voort uit deze wereld. De zon is vaak het symbool geweest voor de spirituele bron van het leven. Zonlicht geeft energie aan alle leven en is moeilijk te manipuleren of te controleren. Zijn energie is vrij van onze wereldse machtsdynamiek. Het verschil tussen zonlicht en andere vormen van macht of van energie illustreert het verschil tussen spirituele en wereldse macht.

Zonlicht is de basis van het leven en bevindt zich overal; en zo is de spirituele energie die ons onderhoudt, ook om ons heen. Ons inzicht over hoe we het zonlicht kunnen gebruiken voor huishoudelijk gebruik of voor industriële energie staat nog in zijn kinderschoenen. Hoe we spirituele energie in ons alledaagse leven kunnen gebruiken vormt een mysterie voor ons. En toch is dit inzicht essentieel voor ons welzijn. Als we de spirituele dimensie van ons wezen willen gaan erkennen, dat we gevoed moeten worden door Zijn licht en liefde, dan moeten we vertrouwd raken met de macht die vanuit de innerlijke werelden komt. Deze macht kan ons helpen ons te bevrijden uit de gevangenis van ons materiële bestaan en van de boeien van wereldse macht. Zij kan werken in de wereld volgens de wil van God, in plaats van volgens de wil van personen die zich met hun ego identificeren. Van nature zal zij de hele mensheid van nut zijn, in plaats van speciale groepen of landen de dominantie geven. Zij is, net zoals het zonlicht vrij en toch essentieel voor het leven. Leren werken met de energie

die vanuit de innerlijke wereld komt, behoort tot de volgende stap in onze evolutie.

De eerste stap is om spirituele energie te gebruiken om de patronen van de collectieve identificatie te breken, die ons gevangen houden binnen een materiële kijk op het leven. Deze patronen zijn door de eeuwen heen gegroeid, maar zijn de laatste decennia hardnekkiger en machtiger geworden door de manipulaties van corporaties, en door de beelden van advertenties. We worden meer dan we beseffen geconditioneerd door een cultuur van consumeren en verzamelen. De idealen van economische groei en voorspoed zijn sterk corrupt omdat zij materieel welzijn bedingen als het doel van het collectief. Deze collectieve identificatie met materieel bezit creëert een schaduw over ons bewustzijn die ons scheidt van onze spirituele natuur. Deze identificatie moet verbroken worden. Zij is te sterk ingemetseld in ons geloofssysteem om behoedzaam weggenomen te worden. We zijn te verslaafd aan ons consumeren en om daarvan bevrijd te worden zijn er krachtiger middelen nodig. Zo'n middel kan niet gevonden worden in de buitenwereld of in een alternatief geloofspatroon.

Het gebruik van spirituele macht in deze arena is niet zonder gevaar, omdat het een geloofssysteem verstoort dat miljoenen betekenis lijkt te geven. Een beschermende bedekking verwijderen, hoe opgesloten ook, kan een onverwachte kwetsbaarheid, angst en vrees creëren. Bovendien legt zo'n spirituele macht geen enkel nieuw geloofssysteem op, maar bevrijdt het individuele bewustzijn eerder van de schaduw van een collectieve ideologie. De behoefte om de mens te bevrijden van zijn verslaving aan materieel consumentisme is duidelijk in de ecologische crises van de planeet. Dit is één van de redenen dat de interventie van een hoger niveau van macht nodig, en toegestaan is. Ten tijde van extreme gevaren voor het welzijn van het geheel wordt het onze spirituele wachters toegestaan om direct aan wereldse zaken deel te nemen. Dit is eeuwenlang niet gebeurd, dus hebben we zelfs de mogelijkheid van zo'n interventie vergeten. We kunnen in tijden van crises zulke wonderen persoonlijk toestaan, maar we kunnen ons zelden

voorstellen dat iets dergelijks op een mondiaal niveau plaats zou kunnen vinden. Net zoals we collectief vergeten hebben dat de wereld God toebehoort, we zijn vergeten dat “Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.”

Wonderen zoals magie zijn de bemiddelaars van een hoger niveau van de werkelijkheid naar een lager niveau. Er gebeurt in een situatie iets zonder logica of duidelijke wetten. Maar wanneer er een hogere werkelijkheid in wisselwerking treedt, volgt zij de wetten van haar eigen niveau. Op het niveau van eenheid, die de dimensie van het Zelf is, gelden bijvoorbeeld de regels van tijd en plaats niet. Er kan dus iets gebeuren zonder een lineair ontwikkelingsproces. Het *is* gewoon. Onze meest gewone ervaring hiervan is intuïtie. We weten plotseling iets dat we een moment daarvoor niet wisten – er is geen proces van deductie. Synchroniciteit is een ander voorbeeld van een ander niveau van de werkelijkheid die in wisselwerking treedt met onze “normale” wereld, wanneer er ogenschijnlijk toevalligheden verschijnen, die een betekenis hebben voorbij ons rationele inzicht. Onze respons op zo’n situatie is vaak een indicatie over hoe ontvankelijk we zijn voor andere dimensies in onszelf. Merken we deze momenten op wanneer de innerlijke wereld zich onthult? En als dat zo is, erkennen we en waarderen we de betekenis ervan, en staan we toe dat ons leven gevoed en geleid wordt van binnenuit?

Dergelijke voorvallen zouden ons naar nog niet verkende paden kunnen leiden en ons kunnen openen voor een breder perspectief. Wat zou het effect van zo’n voorval zijn op een collectief niveau? Zouden zij het collectief kunnen bevrijden van zijn huidige identiteitspatronen? Of zouden zij angst teweegbrengen en steviger vasthouden aan wat bekend is? Als er een collectieve opening moet komen op een ander niveau van werkelijkheid, dan zijn er mensen nodig die voorbereid zijn op dergelijke voorvallen, zodat het collectief geholpen kan worden in de overgang, die anders misschien te angstaanjagend zou zijn. Als het collectief te sterk vasthoudt aan zijn bekende illusies, dan kan er een mogelijkheid voorbijgaan. Maar als het van binnenuit ondersteund kan worden, dan kan de hele mensheid een overgang maken naar een ander niveau van

bewustzijn. Maar wat fundamenteel is, is dat deze overgang niet geforceerd of afgedwongen wordt.

DE PATRONEN VAN WERELDSE MACHT BREKEN

De eerste stap om het collectief toegang te verlenen tot een ander niveau van bewustzijn is het openen van gaten in zijn defensiepatronen, in de ondoordringbare schaduwen van materialistische gedachtepatronen, die het collectief domineren. Dit is spiritueel werk dat zorgvuldig en met precisie gedaan moet worden.

Je zou kunnen denken dat deze gaten gemaakt zouden moeten worden aan de periferie van de collectieve machtsstructuren, waar de minste weerstand is, wellicht waar alternatieve levensstijlen de energieën van het massamaterialisme elkaar ontmoeten. De laatste tien jaar hebben vele spirituele zoekers zich ideologieën voorgesteld en tot op zekere hoogte gecreëerd, die gescheiden zijn van de overheersende materiële waarden, en zelfs groepen en communes gevormd die deze alternatieve waarden omarmden. Dit zijn echter niet de plaatsen waar de macht is. Het zijn veeleer stille binnenwateren van de stroom van de collectieve levenskracht. Zij mogen belangrijke spirituele, ecologische en holistische waarden hebben, maar zij staan niet volledig in wisselwerking met de levenskrachten die de planeet op dit moment domineren. Er zijn veranderingen nodig in het centrum van de plaatsen van wereldlijke macht, niet aan de randen. Hier wacht de werkelijke energie om bevrijd te worden. Het werk bestaat uit het doorbreken naar de kern van onze dominante machtsstructuren, zonder dat zij die de posities bekleden de sabotage beseffen. De oude manier om dit werk te doen is om vanuit de innerlijke niveaus te werken, waar de machtspatronen zich formeren in gedachtepatronen. Zij die machtsposities bekleden hebben zich zo zeer geïdentificeerd met de uiterlijke, materiële wereld dat zij zich zelfs niet bewust zijn van het bestaan van innerlijke niveaus. Hun focus richt zich uitsluitend op het uiterlijk, en dus, “als een dief in de

nacht,” kan de energie van de vrijheid zonder dat ze het weten in hun midden komen, van binnenuit. Hoe dit gedaan wordt is een esoterisch geheim, maar het betekent dat je innerlijk aanwezig bent op de plaatsen waar macht is. Een van de vrijheden van hen die voorbij de sluiers van de schepping gegaan zijn is dat hun aanwezigheid niet beperkt wordt door hun fysieke lichamen – door meditatie en andere oefeningen kunnen zij aanwezig zijn waar ze ook maar nodig zijn. De ziel functioneert op een hogere frequentie dan de fysieke wereld, en kan als een gedachte overal op elk moment aanwezig zijn. Op deze manier kunnen spirituele meesters hun discipelen onderrichten zonder de noodzaak van fysieke nabijheid.

Ofschoon de ziel kan gaan waar zij nodig is, ervaart zij nog steeds enige moeilijkheid in het doordringen van de opeengepakte schaduwen van de materiële gedachtevormen. De energie ervan kan vernauwend werken, zelfs een ziel die gewend is aan het fijne licht van spiritueel verlangen, de adem benemen. Deze plaatsen zijn ook bedekt door de duisternis van de corruptie en van misbruik. De pijnlijke verslaving van deze wereld te ontmoeten kan op de innerlijke niveaus net zo verontrusten als in het fysieke leven. Maar mystici gaan waar zij nodig zijn, zonder aan zichzelf te denken. De volgende droom beschrijft zo’n ervaring:

Ik was in het toiletblok van een treinstation. Er waren verschillende vertrekken, heel vies en vol rommel. Er lagen injectienaalden van verslaafden op de grond, uitwerpselen en er hing een duidelijke urinegeur. Sommige mensen, vooral vrouwen woonden hier. Ik was ontzet door het zien van zo veel ellende. Plotseling kon ik het been van mijn meester door de deur van een ander toilet zien. Toen ik bij de andere deur kwam zagen we elkaar. Hij was gekleed in het wit en er was een zeer fijn gevoel om hem heen, een vleugje zachts van iets heel anders. Ik was zo blij en verrast om hem hier te zien. Mijn vreugde was onbeschrijfelijk. We omarmden elkaar en hij zei tegen mij, “Wanneer ons verteld wordt op zulke plaatsen te zijn, zijn we op zulke plaatsen.”

De treinstations van de wereld zijn de plaatsen van onze verslavingen, vol met afval en uitwerpselen. De duisternis en de pijn van onze cultuur zijn zeer zichtbaar, vooral de pijn die veroorzaakt wordt door de behandeling van vrouwen en het vrouwelijke. Maar mystici brengen in zulke plaatsen de “zachte aanraking van iets anders,” een opening naar het onbekende.

De plaatsen van macht in de wereld dragen niet alleen de duisternis van hun uitbuiting, maar er zijn ook krachten aan het werk die hen beschermen. De walgende tentakels van hebzucht kunnen je energie van binnen maar ook van de buitenwereld opsorpen. Je kunt verloren raken in de veelheid van de illusies die rondwervelen in deze plekken, illusies die lijken te behoren bij je eigen verborgen dromen en wensen. Deze illusies, die ontstaan in de patronen van de *mind*, kunnen zelfs behulpzaam en nuttig zijn, maar zij zijn vol van subtiel eigenbelang. Je moet heel erg gefocust zijn om deze plaatsen binnen te gaan en trouw te blijven aan de zuiverheid van de intentie die je daar naar toetrok.

Zonder een zuivere intentie en zonder de bescherming van de vrienden van God is het beter om de plaatsen van wereldlijke macht te vermijden. Hun energieveld vergroot onze eigen zwakte en onze patronen van zelfbedrog. Zelfs de wens om te helpen is een valkuil en het verlangen om de wereld te redden is een ramp. Spirituele armoede, “niets hebben en niets willen,” is onze bescherming. Maar de duisternis van deze krachten kan verdriet brengen, wanhoop en een verlangen om terug te keren naar het licht. Hier zijn de krachten van de vernietiging van de ziel, van winst najagen, die onze collectieve cultuur voortstuwen. Hier wordt de innerlijke woestenij van onze materiële overvloed geboren. Dit is geen duisternis die je door toewijding kan transformeren, maar hier is een kracht die binnengegaan moet worden.

Medeleven kan ons helpen om ons te weerhouden van oordelen; liefde staat ons toe te zien dat zelfs deze duisternis die de ziel vernietigt, God toebehoort. Maar pure macht is nodig om door deze krachten heen te breken. En plezier is ook nodig – het innerlijke plezier dat weet dat dit een deel is van de grap van onze Geliefde. De mysticus weet dat dit alles een

illusie is, zelfs wanneer de ziel wanhopig wordt. We weten dat alleen de aanraking van onze Geliefde echt is, alleen de blik van Zijn ogen wezenlijk. Je hebt een mystiek gevoel voor humor nodig om een dergelijke duisternis tegemoet te treden. Als je het te serieus neemt zou er een gevaar kunnen optreden van arrogantie, van het meedoen aan een kruistocht tegen de duisternis. Het is noodzakelijk om je in deze plaatsen, waar zo veel illusies worden geschapen en gekoesterd, te herinneren dat zelfs de duisternis niet echt is.

MET LICHT WERKEN

Met gerichte intentie en de macht van onze Geliefde kunnen we de plaatsen van de wereldlijke macht binnengaan van binnenuit. Daarna moeten we een plaats van licht in de duisternis vasthouden. Dit licht zal groter worden en daarna zal een subtiele verandering plaats vinden. Het licht zal onthullen dat de duisternis vol misplaatste menselijke hoop en dromen is, vol onbegrip en ongeluk. Er bestaat in deze plekken een diep verdriet, zoals de pijn in de toiletten van de verslaafden. Hier is het collectieve verdriet van de ziel. We moeten werken met deze hulpeloze wanhoop, dit verlangen naar iets anders dan materiële illusies. Ons licht kan beginnen de substantie van de duisternis te veranderen, om hoop in hulpeloosheid te laten vloeien. De macht van onze aanwezigheid kan fundamentele zwakte onthullen in de logica van de materiële gedachtevormen, hun ontkenning van het oorspronkelijke doel van de mens om God te prijzen. We kunnen het licht van gebed en herinnering in de duisternis brengen.

Maar het doel van dit werk is niet om de duisternis uit te bannen. Dat zou te lang duren, en bepaalde energieën van de duisternis moeten blijven – zij behoren tot de samentrekking van het werkelijke leven. Ons werk bestaat uit de toegang tot de macht die de illusies opwekt en die onze cultuur beheersen. Er bestaan specifieke plekken waar deze macht geconcentreerd is. Terwijl we in deze plekken van wereldlijke macht aanwezig zijn, kunnen we een zaadje van verandering planten, een sterke

katalysator die nieuwe gedachtevormen kan voortbrengen, en nieuwe ideeën kan genereren. We kunnen de energie van de komende tijd direct in de kern van de plekken brengen die wereldlijke macht opwekken. Dit is de enige manier waarop de komende tijd kan beginnen zonder de destructie van onze huidige civilisatie.

In voorbije tijden werd een civilisatie die te corrupt en zelfdestructief was geworden, vernietigd voordat er een nieuwe geboren kon worden. De vernietiging van het Romeinse Rijk, die teweeggebracht werd door zijn eigen genotzuchtige zwakte, creëerde in haar kielzog eeuwen Donkere Middeleeuwen in Europa. Alleen Noach en zijn ark ontsnapten aan de zondvloed. Soms was in onze voorbije mythologie de destructie van een civilisatie zo absoluut dat zij geen sporen achterliet.

Als we onze huidige cultuur kunnen veranderen van binnenuit en de energiestructuur kunnen veranderen op de plekken waar de macht heerst, dan zijn we in staat om de wereldwijde catastrofe te vermijden die onze huidige uitbuiting teweegbrengt. We zijn een wereldwijde tijd binnengegaan zonder ons de gevolgen te realiseren: een echte catastrofe zal niet langer plaatselijk zijn, niet langer beperkt tot een enkel geopolitiek gebied. Ecologisch en economisch leven we in een wereldwijde arena waar iedere onbalans het geheel treft.

Een net van licht is om de wereld heen gecreëerd om de energie voor deze nieuwe evolutie te kunnen leiden. Het net om de wereld bevat de hogere energie, de nieuwe ideeën die we nodig hebben voor onze evolutie. Door dit net wordt er door de meesters van wijsheid een energie aan de mens gegeven zoals iemand in een visioen zag:

Voor mijn innerlijk oog zag ik gouden lichamen van licht in de vorm van ballen en ovaal die neerdaalden, vanuit het universum naar de aarde, daar losten zij gedeeltelijk op, en voedden een gouden net van licht dat de wereld omarmde. Andere lichamen van goud licht gingen naar speciale plaatsen, voornamelijk naar de top, naar de Noordpool. Zij gingen door het net heen naar het centrum van de wereld waarin een amfora van glinsterend wit licht stond die met een geweldige snelheid ronddraaide. Eromheen zaten vele meesters van wijsheid,

opgewekt en blij vanwege het gedane werk. Iedere keer dat er nieuwe energie van buiten naar de kern van het hart vibreerde, werd het sterker en ging het sneller en de groep verheugde zich stilletjes en lachte, sommigen met tranen in hun ogen. Ik geloof dat ik de Dalai Lama zag; hij lachte en was diep gelukkig. Er heerste een sfeer van geluk, ontspanning en ernst tegelijkertijd, zoals na een succesvol experiment.

De stralen van het hart van de wereld liepen door de kern van de wereld, maar bereikten nog niet de oppervlakte met haar trillingen.

Ik had het gevoel, of een vluchtige blik, dat deze gouden lichamen van licht uit een geweldige tunnelvormig lichtreservoir kwamen. Zij kwamen gepland en in een bepaald ritme en trillingen die de aarde bereikten.

Het net van licht is een container voor de nieuwe energie van het leven die gegeven wordt vanuit de hogere niveaus door de meesters van wijsheid. De lichamen van licht voeden de hele wereld en zijn ook gericht op speciale plaatsen en in geplande en specifieke ritmen. De meesters verrichten zorgvuldig en blijmoedig dit werk, en brengen de gouden energie van het licht naar het hart van de wereld, waarvan het licht sterker wordt en sneller trilt.

Het licht vanuit de kern is echter nog niet aan de oppervlakte gekomen. Dit is de volgende fase in het werk. Het net van licht dat gecreëerd is in de innerlijke niveaus, moet nu naar de wereldwijde machtsstructuur van de wereld gebracht worden. Dan kunnen de energieën van binnen en buiten samenstromen. Samen met universeel bewustzijn is de vereniging van binnen en buiten een van de hoekstenen van de komende tijd. Wanneer de energie van deze nieuwe tijd verbonden wordt met de economische- en andere machtsstructuren die er al zijn, kan er een dramatische verandering optreden, niet alleen in universeel bewustzijn maar ook in de tenuitvoerbrenging van dit bewustzijn. De economische handelsstructuren bijvoorbeeld kunnen gebruikt worden voor het nut van het algemeen, en niet alleen voor persoonlijk gewin of uitbuiting. De manier waarop het Internet zich heeft ontwikkeld is een voorbeeld van een nieuwe technologie die een bestaande structuur, het

internationale telefoonsysteem, gebruikt om zich snel te ontwikkelen.

Om de plekken van wereldlijke macht binnen te gaan, om het net van licht te verbinden met de machtsstructuur van wereld en haar dynamiek te veranderen, lijkt slechts een droom, maar er is voor dit werk een blauwdruk, een exact en gedetailleerd model gecreëerd dat aangeeft wat er gedaan moet worden. De eerste fase, het creëren van een net van licht heeft plaats gevonden. De meesters van wijsheid gebruiken deze container om de energie daar te brengen waar zij nodig is. Spirituele groepen en individuen zijn ook binnenin op een lijn gebracht zowel met het net van het licht als met de machtsstructuur van de planeet. Maar er is een belangrijke doorbraak nodig in de kern van de machtsplekken. Dit is nog niet gebeurd. Onderdeel daarvan is de broosheid van de wereldse machtsstructuur. Zij is alarmerend uit evenwicht, en de vrienden van God werken om te voorkomen dat het hele systeem in elkaar klapt.

Het werk van de vrienden van God is altijd in het verborgene geweest en vond plaats in de innerlijke rijken. Voor een deel is het nu noodzakelijk dat dit werk tot op zekere hoogte zichtbaar wordt; een deel van hun werk moet bekend worden. De mens kan zich niet langer veroorloven om onkundig te blijven van zijn spirituele natuur, of van de spirituele potentie van de planeet. Een bepaalde kennis over het ware doel van het leven en de evolutie van de planeet moet aan de mensheid gegeven worden. Maar wanneer er een werkwijze die op de innerlijke niveaus begonnen is, in het uiterlijke leven door gaat breken, dan dreigt er gevaar, net zoals de geboorte van een kind gevaarlijker is dan de tijd van de zwangerschap. In het innerlijk zijn omhulsels met bescherming die er niet zijn in de buitenwereld.

De uiterlijke wereldwijde energiestructuur en haar machtsdynamiek zijn in evenwicht noch stabiel. Er moet aan deze structuur een nieuwe, krachtigere veranderingsenergie gegeven worden, en voor een deel betreft dat het zichtbaar maken van het innerlijk in de buitenwereld. Dit werk kan niet geforceerd worden en toch moet het gebeuren binnen een

bepaalde tijdlimiet, voordat de schaduwen van hebzucht en uitbuiting het licht van de planeet zodanig bedekken, dat het niet omkeerbaar meer is. We bidden om hulp terwijl we dienstbaar in dit werk zijn. Aan het einde in de droom zag mijn vriend zichzelf in de moskee van Kalyan, de belangrijkste moskee in Boechara, (het oude centrum van de *Khwâjagân*). “Ik wierp mij ter aarde totdat mijn knieën bloedden, opdat Zijn genade groter moge zijn dan Zijn toorn. Ik vroeg om ware bescheidenheid en nederigheid zodat de mensen, wij mensen, weer met Hem zouden kunnen zijn.”

De Macht van de Werkelijkheid

*Luister O mijn geliefde!
Ik ben de werkelijkheid van de wereld,
Het centrum van de cirkelomtrek,
Ik ben de delen en het geheel.
Ik ben de wil, ingesteld tussen de Hemel en de Aarde.*

Ibn 'Arabi¹

DE VERORDENING VAN DE GODDELIJKE WIL

Wereldse macht is uiteindelijk een illusie, die vaak ontspringt aan de fantasieën van het ego en van zijn almacht. In onze elkaar bestrijdende culturen, wordt macht gewoonlijk gezien in termen van dominantie over de ander. Een persoon of een groep heeft de macht om anderen te laten doen wat zij willen, en forceren iemand anders, zelfs zijn geest, om te doen wat zij opdragen, om hun wil te volgen. Veelvuldig gaat daarmee angst gepaard; door angst wordt de mindere gedwongen om de wil van de grootste te aanvaarden. Zo nu en dan worden wereldse machten geconfronteerd met individuen zoals Gandhi en Nelson Mandela, wier macht en vrijheid vanuit een diepere bron komen, en de onderliggende broosheid van ons gewone begrip van macht onthullen. Maar collectief accepteren we de dictaten van de macht, zelfs wanneer we tegen hen rebelleren.

De macht van de Werkelijkheid is niet zoals wereldse macht, en ook niet zoals vele lagere vormen van spirituele macht. Werkelijke macht behoort tot Dat wat almachtig is, en is een uitdrukking van absolute macht. Zijn natuur is niet elkaar betwistend, behalve wanneer het de heerschappij van het ego of de lagere natuur, de *nafs* is. Soms wordt er een mindere vorm van spirituele macht misbruikt om invloed te krijgen over anderen; dit gebeurt wanneer de heerschappij van het ego nog niet beslecht is.

De macht van de Werkelijkheid is een verordening van de goddelijke wil. Om Zijn wil te kunnen instellen is er een energie nodig die dit mogelijk maakt. Maar op het hoogste niveau zijn Zijn wil, en de macht om haar in het bestaan te brengen, niet gescheiden, zoals er geen afscheiding is tussen de intentie en de handeling. Het *is*.

Dit niveau van macht en de goddelijke wil kunnen alleen uitgevoerd worden door iemand die opgenomen is in het goddelijke, die in een staat van eenheid is. De vrienden van God zijn één met hun Geliefde en verschijnen toch ook in een staat van scheiding terwijl ze in deze wereld zijn. Van oudsher ontstaat de staat van dienstbaarheid na de fase van vereniging met God. Zijn dienaren die opgenomen zijn in God, worden geautoriseerd om zijn wil uit te voeren, ofschoon er in werkelijkheid geen dualiteit is tussen dienaar en meester. De werking van Zijn wil door Zijn dienaar wordt in de zestiende-eeuwse geschiedenis van de *Khwâjagân* beschreven, in een uitleg over de uiteenzetting, “Wat hij zegt, zal Allâh doen”:

De diepe betekenis van deze uitleg is dat er geen wil overblijft in de dienaar en dat alles bestaat uit de manifestatie van de Goddelijke Wil. In feite heeft Allâh dienaren die hun eigen wil tot zwijgen gebracht hebben, en de wil van Allâh uitvoeren; die voor eeuwig die eigenschappen hebben, en enigszins echt ondoelmatig en arm zijn, dienstbaar, trouw en gehoorzaam. Voor het hart dat in dit stadium verblijft, is het als een bladzijde die blootgesteld is voor de ogen van Allâh. Er kan daarom niets tegen de wil van Allâh gebeuren, dus is hun wens altijd die van Allâh... Dergelijke mensen zijn zij, die onderlegd zijn in de esoterische wetenschap, en die beschermd worden tegen het onheil van het lagere zelf.²

Als we de natuur van de goddelijke macht willen begrijpen, moeten we het hiërarchische beeld van machtsstructuren waaraan we gewend geraakt zijn, achterlaten. Wanneer we een broederschap van spirituele meesters erkennen die de wil van God uitvoeren in de zichtbare en onzichtbare werelden, worden we opgenomen in een spirituele omgeving die minder statisch en gemakkelijk te definiëren is, waarin verschillende niveaus

van werkelijkheid in elkaar kunnen overvloeien in dienst van de Ene.

In dit veranderlijke model is geen boven of beneden, maar het dynamisch afhankelijke geheel waarin we de ongemanifesteerde en gemanifesteerde aspecten van de goddelijke wisselwerking samen zien, de menselijke en de goddelijke wil die ieder zijn aandeel heeft. De vrienden van God voeren Zijn wil uit; hun wil is Zijn wil. Er zijn nog andere onzichtbare krachten die ons bestaan trachten te bepalen, maar toch bepalen we ook ons eigen bestaan. We hebben de vrije wil gekregen, maar daar heel de mensheid God toebehoort, zijn we ook ondergeschikt aan de goddelijke wil – niet in de simpele formule van heerser en beheerste echter, omdat dat dualiteit suggereert, en de goddelijke heelheid is één.

De tussenkomst van de goddelijke wil zal vaak komen als directe respons op de menselijke behoefte. Het menselijke en het goddelijke werken samen. De idee dat God plannen met ons heeft is kinderlijk. We zijn eerder de uitvoerder van een goddelijk idee en dit goddelijke idee geeft ons ook de vrije wil. De mens en de planeet hebben de mogelijkheid om zich op bepaalde manieren te ontwikkelen, en tevens de vrijheid om hun niveaus en ontwikkelingsplannen te kiezen. Het werk van de vrienden van God bestaat uit het toegankelijk maken van de grootst mogelijke keuzevrijheid voor de mens, om de mens te herinneren aan de mogelijke ontwikkelingsstadia. En toch is in de ontvouwing van de eenheid, de ene manier niet beter dan de andere.

EEN NIEUW NIVEAU VAN BEWUSTZIJN

De mens kan vrij worden van zijn zelfdestructieve focus op het materiële niveau, en bewust worden van andere niet fysieke bestaansniveaus. De mens is niet alleen een fysiek schepsel, maar heeft toegang tot een ander niveau van werkelijkheid. Deze andere niveaus zijn van oudsher toegankelijk voor het individu door spirituele oefeningen. Er is echter op bepaalde tijden ook de mogelijkheid voor de mensheid om als geheel

toegang te krijgen tot een ander niveau van bewustzijn. Deze mogelijkheid is er nu, en het is het werk van Zijn vrienden om de mens deze keus te geven: om de mens te laten stoppen deze deur dicht te doen.

Onze huidige collectieve focus is heel erg gericht op het materiële niveau, meer dan in voorafgaande culturen die wel een spirituele focus in hun kern hadden. Onze materiële fixatie heeft een net van denkbeeldige beelden gecreëerd die onze aandacht op dit niveau vasthouden. We geloven in de mythen van materialisme, het veronderstelde geluk dat komt door het consumeren van materiële goederen. Wat we ons niet realiseren is hoe sterk deze verslaving ons blind maakt voor de andere werkelijkheid die om ons heen is. Helaas zijn vele traditionele methoden om de ogen te openen, religies, en spirituele paden, gevangen in hun eigen hiërarchische machtsstructuren, en hebben de essentiële vrijheid uit het oog verloren. Deze machtsstructuren bieden zeer veel weerstand tegen echte verandering, omdat het hun uiteenvallen inhoudt.

Maar als we ons tot het leven verhouden als een levend organisme dat op vele verschillende niveaus functioneert, en dat een uitdrukking is van het goddelijke, zien we dat verandering noodzakelijk is voor onze evolutie. Zonder verandering en aanpassing aan een veranderende omgeving gaat ieder organisme dood. We hebben onze omgeving heel sterk veranderd, vooral sinds de industriële revolutie. We hebben zelfs onze klimaatpatronen veranderd. Het is heel gangbaar dat de mens zichzelf zou moeten aanpassen aan veranderingen. Logischerwijs weten we dat we niet door kunnen gaan met onze gulzigheid aan consumeren, maar ons vermogen om de mogelijkheid voor werkelijke verandering te zien, lijkt beperkt. Op collectief niveau zien we nog steeds veranderingen binnen het materiële paradigma, dat de huidige situatie gecreëerd heeft. Toch opent in dit soort tijden ieder succesvol organisme nieuwe mogelijkheden voor groei. Het ontwikkelen door het binnengaan van een ander niveau van bewustzijn, is een eenvoudige respons op onze huidige hachelijke situatie. De eerste stap die nodig is, is het collectief bewust maken van zo'n mogelijkheid.

Hoe kan je de mens laten kijken voorbij het materiële spectrum? Een oplossing is om openingen van licht te maken in het huidige spectrum van bewustzijn. Deze openingen moeten rechtstreeks geopend worden in het huidige materiële bewustzijn. De mens heeft zo zeer oogkleppen op, is zo verslaafd aan materie, dat het niet genoeg is om te zeggen, “Daar is een nieuwe manier van leven die vrij is.” De mens kan zijn aandacht niet afwenden van zijn huidige fixatie. De andere wereld moet rechtstreeks zichtbaar gemaakt worden in deze wereld. Om door de bedekkingen van de fysieke wereld en haar patronen van illusies die ons collectieve bewustzijn domineren, heen te breken, is het gebruik van goddelijke macht nodig.

De dimensies van licht op licht kunnen echter iemand die gewend is om in het schimmige landschap van ons huidige bewustzijn te leven, zeer verontrusten. Dit is één van de redenen waarom de vrienden van God hun werk door de eeuwen heen geheim hebben gehouden. Gewoonlijk worden het licht, de liefde en de wijsheid van de innerlijke rijken zorgvuldig gefilterd naar het gewone leven, en verschijnen als kleine wondertjes, plotselinge inzichten of andere acceptabele, al of niet volledig begrepen, gebeurtenissen. De impact van de Werkelijkheid op onze wereld van zorgvuldig geconstrueerde illusies kan ondermijnend zijn, en destabiliseren. Zij zou het collectief dat zich zo geïdentificeerd heeft met een materiële werkelijkheid, een ernstige schok kunnen toebrengen.

Ieder individu dat een overgang heeft ervaren naar een ander niveau van bewustzijn weet hoe destabiliserend dit kan zijn. Identiteitspatronen, ideeën over het zelf worden weggevaagd of opgelost. Zo ook de patronen van controle. De relatie tot het zelf, tot anderen en tot de buitenwereld worden door krachten veranderd die nog niet volledig geïntegreerd zijn. Er kan zowel onverwachte vreugde als onverwachte droefheid zijn wanneer er diepe gevoelens worden bevrijd. Een onderdeel van spirituele training is om te leren leven met zulke veranderingen, om met de stroom mee te gaan die van binnenuit komt en die altijd het onverwachte met zich meebrengt. In vele gevallen is de enige vorm van

voorbereiding te weten dat je niet voorbereid kan zijn. Toch is er een diepe verwondering wanneer de horizon zich uitbreidt, wanneer een eerder gevoel van het zelf plaats maakt voor een rijker perspectief op het leven en het goddelijke.

Om deze overgangen te maken moeten we vaak weten dat anderen ons zijn voorgegaan, dat, zelfs als we in het ongewisse stappen, er altijd voetstappen zijn die we kunnen volgen. Soms is er een gids of een spirituele leraar nodig om ons te omvatten, vooral wanneer we door ervaringen gaan van opgelost te worden, wanneer ons hele gevoel van het zelf wegvalt en we in een staat van extreme onzekerheid en kwetsbaarheid verblijven. Geleidelijk aan vestigt zich een nieuwe staat van bewustzijn, en leren we hoe we op een andere manier kunnen functioneren. Zonder een gids of een leraar zou de onzekerheid te intens zijn, en het nieuwe niveau van bewustzijn zou zich niet kunnen vestigen.

Als de mens een overgang moet maken naar een nieuw niveau, dan moet hij weten dat hij begeleid wordt en dat deze overgang niet een toevalstreffer is, maar een verandering die lang geleden gepland werd. Dit is één van de redenen dat het innerlijk meer zichtbaar moet worden, dat de meesters van wijsheid bekend mogen worden. De mens wordt voornamelijk begeleid vanuit de innerlijke wereld, maar op bepaalde tijden is deze onzichtbare leiding niet voldoende. Je kunt zien dat grote zielen zoals Gandhi en Nelson Mandela hun land door een moeilijke overgangsperiode heen hielpen met een minimum aan bloedvergieten. De meesters van wijsheid hoeven de rol niet op zich te nemen als wereldlijke leiders, maar zij mogen de mensheid iets van de zorg, de liefde en de wijsheid waarmee wij allen begeleid en ondersteund worden, laten zien. Een bepaalde kennis moet de mens gegeven worden om deze overgang mogelijk te maken, en deze kennis kan niet geheel en al in de innerlijke wereld gegeven worden. Er is een collectieve herkenning van de goddelijke macht nodig.

GODDELIJKE ENERGIE RCIHTEN

De energie van het goddelijke is overal. Alle leven wordt ondersteund door deze oorspronkelijke macht. Zonder de energie van het goddelijke zou er geen bestaan zijn – zij is het zonlicht waar alles van afhankelijk is. De energie van het goddelijke stroomt van de innerlijke, ongeschapen werelden in de wereld van de manifestatie, maar voor het grootste deel is zij diffuus, ongericht. Net zoals het zonlicht valt zij overal en voedt alle vormen van het leven. Van oudsher is een deel van het werk van de vrienden van God om dit licht te richten waar het nodig is, om als een lens te zijn die het zonlicht op een bepaalde plaats richt.

Deze meesters, die buiten ruimte en tijd bestaan, en toch in deze wereld aanwezig zijn, reflecteren het licht vanuit de innerlijke naar de uiterlijke niveaus, en stellen de juiste hoeveelheid licht veilig, zodat het op de juiste plaats of bij de juiste persoon komt. Op individueel niveau werken ze op deze manier met hun discipelen en geven iedere reiziger de juiste hoeveelheid licht, liefde en macht die nodig zijn voor hun ontwikkeling. Te veel licht zou het individu verblinden en uit evenwicht brengen. Te weinig licht zou het potentieel voor de transformatie beperken.

Sommige tradities werken ook met spirituele groepen op die manier, en geven de energie van het goddelijke aan de groep als geheel. Net zoals met het individu, moet de hoeveelheid goddelijke energie die gegeven wordt zorgvuldig bewaakt worden. Wanneer een groep bijvoorbeeld te veel gefocust is op haar eigen dynamiek, te zeer naar binnen gericht is, dan wordt er een bepaalde energie teruggehouden. Een spirituele groep – zoals een individuele reiziger, - moet geleidelijk aan gewekt worden voor de dimensies van dienstbaarheid. In dit proces draagt ieder individu bij aan de dynamiek van de hele groep en toch heeft de groep ook een eigen leven. In de Soefitraditie waakt de Shaikh over de groep als over zijn gezin, en geeft haar de energie die zij nodig heeft om zich te ontwikkelen en te werken. Op het uiterlijke niveau kan deze energie gegeven worden door groepsbijeenkomsten; op het innerlijke niveau wordt dit gedaan door de innerlijke verbinding van hart tot hart, en het samengaan van de zielen.

Een spirituele groep is een container voor het innerlijke werk en maakt een plaats voor bescherming en voeding voor de individuele reiziger. Met vrienden te zijn, is een belangrijk hulpmiddel op het pad. Om Rûmî te reciteren:

*Iedere profeet zocht zijn metgezellen uit.
Een muur die alleen staat is nutteloos,
Maar zet drie of vier muren bij elkaar,
En zij ondersteunen een dak en houden
Het graan droog en veilig.³*

Een spirituele groep wordt ook betrokken bij het werken in dienstbaarheid. De energie die aan een groep gegeven wordt laat de groep draaien op een bepaalde frequentie en door het draaien van het hart van de minnaars van God wordt er bepaald werk in de innerlijke en uiterlijke werelden gedaan. Een groep die op een speciale frequentie met licht en liefde draait, is een heel erg krachtig spiritueel organisme. Door dit draaien kan er een bepaalde duisternis in deze wereld worden omgezet en een bepaalde vervuiling worden schoongemaakt. Het draaien van liefde en licht kan ook mensen wakker maken voor hun eigen goddelijkheid. De spirituele meester of *Shaikh* kan de groep ook gebruiken als een manier om goddelijke kracht in de energiecentra van de wereld te richten, op eenzelfde manier als een individuele discipel gebruikt wordt om licht en liefde naar een speciale plaats of persoon te brengen.

Bovendien kan een groep direct werken met het collectief, wat moeilijker is voor een individu. De energie van de groep houdt de trekkracht van het collectief in evenwicht, en zij kan naar de kern van het collectief gaan zonder overweldigd te worden. Het collectief is een machtige kracht, een lichaam van gedachtevormen, wensen en impulsen die individuen naar zijn patronen toetrekt. Het is gemakkelijk om in het energieveld van het collectief getrokken te worden, waar ware individualiteit verloren gaat. Het krachtenveld van een spirituele groep beschermt de reiziger voor dit gevaar en maakt het de groep mogelijk om direct in wisselwerking te treden met de energiedynamiek van het collectief.

En ook kan de groep, omdat zij niet gevangen is binnen de beperkingen van de enkele identiteit van het individu, gemakkelijker in- en uitstromen met de energiepatronen van het collectief. Op dit moment moet er een bepaald energiewerk gedaan worden, rechtstreeks met het collectief en de energiestructuur daarvan. Een spirituele groep kan een energiestroom in het wezen van het collectief laten stromen en bepaalde energiepatronen helpen veranderen.

Hoe kan een klein groepje mystici de energiestructuur van vele duizenden, ja van miljoenen mensen veranderen.? Zowel op de innerlijke als op de uiterlijke niveaus kan een groep de meer plooibare en meer krachtige energie van de innerlijke wereld naar het collectief brengen. Zij kan het licht van de herinnering in de duisternis van onze collectieve vergetelheid brengen. En een groep die in het hart van de *Shaikh* gehouden wordt, die samengegaan is met de Absolute, kan de kracht van de Absolute rechtstreeks in het hart van het collectief brengen. De kracht van de Absolute voert de wil van God uit en kan zo alles in de geschapen en ongeschapen wereld veranderen.

Een groep die vanuit de innerlijke niveaus werkt kan grotendeels onzichtbaar blijven, maar de uitoefening van de kracht van de Ware kan toch vele illusies die er in onze collectieve kijk op het leven bestaan, doorbreken. Deze kracht is als het zwaard van Allâh dat de illusies weghakt die ons scheiden van onze ware natuur. Zij respecteert niet altijd de breekbare fijngevoeligheid van onze egodynamiek.

Het vereist een meester die ervoor getraind is om de macht van de Werkelijkheid uit te voeren. Het gevaar is altijd dat zij ons van te veel illusies zou kunnen bevrijden zodat we zouden verbranden in het heldere zonlicht van de Waarheid. Op de individuele reis zal de tijd aanbreeken dat dit nodig is, wanneer we moeten sterven aan de illusies die substantie aan het ego geven. Maar dit inwijdingsniveau is niet geschikt voor het collectief. Daarom blijft de kracht van de Werkelijkheid gewoonlijk verhuuld wanneer zij gebruikt wordt. Maar de illusies die ons nu bedekken en onze levenssappen weghalen hangen zo vast, dat het zwaard van de Werkelijkheid onverhuuld

zou kunnen handelen om ons te bevrijden om ons toegang te geven tot het licht van onze ware natuur.

Het is van belang te herkennen dat zulke macht niet vergeleken kan worden met enige vorm van wereldlijke macht of zelfs met vele lagere vormen van spirituele macht. De macht van de Werkelijkheid wordt nooit gebruikt om te domineren. Haar kwaliteit van licht is te helder om corruptie of misbruik toe te staan. En zij erkent altijd de uniciteit en de integriteit van een ieder, omdat dit het stempel is van de Schepper. Iets in het individu buigt voor deze macht, omdat in ons diepste zelf we allen dienstbaar aan God zijn; wij zijn allemaal hier om te getuigen dat Hij de Heer is.

Maar hoe kunnen we de individuele vrijheid in overeenstemming brengen met zulk een overweldigende macht? In onze wereld hebben we weinig beelden van een macht die niet domineert. We hebben zelfs de dynamiek van de overheersing op onze natuur geprojecteerd en als reactie proberen we daarop haar kracht te bedwingen. Maar als we voorbij de beelden van de dualiteit kunnen gaan, kunnen we erkennen dat er een hogere macht is die ons kan bevrijden, door de energie van de vrijheid, in plaats van de overheersing. Dit werd verbeeld in de ondergang van het communisme en de val van de muur in Berlijn in 1989. De mensen uit Oost Europa drukten hun wensen voor vrijheid uit en de krachten van de onderdrukking losten op. Er was iets gewekt in de mensen dat hun bevrijdde. Het leek een wonder.

DE OPRICHTING VAN DE NIEUWE TIJD

Onze huidige collectieve patronen van controle willen niet dat er een wonder gebeurt, omdat het hun macht zou verkleinen. Zij zijn blij dat het “spirituele” binnen de arena van het individu blijft – in een alternatieve levensstijl, of op een meer collectief niveau, zich bezig houdt met goede werken en sociaal welzijn. De wereldmacht blijft zo in de handen van de politici, de generaal en de uitvoerders. Wat zou er met deze “leiders” gebeuren als de macht van de Werkelijkheid zichtbaar

zou worden? Hoe zouden zij reageren? Zouden zij in staat zijn om een macht te erkennen die niet door controle handelt, die zelfs niet tegen hun macht inging maar op een heel andere manier zou functioneren?

De Werkelijkheid ontbindt of vernietigt de illusies, schudt ons wakker uit onze slaap van vergetelheid. De reis van de individuele ziel begint wanneer de blik van de Geliefde, het licht van de Werkelijkheid ons voor een moment wekt. Die kortstondige blik is dat wat ons inspireert en ons roept om de reis naar huis te maken. De eenvoudige aanwezigheid van de Werkelijkheid snijdt door de illusies die onze wereld definiëren en opent ons voor een andere manier van zijn. Hoe kan eenzelfde energie het collectief beïnvloeden?

Zonder de macht van de Werkelijkheid zullen we snakken naar deze nieuwe energie die we nodig hebben. We zullen meer en meer stikken in de illusies die we gecreëerd hebben. Wat we ons niet helemaal bewust zijn, is hoe deze illusies ons op het innerlijke als wel op het uiterlijke niveaus vervuilen. Het is niet alleen onze planeet maar ook onze ziel die ontheiligd wordt. Het levensbloed van het ware wordt ons onthouden. Onze mate van collectieve vergetelheid betekent dat we hongeren naar het ware doel van ons bestaan. Slechts de Werkelijkheid kan deze donkere schaduw van vergetelheid volledig binnendringen en ons wekken, en de vonk van herinnering terugbrengen naar heel de mensheid. De Werkelijkheid spreekt met de stem van God en handelt in Zijn wil. En de Werkelijkheid is onze eigen diepste essentie, de substantie van ons wezen. De energie daarvan is om ons heen, maar is niet gericht. Het werk van de vrienden van God is eenvoudigweg om deze energie te richten, daar waar zij nodig is.

Als we een nieuwe civilisatie moeten oprichten dan hebben we de macht van de Werkelijkheid nodig, niet alleen om de oude patronen te doorbreken, maar om de funderingen te leggen voor wat er gaat komen. In het begin van iedere tijd wordt de mensheid een vonk gegeven om haar te helpen ontwikkelen, en met deze vonk wordt de energie gegeven die hiervoor nodig is. De vonk van de komende tijd is al aanwezig:

hij heeft een kwaliteit aan liefde en eenheid die zichzelf uitdrukt als een wereldwijd besef en een verdiepende zorg en verantwoordelijkheid voor het hele leven, en voor de planeet. Maar de neiging van de mens is om een illusie te creëren van wat er gegeven wordt, om dat wat nieuw is in een structuur van eigen wensen en conditionering te gieten. Dit kun je zien in de individuele reis van de reiziger, wanneer de beginnende vonk van de onthulling verloren gaat in een net van spirituele wensen en van andere egodynamiek. De eenvoud en het wonder van wat er gegeven wordt ligt dan begraven onder persoonlijke patronen, ambities, problemen en emotionele behoeften. Er is vaak een leraar nodig om de reiziger te wijzen op wat essentieel is, op de innerlijke roep van de ziel voor de Waarheid. Er om ons op deze weg te begeleiden is er een ongeconditioneerde energie nodig, die ons kan bevrijden van deze patronen. Zonder het gezag van het pad zouden we geen stap kunnen doen.

Dit geldt ook voor het collectief. De vonk van de “nieuwe tijd” die onverwachts met de komst van de Oosterse spirituele tradities naar het Westen kwam is al op de markt gebracht in de vele vormen, van zelfontwikkeling tot methoden van bovenzintuiglijke ontwaking. Het is onderdeel van kopen en verkopen geworden, en van het aanmoedigen van de groei van ontwikkelde machtsstructuren. Een zekere eenvoud en verbazing zijn bijna verloren gegaan. De macht van de Werkelijkheid zal ons terugbrengen naar dat wat essentieel is en het de echte eigenschappen van de komende tijd mogelijk maken gegrondvest te worden in het dagelijkse leven. Er is energie nodig om fundamenteen te leggen die echt substantie hebben, die niet slechts spirituele fantasieën zijn. De innerlijke container voor dit werk heeft zich gevormd, maar er is nu een andere energie nodig om het nieuwe in de dichtheid van ons psychische bestaan te brengen.

De basis van de nieuwe tijd moet tot het leven zelf behoren, niet tot een verbeeld leven. Aan de basis van alle bestaan ligt de roep om Hem te prijzen en Hem te dienen. Dit is het oorspronkelijke lied van iedere cel en het behoort tot de diepten van onze eigen instinctieve natuur. Deze roep om te loven is

vergeten en bedekt door alle illusies van het leven die we door de eeuwen heen gecreëerd hebben. We hebben een maaksel van het leven gecreëerd dat eerder gebaseerd is op wensen dan op Zijn roep. We moeten terugkeren naar wat wezenlijk voor het leven is, en ons fundament creëren op Zijn stempel, op wat echt is. En we moeten bewust zijn van het gevaar van het creëren van een spirituele illusie in de plaats voor onze huidige materiële illusies. In het begin heeft deze energie van de nieuwe tijd spirituele illusies gecreëerd die een ontsnapping aan het leven zijn, in plaats van een volledige betrokkenheid bij het leven. Maar als we niet volledig betrokken zijn bij het leven vanuit de spirituele kern van ons wezen, zal het leven sterven. Het leven heeft ons nodig om haar eenheid te zien, hoe Zijn naam het stempel draagt van heel de schepping.

De macht van de Werkelijkheid behoort alle leven toe en kan geen spirituele illusie scheppen. De energie van de Werkelijkheid spreekt tot iedere cel van de schepping en herkent Zijn stempel. De Werkelijkheid kan de illusies weghalen die niet alleen onszelf, maar het leven zelf bedekken. Zij kan het leven laten ademen en weer laten zingen, om zich Hem te herinneren en Hem te prijzen. Het leven zal op deze macht antwoorden net als ons hart antwoord geeft op de energie van Dat waar we echt van houden. We hebben de goddelijkheid van de wereld ontkend; nu zijn we nodig om haar weer te wekken, om te midden van het leven aanwezig te zijn en de macht van Zijn aanwezigheid toe te staan in ons te leven, om trouw te zijn aan wat echt is. Zonder onze deelname kan de energie van de werkelijkheid niet volledig het leven binnendringen. De mens is een medeschepper van het leven, en de energie van het leven volgt de patronen van ons bewustzijn.

Prana, de energie van het leven, volgt de gedachte. Met iedere ademhaling stroomt de energie van het leven van binnenuit naar buiten, en ons bewustzijn richt deze stroom. Dit is een van de redenen waarom de oefening van de *zīkr* of de *mantra* die op de adem gedaan wordt zo belangrijk is, niet alleen voor het individu maar voor heel het leven. Terwijl we Zijn naam herhalen, brengen we bewust de energie van het leven op één lijn met de Schepper, met het hoogste principe.

Deze eenvoudige oefening voedt het leven op vele verschillende niveaus.

Op het collectieve niveau betekent het dat de energie van het leven vervuild is door onze verslaving aan materie; hoe onze hebzucht en de gedachten aan het verzamelen geregeerd worden door ons bewustzijn, nog voordat ze ontstaan zijn. Collectief loochenen we het leven een bepaalde spirituele voeding en in plaats daarvan vervuilen we het met onze gedachten, die vaak de verontheliging en de uitbuiting van het leven zelf inhouden. Zowel onze gedachten als onze handelingen gebruiken de wereld voor onze eigen consumptie. We nemen in plaats van dat we geven, en we hebben de collectieve arrogantie te geloven dat we zouden moeten hebben wat we willen. Onze corporaties voeden deze overtuigingen en worden succesvol, rijk en machtig, door zowel het scheppen als het vervullen van onze wensen.

Door onze innerlijke afstemming kunnen we de energie van de Werkelijkheid in het weefsel van het leven brengen, waar het de patronen kan doorbreken en het leven terug kan geven van wat echt is. Het leven kan dan antwoorden. Wanneer we de energie van de Werkelijkheid aan het leven geven, kan de werkelijke betekenis van het leven wakker worden, en ademen en zingen. En dan kunnen we herkennen wat het betekent om mens te zijn, wat het betekent om te leven. Dit is een deel van de belofte van de toekomst.

De energie van de Werkelijkheid omarmen betekent om uit het collectief te stappen, en deel te nemen, direct aan het leven zoals het is. Wat betekent dat? Dat zal voor ieder van ons anders zijn, omdat we allemaal een unieke uitdrukking zijn van Zijn liefde. Er zijn geen regels omdat we de dimensie van onszelf nog niet geleefd hebben. Er is geen patroon om te volgen omdat ieder moment zijn eigen schoonheid en magie heeft. Maar er is iets dat ons roept om volledig deel te nemen aan het leven. Niet om ons te verbergen in illusies – materieel of spiritueel - maar om het leven te omarmen als een directe uitdrukking van onze Geliefde. Voor de Soefi brengt de eenvoudige oefening hem terug naar de pure bron van het eigen zijn, en naar de onvervuilde energie van het leven. Bij iedere

ademhaling herinneren wij ons onze Geliefde, brengen Zijn energie in de wereld, en herinneren we iedere cel aan de schepping waartoe hij behoort. De kracht van de herinnering komt direct uit de verbinding tussen de minnaar en de Geliefde, de bewuste bevestiging van “Hij houdt van hen en zij houden van Hem.”

In de eenheid van Zijn liefde wordt alles ingesloten. Terwijl we de herinnering aan God leven, bevestigen we deze eenheid met vreugde en commitment. We geven aan het geheel de zuiverste energie van het leven, een energie die vanuit de innerlijke werelden komt, en het stempel draagt van de erkenning van Zijn naam. Wanneer we in de schaduw van deze wereld lopen, zien we de vele problemen. Maar in het zuivere licht worden ons de genezingsmethoden en de transformatie die daarbij behoren getoond, die niet alleen ons toebehoren maar de hele planeet. Hierop wordt gewacht, maar het licht van de Werkelijkheid is nodig om ze zichtbaar te maken. Zij hebben ons commitment nodig om van Hem te getuigen in Zijn wereld.

De fundamenteën van de volgende tijd moeten gemaakt worden van wat echt is, niet van wat een illusie is. Alleen onze relatie met God is echt, onze meest innerlijke behoefte om Hem te prijzen en van Hem te getuigen. Deze relatie wordt niet geboren in de wereld van de illusie, maar behoort de ziel toe. Het is de vonk in het hart die in ieder kind is, maar zo gemakkelijk bedekt wordt door de illusies van de wereld. Mystici zijn zij die deze innerlijke relatie leven zonder zorgen voor de gevolgen: zij behoren Hem toe, nog voor ze geboren werden. Zij hebben de verantwoordelijkheid om de fundering te leggen voor de nieuwe tijd, om het stempel van Zijn aanwezigheid in het bewustzijn van de wereld te brengen. Hiervoor hebben zij een bepaalde macht nodig. Om door de weerstandspatronen heen te breken die ieder echte verandering zullen ontkennen. En de wereld heeft Zijn afdruk nodig die gestempeld is in het bewustzijn van de mens die Hem vergeten heeft.

Goddelijk bewustzijn kan het licht van de hogere frequenties reflecteren, en ook de energie van de duisternis vasthouden die dan onze waarneming niet kan verdraaien. De reflectie van de

hogere frequenties van het licht naar deze wereld zal de mensheid voeden op een manier waar we geen voorstelling van hebben. Het kunnen beheersen van de duisternis zal onze cultuur stabiliseren, en bescherming bieden tegen het gevaar van te veel licht of van het te snel uitdijen. De duisternis en het licht horen bij elkaar in een dynamiek, niet om te conflicteren, maar om samen te werken. In de mens zijn de duisternis en het licht nodig om elkaar in evenwicht te houden. Herinnering erkent ook de rol van Zijn dienaren, en beperkt zo het gevaar van de aanmatiging die de zondeval veroorzaakt.

Goddelijk bewustzijn draait met een frequentie die de omgeving zuivert. Het kan de mens beschermen voor een bepaalde machtsdynamiek en patronen van hebzucht. En het heeft het plezier in zich dat tot de kern van het leven behoort, het plezier van de onthulling die altijd verandert en altijd verkeerd begrepen wordt. Soms zien we even dit plezier, zelfs te midden van het lijden en de uitdagingen van het leven. We weten voor een momentje dat het leven meer is dan we begrijpen, dat achter de verschijning ervan een andere werkelijkheid tot ons spreekt, in raadselen.

Het Licht van de Ziel

*Zijn licht kan vergeleken worden met een nis
Met daarin een lamp
En in die lamp een glas,
Het glas als het ware een glinsterende ster
Fonkelend door een Gezegende Boom,
Een olijf die niet van het Oosten en niet van het Westen is
Wiens olie het licht als het ware vooruitwerpt
Ofschoon er geen vuur aan te pas is gekomen
Licht op Licht
Allâh leidt naar Zijn Licht wie Hij wil.*

Koran 24:35

MET DE ZIEL VAN DE WERELD WERKEN

Onze ziel is gemaakt van een kwaliteit van licht, een licht dat God toebehoort, en dat de kennis over zijn bron heeft. Door dit licht ziet de ziel haar weg, het pad dat zij moet volgen, de bestemming die geleefd moet worden. Zonder dit licht van de ziel kan er geen evolutie zijn, en geen betekenis voor het leven.

Spiritueel leven is een middel om het licht naar de ziel van de wereld te brengen. Spirituele oefeningen geven ons toegang tot ons licht en de leringen van het pad helpen ons dit in ons dagelijks leven te leven. Hoe meer ons licht in de wereld schijnt, des te gemakkelijker het is om een spiritueel pad te volgen en van binnenuit geleid te worden. Door dit licht komt de innerlijke betekenis van de ziel in ons leven en wordt het wonder van God zichtbaar. In dit licht zien we de eenheid die God toebehoort, die een directe uitdrukking is van Zijn natuur. Zonder dat zien we slechts de reflectie van ons eigen illusoire zelf, de schaduwen van het ego.

De wereld heeft ook een ziel. De wereld is een levend wezen waar de individuele mens een microkosmos van is. De ziel van de wereld is het spirituele hart van de wereld, een draaiend

organisme van licht en liefde die in haar kern aanwezig zijn. Zonder dit licht zou de wereld verdwijnen; er zouden slechts schaduwfiguren zonder doel of betekenis zijn. Het licht van onze ziel geeft zin aan ons leven, en het ons afwenden van de behoeften van onze ziel brengt ons alleen maar duisternis en wanhoop. Vergelijkbaar maakt de ziel van de wereld de wereld heilig, en ons mishandelen van de wereld is een ontheiliging.

Het licht van de ziel van de wereld is overal. Net zoals de ziel van het individu aanwezig is door het lichaam, dringt de ziel van de wereld iedere cel van de schepping binnen. Omdat we de ziel van de wereld kunnen binnengaan door onze hogere natuur, kunnen we haar binnengaan waar we ons ook bevinden, in elke situatie. En er bestaan bepaalde manieren om ermee te werken, om haar kwaliteiten van licht in het leven te brengen. Er bestaan voor haar licht manieren om met de duisternis van de wereld in wisselwerking te treden en de duisternis te transformeren, om verborgen kwaliteiten in de mens te onthullen. En er bestaan ook manieren om haar licht in de wereld te helpen stromen. Wanneer het licht van de wereld om de aarde heen stroomt, kan zij in de energiestructuur van de planeet energiecentra openen en activeren, energiecentra die nodig zijn voor het volgende evolutieniveau van de mens, wat ook de evolutie van de planeet is.

Op een bepaald niveau *is* het licht van de ziel van de wereld, het licht van de mens, zowel op individueel als op collectief niveau. Het is gemaakt van het licht van de ziel van de mensheid en van een substantie die behoort tot het wezen zelf van de planeet. Het ontstaat door ons en door het fysieke lichaam van de planeet. Maar het behoort niet tot de fysieke dimensie. Het is volledig levend in een andere dimensie waar het licht ervan duidelijk zichtbaar is. In deze dimensie kan het in wisselwerking staan met andere vergelijkbare lichtlichamen, andere hemelse energieën, die voor ons onzichtbaar zijn. En de ziel van de wereld zelf is deel van een groot levend organisme, een pulserend lichaam van licht, dat we de Melkweg noemen.

In de innerlijke werelden wordt het licht van de ziel begeleid door de meesters van de liefde; in de uiterlijke werelden heeft het onze aandacht nodig. De bijdrage van de mysticus is om

open te zijn voor de innerlijke energiestructuur van het leven, voor het licht van de ziel van de wereld. We kunnen direct leren werken met dit licht, om een bewust knooppunt in dit organische net te worden. Dan kan ons hogere bewustzijn direct deelnemen aan het licht van het geheel – we zullen niet langer geïsoleerd zijn in ons individuele ideaal, maar kunnen een directe bijdrage leveren aan de manier waarop het licht om de planeet heen beweegt.

Ieder mens kan aan deze ontvouwing deelnemen. Dit licht is niet anders dan wij, en toch moet het door ons heen kunnen leven. Het komt in het leven door de kern van ons wezen, waar we direct verbonden zijn met het goddelijke. We moeten deze energie in de uiterlijke stroom van het leven brengen, naar de plaatsen van duisternis en de schaduwen van onbegrip. Wanneer we eenmaal uit de sfeer van eigenbelang zijn gestapt in een werkelijke zorg om het geheel, dan hebben we toegang tot de energie van het geheel. We zijn open voor het licht van de wereld en kunnen het gebruiken. Zonder het licht van de ziel van de wereld om ons te leiden, kan het leven niet haar belangrijkere doel vervullen; haar werkelijke bestemming kan zich niet ontvouwen.

Maar er bestaan vele krachten in de wereld die de wereld haar licht ontkennen. Op individueel niveau ontzegt de duisternis van onze eigen hebzucht of egoïsme ons de stroom van ons eigen licht in het leven. Vergelijkbaar bedekt onze collectieve duisternis de wereld met patronen van hebzucht en de wens naar macht. Dit zijn de krachten waar we de verhalen in de kranten over lezen, waarin de ambities lijden veroorzaken. Deze duisternis is zichtbaar om ons heen. Met de wereldwijde berichtgeving zien we hoe het over de hele wereld lijden veroorzaakt. We zien de honger en de nooddrift en de vernietiging van de oorlog. We kennen de vervuiling die veroorzaakt wordt door coöperaties en lezen de verhalen van hun corruptie en hebzucht. We zien hoe de machtspolitiek zich alleen zorgen maakt over meer macht en meer rijkdom, zelden voor het welzijn van het geheel.

Wat we niet duidelijk zien is hoe het licht van de ziel van de wereld werkt, hoe zijn energie stroomt door de harten van de

individuen, hoe het hoop brengt waar wanhoop is, vreugde brengt temidden van het lijden. Onze ogen zijn zo afgestemd op de duisternis dat we de kracht van het licht en de schoonheid niet zien. Maar we kunnen gaan zien hoe het licht door de wereld stroomt en ermee leren werken. We moeten het licht van de ziel leiden naar de centra van de wereldse macht. Dit licht moet de hele wereld laten zien hoe betekenis teruggebracht moet worden naar de grote massa.

Om het licht van de ziel van de wereld naar het collectieve bewustzijn van de mens te brengen is volharding en geduld nodig. Er bestaan krachten van eigenbelang die het licht tegenhouden. Er bestaan controlepatronen die alleen in de duisternis of in de schaduw kunnen bestaan, en deze willen niet dat het licht hen beïnvloedt. Zij gaan vaak samen met angsten en wensen die op illusies gebaseerd zijn. Wanneer de illusies onthuld worden, verliezen zij de controle. In het heldere licht van het goddelijke verliezen vele krachten van de duisternis hun macht, of lossen eenvoudigweg op.

We weten hoe dit op onze eigen reis gebeurt: hoe het licht dat door verlangen verkregen en gegeven is door de genade, ons helpt om de patronen te zien die ons beperken, de duisternis te zien die ons vastzet. Met het heldere licht van het bewustzijn deze patronen gadeslaan, betekent vaak dat zij hun macht verliezen, en dat zij ons niet langer kunnen domineren. Met het licht van de wereld werken zou een vergelijkbaar effect kunnen hebben op onze collectieve patronen. Ten eerste moet je door de weerstand van het echte licht heen breken – niet het gereflecteerde licht van het ego en de *mind*, maar het pure licht van de ziel. Daarna moet je het licht verspreiden zodat het met de energie van het leven kan stromen en de rivierbedding van de schepping kan volgen. Op deze manier kan het heel de mensheid voeden, en betekenis brengen in de woestijnen die we geschapen hebben.

Deel van het wonder van de energie van de ziel is haar kwaliteit van eenheid. In deze eenheid zijn de energie en de kennis over hoe het werkt één. Op ieder moment onthult de eenheid ons hoe we ermee kunnen werken: hoe haar stroom te begeleiden en hoe de obstakels die haar tegenhouden te

overwinnen of te omzeilen. Wat van de dienaar gevraagd wordt is een open hart en een pure intentie. Als we iets voor onszelf willen, kunnen we geen toegang hebben tot het licht, of niet leren hoe ermee te werken.

Hoe kunnen we met dit werk beginnen? Om met het licht te kunnen werken moeten we de duisternis accepteren, want in Zijn eenheid wordt alles ingesloten. We moeten erkennen dat duisternis – hebzucht, lijden en egoïsme – deel is van onze wereld. De duisternis is deel van onze natuur, deel van ons erfdeel. Wij zijn de gevallen engel, en deze wereld is ons huis.

Licht en duisternis lijken eenvoudige tegenstellingen, maar zoals iedere tegenstelling kunnen zij conflicteren, of op een manier samenkomen die scheppend is. Onze geschriften spreken over de strijd van licht en duisternis, van goed en kwaad. Maar onze psychologie vertelt een ander verhaal, van licht dat verborgen is in de diepten van de duisternis en hoe de duisternis getransformeerd kan worden, hoe lood in goud verandert.

De tijd van het polariseren van licht en donker is voorbij. Het behoorde tot de dynamiek van de verleden tijd, van de dualiteit. Honderden jaren lang hebben we geleefd in het paradigma van de dualiteit van de tegenstellingen die voortdurend met elkaar in conflict is. Dit was de tijd van de strijdende broeders waarin de oorspronkelijke krachten van het leven in oppositie verschenen. Er zijn zo veel strijden gestreden, zo veel bloed is er vergoten. Er komt nu een ander paradigma; er begint een andere tijd, in dit nieuwe paradigma kunnen de tegenstellingen op een andere manier samenkomen. We kunnen met het licht van de ziel van de wereld, en met de duisternis van de wereld, in een creatieve verhouding werken.

VOORBIJ DE TEGENSTELLINGEN VAN DUISTERNIS EN LICHT

Hoe kunnen licht en duisternis samen dansen? Hoe kunnen we met de ziel van de wereld werken in de dichtheid en verwarring van het alledaagse leven? Hoe kunnen we dit licht naar de

plekken van wereldlijke macht brengen en het helpen geleiden naar de bestemmingen, naar de naties?

Omdat het individu een microkosmos van het geheel is, kunnen we kijken naar het model van hoe het licht werkt in onze eigen ziel, om inzicht te krijgen hoe we kunnen werken met de ziel van de wereld.

Het licht van de ziel is geen vreemde substantie. Het is een deel van onze eigen natuur, maar blijft gewoonlijk verborgen onder de bedekkingen van ons lagere zelf. Onze duisternis houdt ons van ons eigen licht weg, maar wat velen niet begrijpen is dat de duisternis ook nodig is om het licht vast te houden, net zoals het lijden ons vaak terugbrengt naar God. We zouden kunnen denken dat het lijden en het goddelijke tegenstellingen zijn, dat God goed en licht is, en dat ons lijden vanuit de duisternis komt. Maar deze dualiteit is wezenlijk een illusie. Lijden is een aspect van levensenergie dat beperkt wordt door de materie, en gevangen in haar duisternis. Vaak komt het lijden door de weerstand tegen verandering, en verandering is fundamenteel voor het leven. Zelfs het wonder van de geboorte brengt de pijn van het baren met zich mee. Energie en materie werken samen; onze adem volgt bijvoorbeeld de diepe ritmen van het leven, en daarom kan bewust ademen onze pijn verminderen en ons helpen meegaan met de stroom van het leven.

Er bestaat een stroom van leven die tot het wonder van de schepping hoort en de duisternis maakt deel uit van dit wonder. Wanneer we onze duisternis accepteren, ons lijden in het leven accepteren, dan worden we meegenomen in de smeltkroes van de transformatie waarin de tegenstellingen samenkomen. Er onthult zich dan een diepere eenheid, niet als een ideaal maar als een geleefde werkelijkheid. Wanneer we de eenheid kennen, kunnen we op een andere manier aan het leven deelnemen. We worden dan niet langer tussen de tegenstellingen geworpen, maar gaan de diepere patronen van het leven herkennen, haar onderliggende energie, en we kunnen er mee werken. Dit hoort bij de inwijding van de mysticus en van de sjamaan, wier reis door het lijden toegang geeft tot de verborgen krachten. Van oudsher stond zo'n reis hen toe om

met de energie van de ziel van de wereld te werken. Zij kennen de betekenis van de duisternis en van de puurheid van het licht, en hoe zij samen kunnen komen voor individuele en collectieve genezing en transformatie.

Je kunt alleen toegang hebben tot het licht van de ziel wanneer je in het nu leeft en accepteert wat er is. Op dit moment betekent dat om een bepaalde mate van duisternis die nu aanwezig is, te accepteren. Een van de redenen dat wij zo weinig toegang tot dit licht hebben in het Westen komt omdat we geconditioneerd zijn om niet het nu te leven. We zijn of onze wensen aan het najagen, of we proberen aan onze angsten te ontsnappen. We zijn zelden tevreden met wat er is. Een Indiaan uit een nederzetting beschreef deze kwaliteit van de witte man terwijl hij met Carl Jung sprak, “Hun ogen hebben een sturende uitdrukking; zij zoeken altijd iets. Wat zoeken zij? De witte wil altijd iets; hij voelt zich altijd ongemakkelijk en rusteloos.”¹

We zijn geconditioneerd om een illusoir geluk na te jagen, terwijl we door de media gebombardeerd worden met beelden die ons manipuleren, en die ons voortdurend in ontevredenheid en wensen storten. De eenvoud van in het moment leven is een spirituele- in plaats van een gewone werkelijkheid geworden. Willen we ons erfdeel van licht claimen, dan moeten we eerst het huidige moment claimen. Dit betekent dat we de combinatie van licht en duisternis moeten accepteren, zoals ze is. Alleen dan kunnen we aan een betere toekomst werken.

Het kan tegenstrijdig klinken, dat we, om aan een betere toekomst voor de mensheid te werken, het leven moeten accepteren zoals het is, maar een werkelijke toekomst wordt gebouwd op het nu. Alleen in het huidige moment kunnen we toegang hebben tot de energieën die ons kunnen helen en transformeren. Wanneer we in het verleden of in de toekomst leven, zijn we gevangen in onze fantasieën. In het nu zijn we open voor het licht en het goddelijke.

Bij ieder moment kijken we naar de adem, we zien hoe de energie van binnen naar buiten stroomt, en we nemen bewust aan deze cyclus van de schepping deel. Het aanwezig zijn in ons eigen leven vormt de poort om deel te kunnen nemen aan

het wonder van de goddelijke onthulling. De ziel van de wereld moet geboren worden op elk moment, om deel te kunnen nemen aan de voortdurend veranderende schepping. “God heeft elke dag iets nieuws.” Door eenvoudig bewustzijn verbinden we het hogere met het lagere, het innerlijke niveau van puur bewustzijn met de uiterlijke wereld van gebeurtenissen, en ons eigen bewustzijn met het bewustzijn van het geheel.

Wanneer we volledig aanwezig zijn, te midden van het leven, verbinden we de werelden met elkaar, en door deze verbinding kan het licht stromen. We vormen voor liefde en licht de poort om deze wereld binnen te stormen, en de wereld te wekken voor haar eigen heilig zijn. Net zoals *prana*, of de levensenergie, de gedachte volgt, wordt ook het licht van de ziel van de wereld geleid door ons gedrag en onze aandacht. Het volgt de oriëntatie van ons hart, de manier waarop we aan het leven deelnemen vanuit onze diepten. Hoe meer we ons oriënteren op wat echt is binnen onszelf en in ons eigen leven, des te gemakkelijker kan de Werkelijkheid de wereld in stromen.

DE KRACHTEN VAN VERGETELHEID BEVECHTEN

Het licht is overal aanwezig, hoewel verborgen en ongebruikt. Het is overdekt door de dichtheid van onze wensen en een collectief bewustzijn dat weinig ruimte laat aan het goddelijke. Het werken met het licht van de ziel zal een nieuw niveau van onderlinge verbondenheid openen, een *kennen* van eenheid. Dit weten is noodzakelijk voor de evolutie van de planeet. Het bevat de kennis van de toekomst, een kennis die gebaseerd is op eenheid in plaats van op dualiteit.

Een besef van wereldwijde eenheid begint zich af te tekenen. De idee van de eenheid van het leven, dat “we een zijn,” behoort niet langer alleen tot een spiritueel of ecologisch randverschijnsel, maar wordt deel van de grote stroom. Maar dit besef mist een essentieel bestanddeel – het is nog steeds een idee, het leeft niet volledig. De eenheid van het leven is een rechtstreekse uitdrukking van het goddelijke, en het is ons

leven dat verbonden is met het goddelijke, dat ons betekenis geeft. Dit lied zal ons herinneren aan onze ware natuur en waarom we hier zijn. Dit is als het proces van onze eigen ontwaking. Door de jaren heen zullen ons misschien blikken vergund worden van onze ware natuur, de wijsheid en de liefde in ons. We werken om onszelf te zuiveren, om dienstbaar te zijn aan het leven en de liefde. En op een dag zal er iets in ons tot leven komen. Ons hart wordt wakker en we ervaren een grotere macht en een kennis voorbij onszelf. Dit is het potentieel van dit moment in deze wereld. Onze wereldziel kan ontwaken en heel de mensheid kan haar ware natuur leren kennen.

De wereld moet wakker worden uit de slaap van vergetelheid – zij kan zich niet langer veroorloven haar goddelijkheid te vergeten. Meer dan welke vervuiling dan ook is het deze vergetelheid die de wereld kilt. De ontwaking van de ziel van de wereld kan dat wat ontheiligd is, teruggeven, helen wat verwond is, en zuiveren wat vervuild is. Op collectief niveau gaan we dood – we hebben ons doel vergeten, en een vorm van leven die zijn doel vergeten heeft kan niet overleven. De fundamentele reden van het bestaan is verbleekt. De ontwaking van de ziel zal ons er allemaal aan herinneren waarom we hier zijn, en het hele leven zal zich verheugen.

Vergetelheid is niet slechts een afwezigheid van de herinnering. De schaduw van vergetelheid die zo veel van onze wereld bedekt, is niet alleen de afwezigheid van het licht. Onze vergetelheid van het goddelijk doel is als een kleverige substantie die het leven naar zijn web trekt, waar het iedere betekenis die het leven zou kunnen hebben, verslindt. Deze schaduw is niet slechts de *maya* van de illusie, maar een concentratie die zich ervan verzekert dat we slaven van onze lagere natuur blijven. Onze collectieve vergetelheid zal ons tegenhouden om het lied van de wereld te horen, en ons onze toekomst ontzeggen.

Om de wereld hiervoor wakker te schudden is er heel veel werk dat gedaan moet worden; anders zal het nieuwe begin onopgemerkt komen en zal de mensheid weer een gelegenheid voorbij hebben laten gaan. We moeten het licht van de eenheid

naar de plaatsen van vergetelheid brengen. We moeten een netwerk van licht creëren binnen de niveaus van de schepping. Dit netwerk is een container voor de ontwakings van het hart van de wereld, zodat de betekenis van deze gebeurtenis bekend kan worden, zodat we haar lied kunnen horen.

Maar de potentie van de vergetelheid is zodanig dat we sommige poorten van licht open moeten forceren. We moeten het licht naar het leven toe slepen en met de duisternis vechten. Opnieuw moet de strijd van licht en duisternis uitgevochten worden, en opnieuw heeft de duisternis zich vermomd in vormen van wereldlijk succes. Dit zou de laatste strijd kunnen zijn aan het einde van de tijd van tegenstellingen; veel daarvan is verborgen, en wordt bevochten door individuen die zich naar het licht wenden. Onze herinnering aan wat echt is, aan het goddelijke dat de essentie van het leven is, staat tegenover de krachten van vergetelheid en de dynamiek van de wereldlijke macht en de corruptie. En zoals altijd is wat er op het uiterlijke niveau gebeurt, een verdraaide reflectie van het werkelijke drama van de ziel.

Wanneer de eenheid van het leven volledig levend wordt zal het de energiecentra in het leven activeren, die alleen tot de eenheid behoren, die niet binnengegaan kunnen worden via het bewustzijn van de dualiteit. De energie van de eenheid kan ons samenbinden; het licht van de ziel van de wereld kan ons toegang geven tot de plekken van deze innerlijke macht, die nodig zijn om de verschanste posities van de wereldlijke macht omver te werpen. Dit werk doen we individueel, en samen.

Er is een dringende noodzaak om de wereld te bevrijden van bepaalde patronen voordat het hart van de wereld zich kan openen. En we moeten bereid zijn om te vechten voor waar we in geloven, ons zelf te wijden aan het licht van de ziel en de ontwakings van de eenheid, hoe zij gaat komen. Dit kan een spiritueel idee lijken, maar iedereen die de duisternis van de wereld is tegengekomen, kent de intensiteit en de eisen van dit gevecht. Jammer genoeg kan dit werk niet alleen via liefde en acceptatie gedaan worden. Net zoals er krachten in onze eigen psyche zijn die geconfronteerd en ontwapend moesten worden voordat zij geïntegreerd konden worden,² zijn er krachten in de

wereld die niet willen antwoorden op compassie of vriendelijkheid, maar die bevochten moeten worden met een zwaard van licht.

De potentie van het spirituele licht moet op het marktplein van het leven gebracht worden. In dit licht kunnen we de dingen zien zoals ze werkelijk zijn en zo de krachten van de duisternis ontwapenen. De krachten van de duisternis hebben drogredenen en verleiding nodig om het van ons te winnen. Spiritueel licht zal hen ontdoen van deze bedekkingen, en hun ware natuur onthullen; we zullen zien dat deze krachten van hebzucht ons corrupt maken, dat zij ons onze vrijheid en onze vreugde ontnemen, en dat de ideologie van het consumentisme een plaag is die de voeding van ons leven opsloopt. Maar eerst moeten we deze krachten het hoofd bieden, en ofschoon we dit individueel moeten doen, kunnen we het niet alleen doen. Zij zijn te krachtig.

Onderdeel van hoe eenheid werkt, is het wonder dat we met elkaar verbonden zijn door onze unieke individuele natuur. Wanneer we door de eenheid verbindingen maken, zullen we ontdekken dat we elkaar steunen zodat ons individuele aandeel vergroot wordt. De eenheid werkt zodat we vrijheid krijgen in plaats van wederzijdse afhankelijkheid. En de eenheid werkt sneller dan de krachten van de wereld. Zij behoort tot de volgende periode van onze evolutie en draait op een hogere frequentie. Als we ons met elkaar kunnen verbinden via deze eenheid, kunnen de krachten van de duisternis ontdaan worden van hun kracht. Deze krachten hoeven niet vernietigd te worden, alleen maar ontwapend. Dan kunnen zij getransformeerd worden, en hun duisternis kan dan geïntegreerd worden in het geheel.

DE COLLECTIEVE DUISTERNIS ONDER OGEN ZIEN

Door stevig de duisternis van de wereld in te stappen, zullen we de vele zonden van onze voorvaders onder ogen moeten zien, de diepten van onze collectieve ontheiliging, de pijn die veroorzaakt werd door de patriarchale machtsdrijfveren en de

onderdrukking en het misbruik van het vrouwelijke. Het leven is van haar vreugde beroofd en onze spirituele natuur werd misbruikt en corrupt gemaakt. Net zoals onze individuele reis ons confronteerde met de duisternis van onze eigen schaduw, en de pijn van ons afgewezen zelf, zal deze ontmoeting met het collectief ons dwingen om de ellende te erkennen die veroorzaakt is door de Westerse cultuur. En we zullen moeten accepteren dat wij zo dit lijden hebben veroorzaakt. We kunnen een ander de schuld niet geven; onze regeringen noch onze corporaties. Het is onze collectieve schaduw die we onder ogen moeten zien .

Alleen wanneer we de duisternis eerlijk en bescheiden tegemoet treden kunnen we hopen op haar transformatie. Ontkenning en arrogantie zullen ons subtiel in haar web trekken, waar we vergeten wat echt is. We moeten onze verantwoordelijkheid nemen, erkennen dat we zowel op individueel als collectief niveau dit duistere monster gecreëerd hebben dat ons licht verslindt. We dragen in ons bloed de zonden van de cultuur waarin we geboren zijn – de mensen van de Verenigde Staten dragen nog steeds gewelddadige slachtingen van de Indianen met zich mee. Als we onze collectieve verantwoordelijkheid niet nemen, kan ons licht de duisternis niet binnengaan; we kunnen ons dan niet totaal aan het gevecht van de toekomst geven. Op een innerlijk niveau blijven we aan de zijlijn, toeschouwers in plaats van volledig participerende deelnemers.

Er zijn vele manieren om de duisternis te mijden en eraan te ontsnappen, vele ontkenningspatronen. Maar als we eerlijk zijn zullen we meegenomen worden naar de plaatsen van de collectieve duisternis in de innerlijke en de uiterlijke werelden waar het onze plicht is om te werken, waar ons licht gebruikt kan worden op de meest effectieve manier. Er leven momenteel vele mystici middenin het wereldlijke leven. Verbleekte herinneringen aan spiritueel afgezonderde plaatsen kunnen ons kwellen, maar in plaats van in een klooster te leven, zien we onszelf nu in Wall Street; in plaats van in *ashrams* te wonen, brengen we onze herinneringen nu naar de binnensteden. En in onze meditatie of gedurende de nacht, wanneer de ziel vrij is

van de fysieke beperkingen, worden we naar duistere plaatsen geleid, waar ons licht de netten van hebzucht kan helpen losknopen, en schaduwen van onwetendheid kunnen binnendringen. Soms worden we wakker uit een droom, half slapend, half dromend met een dichtheid, en een zwaarte die om ons heen was. Iemand droomde dat hij in de stad liep tussen zinkputten vol mensen, die gevangen waren in het onbewuste en in vergetelheid. Iemand anders bevond zich in een desolate, dorre woestijn waarvan ze wist dat hij door onze cultuur was ontstaan.

Op zowel de innerlijke als de uiterlijke niveaus kunnen we helpen paden van licht te creëren waar anderen gemakkelijker kunnen volgen. We kunnen onze integriteit naar plaatsen van bedrog en onbetrouwbaarheid brengen. We beseffen niet dat deze collectieve krachten onze gewone waarneming verstoren, hoe moeilijk het is om helder in deze collectieve duisternis te zien. We ademen een lucht in die vervuild is, en hij maakt op subtiele manier corrupt, en besmet onze natuurlijke manier van zijn. En we herkennen nauwelijks dat dit gebeurt.

Het is van belang om in te zien dat de duisternis erop wacht om getransformeerd te worden; haar tijd van onderdrukking is aan het afnemen. Terwijl het aan de oppervlakte lijkt dat de duisternis sterk is, behoort haar structuur tot het verleden. Aan het einde van iedere periode zijn er krachten die de voorbije periode oplossen. Dit reflecteert de onderliggende wet van de schepping. In het organische geheel van het leven volgt zelfs de duisternis de cycli van scheppen en oplossen.

Net zoals het lijkt of onze geloofssystemen aan het veranderen zijn, zo is dat ook met de duisternis. De hele fundering van onze collectieve manier van leven is weggehaald – daarom voelen we een fundamentele onstabieliteit en onzekerheid. En dit beïnvloedt, zoals onze bewuste relatie tot het leven, ook onze collectieve schaduw. In feite veranderen de zaken het eerst in het onbewuste als diepe archetypische veranderingen die plaats vinden.

Te leven aan het einde van een periode is stimulerend en veeleisend. De archetypische patronen die een gevoel van betekenis en stabiliteit aan het leven geven, veranderen. Dit

maakt deel uit van de evolutiepatronen. Vele mensen proberen vast te houden aan de ideologieën en de waarden van het verleden, terwijl anderen in de nieuwe stroom van het leven getrokken worden. Dit veroorzaakt spanningen en conflicten, en kan zelfs onderdrukking oproepen van hen die de macht hebben en hun positie proberen te behouden. Dit is ook een natuurlijk onderdeel van de cirkel van de verandering. Maar de nieuwe krachten van het leven kunnen niet gestopt worden; zij zijn te oorspronkelijk en te krachtig. Het ertegen werken zal alleen maar weerstand en onnodige conflicten opwekken, wat ook bij dit proces hoort. Sommige mensen kunnen niet anders dan aan het verleden vasthouden; zij die gefixeerd zijn in hun ideeën hebben het meeste te verliezen.

Met de energie van de toekomst werken is gevaarlijk omdat er geen plan is. Maar er is een kwaliteit aan vreugde en opwinding die tot het nieuwe leven behoren. Binnen de grenzen van het verleden blijven kan de illusie van zekerheid geven, maar zij krijgt te maken met een steeds groter wordende onzekerheid die gemakkelijk geprojecteerd wordt op de angst voor het terrorisme of andere krachten die niet te beheersen zijn. Op het fysieke niveau is ons huidige leven veel veiliger vergeleken met de voorbije eeuwen; we hebben vele ziekten overwonnen en hebben veel materieel comfort. Maar we voelen ons niet langer zeker in deze veiligheid, zij lijkt eerder meer angst op te roepen. We voelen dat er veranderingen zijn die we niet kunnen controleren of beheersen, dat het weefsel van het leven zelf aan het veranderen is.

Dit nieuwe leven heeft de duisternis nodig; anders is het niet heel. In het drama van het leven moet zowel het licht als de duisternis zijn. Maar we moeten met de duisternis op een andere manier werken: onze collectieve ontkenning en vergetelheid hebben een krachtig, wereldwijd monster van hebzucht en misbruik geschapen. De dienaren van het leven werken om de duisternis zoals zij zich heeft ingesteld, te veranderen, zodat zij kan gaan stromen met de nieuwe energie van het leven. Door de duisternis volledig tegemoet te treden, zaaien zij in de diepten het zaad van het licht; brengen vonkjes herinneringen in de centra van de vergetelheid. Er bestaat een

weerstand tegen dit werk, maar je kunt de stroom van het nieuwe leven niet tegenhouden. Dit is niet een of andere ondergeschikte gebeurtenis, maar een oorspronkelijke verandering in de spirituele en de organische structuur van de hele schepping.

HET VERBINDEN VAN LICHT

Nu, tijdens deze overgang, heeft het licht van de ziel nieuwe vibraties; het draagt het bewustzijn van de nieuwe tijd. Bepaalde plaatsen in de innerlijke en de uiterlijke niveaus waren verborgen, bepaalde plaatsen waar dit licht gebruikt wordt om direct toegang te bieden, moeten ontsluit worden. En het werk vraagt een andere houding. Het kan niet langer in afzondering uitgevoerd worden, in de plaatsen die gescheiden zijn van de stroom van de uiterlijke gebeurtenissen. De ziel van de wereld kan nu heel direct binnengegaan worden; te midden van het leven, waar de dichte energieën van het alledaagse leven de hogere energieën een betekenis kunnen geven. Het licht kan nu in een fijne draad gesponnen worden die onverwoestbaar zal zijn, en die geweven kan worden in de meest gewone materie.

Omdat hij functioneert op een hogere frequentie van eenheid, heeft deze draad van licht de capaciteit om mensen van verschillende levenswandel samen te brengen. En hij heeft die verbindingen nodig om vrijer te stromen. Terwijl deze verbindingen gemaakt worden kan het licht van de ziel van de wereld stromen waar het moet gaan. De prostituee op de hoek van de straat, de bankier in zijn kantoor, zoals het Internet alle typen mensen en alle landen kan verbinden. Er is geen sprake van grenzen of grenslijnen bij dit licht, en de duisternis wordt ook ingesloten. Om met dit licht te kunnen werken heb je een open *mind* nodig, en je moet vrij van conditionering zijn. We kunnen ons niet veroorloven om door voorbije vormen en barrières begrensd te worden. Het is een groot genoegen om samen te komen, om in eenheid verbonden te zijn en met het licht van de wereld te zijn.

In het licht van de eenheid wordt alles ingesloten, en het leven zelf zal dit samenkomen vieren, deze aaneenschakeling zonder grenzen. Het leven verlangt ernaar om heel te worden, om zijn ware natuur te laten zien. Door de verbindingen die door dit licht gemaakt zijn, kan het leven op nieuwe manieren stromen en ons bewustzijn uitbreiden.

In het begin worden de individuele verbindingen gemaakt, van persoon naar persoon, van ziel naar ziel, en dan worden deze verbindingen levend en werken daarna zelfstandig. We denken dat een verbinding een statische lijn tussen twee punten is, maar een echte verbinding brengt een derde functie voort. Zij verbindt de betekenis van twee personen en creëert een nieuwe betekenis, voorbij die van de twee individuen, een betekenis die behoort bij het moment van de ontmoeting. Deze derde functie leidt een eigen leven, voorbij dat van de twee individuen, en kan zich rechtstreeks met het geheel verbinden. Op deze manier komt op een nieuwe manier iets tot leven, door de ontmoeting die ons meeneemt naar een nieuwe dimensie.

Een van de beperkingen van ons huidige begrip van het Internet is dat we nog niet helemaal de nieuwe dynamiek begrepen hebben die door de vele nieuwe verbindingen gemaakt is. We beseffen niet dat het de verbindingen zelf zijn die het belangrijkste zijn, niet de informatie of de goederen die uitgewisseld worden. Wanneer de verbindingen tot leven komen, dan komt het Internet tot zijn werkelijke potentieel.

Deel van ons probleem is dat de voeding en betekenis van verbindingen van oudsher tot het vrouwelijke behoren, en we hebben in ons technologische proces met dit besef, dat voor vrouwen heel natuurlijk is, nog geen rekening gehouden. We werken hoofdzakelijk binnen een masculien analytisch paradigma, en we hebben de wijsheid van het vrouwelijke nog niet volledig geïntegreerd. De vrouwelijke manier van weten moet een cruciale rol spelen in de ontwikkeling van deze technologie.

De ziel van de wereld heeft de blauwdruk die voor de verbindingen nodig is, gemaakt. Deze verbindingen zijn niet willekeurig, maar volgen een bepaald patroon en hebben een doel. In ons leven kennen we de plotselinge potentie die een

ontmoeting kan hebben; plotseling “gebeurt er iets,” met een leraar, een nieuwe liefde of een oude vriend. Er kan een schok van herkenning zijn, een gevoel van heelheid, of een gevoel dat er iets gegeven of ontvangen werd.

Deze verbindingen moeten bewust en met aandacht ervaren worden; anders gaat hun doel verloren. We moeten ze herkennen als belangrijke mogelijkheden, zelfs al begrijpen we ze niet helemaal. Sommige verbindingen zullen eenvoudig werken, terwijl andere standvastigheid vereisen. Sommige individuen die zich te zeer geïdentificeerd hebben met een bepaalde denkrichting, zullen zich tegen bepaalde verbindingen verzetten. Maar door deze verbindingen kan de ziel van de wereld naar nieuwe plaatsen stromen, en individuen bewust maken van dit werk. Terwijl de patronen van de verbindingen zullen groeien, zullen er nieuwe patronen voor het leven ontstaan, voor het geleidelijke bewustzijn van de planeet. Door de verbindingen van individuen en van groepen zal de eenheid ons collectieve bewustzijn binnendringen, en de toekomst vorm geven.

Deze blauwdruk is niet statisch of voorbeschikt, maar reflecteert de organische natuur van het leven. Bepaalde principes moeten gevolgd worden, bepaalde energieën moeten samengebracht worden. De laatste paar jaren zijn bijvoorbeeld specifieke spirituele energieën in de innerlijke niveaus met elkaar verbonden. Dit was een deel van het maken van het net van licht rond de wereld. Sommige van deze innerlijke verbindingen zijn naar de oppervlakte gebracht en maken uiterlijke verbindingen. Zulke verbindingen bestaan uit een echte energetische verandering, een verbinding van spirituele energieën van specifieke spirituele tradities. Deze verbinding laat de individuele natuur van zo'n traditie niet verbleken, maar creëert een knooppunt van kracht die verdere verbindingen kan stimuleren.

Deze overgang van een innerlijke naar een uiterlijke verbinding is niet altijd gemakkelijk; in de buitenwereld zijn er problemen die veroorzaakt worden door de onwetendheid van het bestaan van een egodynamiek die er niet is op de innerlijke niveaus. Terwijl de overgang plaatsvindt vanuit de innerlijke

niveaus naar de uiterlijke, kunnen meerder groepen en paden met elkaar verbonden worden. Vele groepen en individuen hebben geen bewuste toegang tot de innerlijke niveaus en kunnen daarom alleen met elkaar verbonden worden in de uiterlijke wereld. Hoe de innerlijke niveaus daar werken is voor de Westerse mens verborgen; vele spirituele paden weten zelfs niet dat ze rechtstreeks met de innerlijke niveaus kunnen werken. Hun bewustzijn moet afgestemd worden op deze innerlijke verbindingen, anders kan de verbinding alleen in het uiterlijke gemaakt worden.

Als spirituele groepen en individuen ontvankelijk zijn, dan is het mogelijk om hen een kwaliteit van licht te geven die hen kan verbinden met het innerlijke net van licht. In het andere geval kan er een eenvoudige menselijke verbinding gemaakt worden. Vaak moet deze verbinding van persoon tot persoon gemaakt worden. Ofschoon e-mail en telefoonverbindingen prachtige middelen voor communicatie zijn, kan op het fysieke niveau iets van persoon naar persoon uitgewisseld worden, van hart tot hart, dat niet gecommuniceerd kan worden op afstand.

Door deze verbindingen maakt het licht van de ziel van de wereld een nieuw bewustzijn wakker in hen die toegankelijk zijn. En dit licht *is* de verbinding – deze verbindingen zijn een aspect van zijn aard. Terwijl het licht levend wordt in de mens, maakt het de verbindingen wakker die bij de eenheid horen. Het is fascinerend dat dit licht een eigen leven heeft en de verbindingen maakt die het nodig heeft. Er bestaan wachters van het licht en er zijn helpers die met de ontvouwing ervan werken. Maar het licht zelf weet waar het naar toe moet gaan, het kent de verbindingen die het moet maken.

DE STROOM VAN HET LICHT BEGRIJPEN

Het werken met het licht van de wereld is een onderdeel van het onderliggende aspect van onze verandering naar een wereldwijd bewustzijn. Dit werk is wereldwijd en toch heeft het ook de mogelijkheid om te interacteren met energieën voorbij onze wereld. Dit is een verborgen aspect van de

volgende fase in onze evolutie. Wereldwijd bewustzijn betekent verantwoordelijkheid nemen voor onze planeet als een afzonderlijk levend organisme, en dit betekent dat we de mogelijkheid hebben om in verbinding te staan met andere hemelse organismen. Onze wereld is een klein deel van een immens zich ontvouwend geheel. De hachelijke situatie van onze planeet is onze nadrukkelijke zorg, maar wanneer we uit het beeld van de afscheiding in de eenheid stappen, zullen we onze wereld heel anders ervaren. De veranderingen die we dan ervaren zijn heel fundamenteel en zij hebben verstrekkende gevolgen, meer dan we ons kunnen voorstellen.

Ten dele moeten we bij deze overgang begrijpen hoe de verschillende niveaus van de werkelijkheid met elkaar in wisselwerking staan. Zelfs het erkennen van het bestaan van het licht van de wereld betekent het accepteren dat er een innerlijke werkelijkheid voorbij onze fysieke zintuigen bestaat. Het leren werken met deze innerlijke energie, het leren deelnemen aan haar ontvouwing, brengt de innerlijke en de uiterlijke werelden samen. We gaan ervaren hoe het licht vanuit het innerlijk stroomt en het uiterlijk voedt voordat het teruggereflacteerd wordt naar het innerlijk. Het symbool van het getal acht, met de twee cirkels die in elkaar overvloeien, is een beeld voor de volgende fase van het menselijke bewustzijn. Het begrijpen hoe de energie stroomt, is essentieel voor onze ontwikkeling. Vele vormen van genezen zijn gebaseerd op het inzicht in hoe de energie in het lichaam stroomt. Men weet nog weinig over het ontstaan van de levenskracht die ontstaat voorbij het fysieke, en hoe zij op het fysieke niveau komt, ofschoon vormen van genezen en energiewerk die met het etherische lichaam werken, op het snijpunt van het fysieke en niet-fysieke niveau functioneren.

Maar de eerste stap is om open te zijn, ontvankelijk te zijn voor dit innerlijke licht en met de verbindingen te werken die in de wereld gemaakt moeten worden. Terwijl deze verbindingen gemaakt worden zal ons bewustzijn zich uitbreiden – deze verbindingen zijn de wegen voor ons wereldwijde bewustzijn. De verbindingen zullen ons openen voor een groter inzicht en voor de kennis die we nodig hebben

om op een wereldwijd multidimensionaal niveau te functioneren. De mens is het bewustzijn van de planeet; we dragen dit goddelijke geschenk in ons individuele en collectieve bewustzijn. Door samen te komen verbinden we de bewustzijnscentra met onze universele hersenen, en dit maakt het de energie mogelijk om op andere manieren te gaan stromen, en om een ander niveau van bewustzijn zich te laten ontwikkelen. Het Internet maakt deel uit van de ontwikkeling van ons universele bewustzijn, daarom zijn de mogelijkheden die het biedt om verbindingen te maken zo belangrijk. Het is een net van verbindingen dat in het weefsel van de wereld geweven wordt ofschoon het niet alleen op een fysiek niveau bestaat, maar ook op een energieniveau dat we *cyberspace* noemen.

De manier waarop het Internet zich heeft ontwikkeld weerspiegelt de wijze waarop eenheid exponentieel kan werken, zonder begrensd te worden door voorbije ontwikkelingspatronen. Het volgt de blauwdruk van de toekomst die gebaseerd is op eenheid. In een paar jaar tijd hebben we een nieuw middel gekregen om wereldwijde verbindingen te maken, en ook direct van mens tot mens. Wat het zo spannend maakt, is dat het zoveel beperkingen van het verleden terzijde schuift, de machtsstructuren en bureaucratie die iedere nieuwe ontwikkeling trachten tegen te houden of te beheersen. Het leeft op een andere manier. En dit is slechts het begin van deze nieuwe fase van de evolutie.

We worden nu gevraagd om deel te nemen aan het leven op andere niveaus: op de onderling verbonden niveaus van de ziel, waar we allemaal een zijn, en op het uiterlijke toneel waar deze eenheid naar het collectieve bewustzijn en ons alledaagse leven gebracht moet worden. Zonder het licht van de ziel van de wereld, kan dit werk niet plaatsvinden – het licht draagt de kennis van de eenheid en de energie van de eenheid die we nodig hebben. Het licht van de ziel moet dat wat ontheiligd is genezen en goedmaken, de plaatsen van duisternis en wereldlijke macht binnengaan. En het moet vele nieuwe verbindingen maken terwijl het helpt de wereld wakker te maken.

Het is van belang om te onthouden dat dit licht niets anders is dan ons eigen licht, tijdens de patriarchale tijd richtten we ons op een transcendente God die onze rechtstreekse toegang tot dit licht beperkte. Het licht van de ziel hoort in de hemel bij God. Nu moeten we het licht omarmen en het naar het leven brengen. Wij zijn de verbindingen, de poorten naar de toekomst, die gemaakt moeten worden. Bij onze betrekkingen dragen wij het zaad van onze collectieve ontwikkeling en daarom hebben vrouwen zo'n belangrijke rol daarin. Zij dragen deze verbindingen, die mannen niet kennen, in hun fysieke en spirituele lichaam. Op een hoger niveau zijn sommige vrouwen in staat om deze verbindingen te magnetiseren met een spirituele energie of een substantie die het de verbindingen mogelijk maakt om rechtstreeks te communiceren op het niveau van de eenheid.

Het licht van de ziel van de wereld heeft de deelname nodig van allen die open staan voor dit werk. Voor een deel bestaat het bevrijden van het vrouwelijke uit de erkenning dat bepaald werk alleen door vrouwen gedaan kan worden. De onderlinge verbindingen in het leven horen tot de wijsheid van het vrouwelijke en het lichaam van de vrouw heeft de kennis over hoe de werelden met elkaar in verbinding staan. Mannelijk bewustzijn verbeeldt een transcendente goddelijkheid - het vrouwelijke weet dat het goddelijke in iedere cel van de schepping aanwezig is. Vrouwen weten dit niet op een abstract niveau, maar als deel van hun instinctieve natuur – in de baarmoeder kan het licht van de ziel in een fysieke vorm komen. Het leven staat aan de rand van een afgrond van vergetelheid en wacht op het licht dat in de wereld geboren wordt. Deze geboorte heeft de wijsheid van het vrouwelijke, en vrouwen moeten hun plaats innemen in een tijd van grote mogelijkheden.

De Magie van het Leven

*Een ding weten we zeker en dat is
dat we omgeven worden door een diep mysterie.
En op een of andere manier worden we gevraagd om aan
dit mysterie deel te nemen, om ermee samen te werken.*

Cecil Collins¹

WAAR BINNEN EN BUITEN ELKAAR ONTMOETEN

Magie is leven dat wakker is.

De magie wordt tussen de werelden geboren, daar waar binnen en buiten elkaar ontmoeten. Deel van de mysterieuze verbinding tussen de Schepper en de schepping is de stroom die het leven binnenkomt en weer teruggaat. Door op het grensvlak tussen de werelden te werken, kunnen Zijn dienaren de schepping helpen om wakker te worden voor een nieuwe energie. Op het hoogste niveau betreft deze energie de goddelijke herinnering, een bewuste afstemming van het leven op haar bron. Wanneer de schepping zich haar Schepper herinnert brengt zij de vreugde van de ziel in het leven. De vreugde van de ziel zal het leven op een diep niveau helen en vrij maken. Dit hoort bij de evolutionaire verandering waar we op wachten.

Magie is een deel van het leven en in alle momenten aanwezig, niet alleen in veranderingstijden. Zonder de magie wordt het leven afgescheiden van haar onzichtbare bron, en sterft. De magie is nodig om het leven in afstemming te brengen, om het leven aan haar hogere doel te herinneren. Door over magie te leren, kunnen we het leven helpen genezen en bevrijden, we kunnen de vreugde in het leven terugbrengen.

Om te gaan begrijpen hoe magie werkt, moeten we zien dat het uiterlijke, de fysieke wereld deel is van vele van elkaar afhankelijke niveaus van de werkelijkheid, die allen elkaar

beïnvloeden. De harmonieuze onderlinge verbindingen van deze niveaus van de werkelijkheid zijn van belang voor het welzijn van het leven. Net zoals een persoon uit evenwicht kan geraken, kan dat ook met heel het leven gebeuren. Als iemand van haar ziel wordt afgescheiden, verliest het leven haar betekenis; er wordt een kwaliteit aan licht gemist. Zonder dit licht kan iemand gemakkelijk depressief worden of verslaafd raken aan eigen destructieve gedragspatronen. Dit geldt ook voor het geheel. Door onze gerichtheid op onszelf, zijn we vergeten dat het leven als geheel haar verbinding met de diepste betekenis kan verliezen, en dat we zo depressief kunnen worden.

Wij zijn de bewakers van de planeet, en haar spirituele en fysieke welzijn is onze verantwoordelijkheid. Om deze verantwoordelijkheid helemaal op ons te nemen, moeten we weten hoe binnen en buiten elkaar beïnvloeden, hoe de energie tussen de werelden stroomt. Het leven dat van haar diepste betekenis is afgesloten stroomt niet op een creatieve manier; het zal zich niet aanpassen en op een creatieve manier veranderen, maar langzaam in een zelfvernietigende spiraal draaien. Het leven heeft al patronen samengesteld die ongezond en negatief zijn. Deze negatieve patronen beïnvloeden alle schepselen, inclusief de mens. In sommige gevallen is de negatieve dynamiek zo sterk geworden dat de levensenergieën zich omgedraaid hebben en naar zichzelf terugkeren, in plaats van naar buiten te stromen.

Deze negatieve energiep patronen zijn al begonnen om het leven te beïnvloeden, levensvormen zijn uitgeput, of sterven uit. Hele ecosystemen zijn uit evenwicht of bijna gestorven, en de planeet als geheel lijdt aan de destructie van de ozonlaag en aan de uitputting van haar eigen zichzelf onderhoudenden energiebronnen.

We denken dat deze fenomenen veroorzaakt worden door vervuiling en door ecologische onevenwichtigheid. We realiseren ons de ernst van de problemen niet, en dat het niet alleen toegeschreven kan worden aan het fysieke niveau. We hebben dringend behoefte aan magie om deze negatieve energiep patronen om te keren, om de wijze waarop de energie

zich samenstelt te veranderen. Maar onze patriarchale cultuur vermoordde haar tovenaars; er zijn nog maar een paar sjamanen overgebleven. En de rijken van de magie zelf worden vervuild door de rommel van onze eigen wensen en ons eigenbelang, en maken het moeilijker om voeding te krijgen.

Hoe kunnen we de helende energie van het onzichtbare terugbrengen naar het leven? Is er een manier om alle moeilijkheden die we veroorzaakt hebben uit de weg te gaan, en het leven terug te brengen naar harmonie en welzijn? De oorspronkelijke eenheid van het leven is altijd aanwezig en heeft haar eigen magie. Omdat we deel zijn van deze eenheid kunnen we allemaal rechtstreeks toegang hebben tot de magie van het leven. We hoeven niet afhankelijk te zijn van de tussenkomst van de priester of een intensieve training van een sjamaan te ondergaan. Er is een nieuwe manier om de magie van het leven binnen te gaan, middenin het leven zelf, door middel van de eenheid en op die manier kunnen we met deze magie werken. Maar om dit werk te kunnen doen moeten we uit het huidige paradigma van afscheiding en afzondering stappen.

De energie van het leven volgt de gedachte. Als we onszelf waarnemen als afgescheiden van het geheel en alleen bestaan in de fysieke wereld, dan kunnen we de magie van het leven niet gebruiken. Zij zal niet door ons heen stromen. Maar als we eenmaal erkend hebben dat we een integraal deel van een multidimensionale schepping zijn, dan kunnen we de magie, die inherent aan alle leven is, gebruiken om te genezen en te transformeren. Wij zijn de medescheppers van onze eigen bestemming, en we werken met de goddelijke energie die op alle bestaansniveaus en niet bestaansniveaus aanwezig is.

DE MAGISCHE SUBSTANTIE VAN DE SCHEPPING

Het is deels het erfdeel van de mens om toegang te hebben tot de plaatsen waar binnen en buiten elkaar ontmoeten, en om met hun magie te werken. We moeten de magie bevrijden, en leren hoe zij met de heelheid van het leven werkt. Dit behoort tot

onze verantwoordelijkheid omdat we de bewakers van het leven zijn.

Ons voor de magie openstellen betekent dat we open zullen zijn voor de nieuwe dimensie van onszelf en van het leven. We hoeven niet alleen in een fysieke wereld te leven, maar kunnen het magische landschap van onze vroege voorouders claimen. Dit zal nieuwe mogelijkheden scheppen en onverwachte gevaren met zich meebrengen, net zoals ons onderzoek naar de fysieke wereld ons zowel schatten als ziekten bracht. Maar zonder toegang tot deze magie zal de mens sterven aan gemis aan zin, en de wereld zal een ontheiligde wildernis worden. We moeten de eenvoudige magie van het leven terugbrengen naar de marktplaats en ons openen voor de nieuwe manier van zijn.

We voelen dat magie een deel is van het leven bij de geboorte, wanneer er iets eenvoudigs en wonderlijks plaats vindt. We voelen magie bij een regenboog waar onverwachte kleuren in een grijze lucht verschijnen. We voelen het bij een toevallige ontmoeting met een vriend die we jaren niet gezien hebben. Of bij een probleem dat onoplosbaar leek en plotseling zichzelf oplost of onbetekenend wordt. Als we deze momenten herkennen, kunnen zij onverwachte vreugde brengen, en iets diep in ons wakker maken. Deze gevoelens zijn geen fantasie, maar tekenen van een echte ontmoeting tussen binnen en buiten, tekenen dat we toegang hebben tot het onverwachte dat voorbij de saaiheid van onze gewoonten en verplichtingen ligt.

De onzichtbare wereld is om ons heen, helpt ons, en spreekt tot ons door synchroniciteiten en dromen. We horen de innerlijke werelden, het wonder waarnaar verwezen wordt, al is het nog niet zichtbaar. Ons eigen leven is deel van een energiestroom die van binnen naar buiten gaat; iedere ademhaling volgt dit ritme. We zijn de samenvloeiing van de werelden, en daarom hebben de mensen het potentieel om alles heilig te maken, om het mysterie van de goddelijke herinnering in ieder ademhaling te brengen.

Wakker zijn voor magie, betekent wakker zijn voor het verborgen potentieel in ons. Het leven hoeft de wetten van de rede of het lineaire denken niet te volgen. Zelfs de natuurwetten kunnen het leven niet beperken. Het leven heeft

een substantie die het onverwachte kan laten gebeuren. Wanneer we rechtstreeks aan deze verborgen substantie deelnemen, kunnen we magiepatronen weven in het weefsel van de schepping. We kunnen kleur en geur van de innerlijke werelden naar buiten brengen, en eraan werken om het leven te bevrijden en los te maken van zijn huidige beperkingen. We kunnen de geschenken voelen die op ieder moment aangeboden worden, geschenken die ons steeds dieper kunnen meevoeren in de eindeloze mogelijkheden van wat echt is.

*Ieder moment draagt een kleeid met tienduizend
Zakken.*

*En iedere zak biedt plaats aan meer dan een miljoen
mogelijkheden.²*

De magische substantie van de schepping is niet langer een esoterisch geheim. Zij is altijd verborgen in een esoterische tekst, en in mysterieuze symbolen die alleen toegankelijk zijn via rituelen. Maar omdat er bepaalde sluiers tussen de werelden weggehaald worden, zullen we zien dat deze substantie iets heel eenvoudigs en gewoon is. Zij hoort bij het moment, wanneer de energie materie wordt, wanneer het onzichtbare, zichtbare manifestaties van vormen worden. Zij brengt de kleuren van de schepping naar het leven, het wonder dat de gemanifesteerde wereld is. Zij geeft betekenis aan de alledaagse handelingen en onthult het gewone als heilig.

De mens kan aanwezig zijn tussen binnen en buiten, en deelnemen aan het functioneren van de magie van het leven. We hoeven niet gebonden te zijn aan de regels van het rationele, maar kunnen levend zijn in de spontane gebeurtenissen van het moment. Door ons hart en hoofd kunnen we het leven begeleiden in hoe het plaats gaat vinden. We kunnen onze persoonlijke magie aan het leven geven en alert zijn voor de magie van de hele schepping.

Wat het meest belangrijk zal worden is de eenvoud van de magie. We kunnen denken dat magie opgeroepen wordt door gecompliceerde bezweringen, maar de magie van het leven is net zo simpel als het ademen, en wordt ontdekt door aandacht te hebben voor binnen en buiten. Het innerlijke

verlangt ernaar herkend te worden; zijn echte potentieel wil gebruikt worden. Het uiterlijk wacht om wakker te worden. Wij zijn de plaats waar de werelden samen kunnen komen, en ons bewustzijn is de katalysator. Door ons bewustzijn kan het uiterlijke bewust worden voor het doel en de betekenis van het innerlijke, en op die manier kan het leven zichzelf onthullen. Dit is ware magie. Door deze bewuste ontmoeting kunnen er vele dingen gebeuren.

DE VONK VAN BEWUSTZIJN

Magie komt tot leven wanneer de vonk van het menselijke bewustzijn aan het geheel gegeven wordt. Wanneer we dienstbaar aan het leven zijn, helpen we het leven haar magische natuur inzien. Door de vonk van ons bewustzijn wordt de schepping onthuld als een duizelingwekkend spektakel van licht op licht.

Er is een manier om met magie te werken die tot nu toe niet toegankelijk was. Dit komt door de manier waarop bewustzijn in wisselwerking staat met de energie van de schepping voordat zij zich tot een vorm gegroepeerd heeft. De energie van het innerlijke stroomt naar de vorm door de energiepatronen van het leven. Deze patronen worden toegankelijk op een nieuwe manier, dat het bewustzijn de mogelijkheid geeft om hiermee in wisselwerking te treden en de manier waarop de energie gegroepeerd is subtiel te veranderen. Door met de stroom van de energie te werken, kunnen we onze aandacht gebruiken om de vonk te leggen in het moment van transformatie van energie naar vorm. Dit laat de dynamiek van de schepping op een andere manier reageren.

De vonk van het bewustzijn is Zijn geschenk aan de mens, en het is dit geschenk die ons tot bewakers van de planeet maakt. Ons werk is om deze vonk van bewustzijn terug te geven aan de schepping, zodat zij kan helpen om de wereld te bezielen. In de huidige fase van onze evolutie hebben we dit geschenk hoofdzakelijk gebruikt voor ons eigenbelang, voor ons overleven en het vervullen van onze verlangens. Het

gebruik van dit bewustzijn heeft ons gebracht tot het punt van de vernietiging van ons ecosysteem, en van elkaar. We moeten het teruggeven aan het totaal.

Dit is de volgende fase van onze evolutie. Universeel bewustzijn betekent dat we ons bewustzijn teruggeven aan het leven van het geheel. Dit is geen idee maar een echte communicatie over en weer, waarin onze vonk van bewustzijn rechtstreeks deelneemt aan de buitenwereld. Het is prachtig om te zien – het licht stroomt van een persoon het leven in, en maakt het leven wakker voor haar eigen licht. We hoeven niet precies te weten wat we doen. Maar onze aandacht moet niet op onszelf gericht zijn, zodat onze liefde en ons bewustzijn naar buiten kunnen stromen, vrij van de op-zich-zelfgerichtheid waar we in gevangen zitten. We moeten herkennen dat we niet langer het centrum van onze wereld zijn. Dit is net zo fundamenteel en revolutionair als het besef van Galileï dat de aarde om de zon draait, en niet de zon om de aarde.

Wanneer de vonk van ons bewustzijn in dienst aan het geheel gegeven wordt, zal het leven op een manier reageren die nu nog niet voorhanden is. Ons bewustzijn is de katalysator die de nieuwe energiecentra kan wakker maken, en nieuwe manieren kan laten ontstaan om het leven in te stromen. We weten hoe dit in ons eigen leven gebeurt, wanneer we onze aandacht afkeren van de verlangens van het ego. Ons bewustzijn opent ons dan voor het wonderbaarlijke dat er altijd is, hoewel verborgen voor ons ego. En bewustzijn zelf begint te veranderen en zich uit te breiden. Het volgt niet meer de patronen van onze conditionering, maar wordt wakker voor zijn hogere doel.

We herkennen het echte potentieel van het bewustzijn niet. Bewustzijn is ons goddelijke geschenk, en het kan op verschillende manieren op verschillende niveaus functioneren. Het draagt het zaad van de toekomst, maar dit zaad moet aan het leven gegeven worden; anders kan het niet groeien. De simpele handeling van het geven van ons bewustzijn in dienstbaarheid aan het geheel is de vonk die de wereld zal transformeren. En omdat we een integraal deel van het geheel zijn, zal het leven zelf ons laten zien waar we nodig zijn – niet

het leven dat alleen op een fysiek niveau bestaat, maar het leven dat van binnen naar buiten stroomt, en het stempel draagt van haar goddelijke natuur.

Wanneer het leven wakker is zal het heel anders reageren dan het nu in haar slapende positie doet. Maar er is geen redder buiten onszelf die deze verandering kan voortbrengen: – “Wij zijn diegenen waarop we gewacht hebben.” Het is onze deelname die nodig is, een deelname die op het hogere niveau de goddelijkheid herkent die zich in alle dingen bevindt. Wanneer we ons Hem herinneren, Zijn aanwezigheid bevestigen, wanneer we Zijn eenheid in alle dingen zien, dan stemmen we het leven af op wat echt is, en dan brengen we deze werkelijkheid in het leven.

En toch is het altijd verdrietig om de kinderlijke staat achter te laten, waarin we het kind speelden in de relatie tot een vaderlijk beeld van een God, of van een of andere autoriteitsfiguur. De verantwoordelijkheid op zich nemen betekent een opoffering die sommigen niet graag doen. Maar alleen door het accepteren van onze verantwoordelijkheid kan ons eigen bewustzijn voor de mogelijkheden wakker worden, en gaan waar het nodig is. Kinderen wachten altijd op iemand die hen vertelt wat ze moeten doen, zelfs als zij ertegen rebelleren. In de werkelijkheid van de eenheid werken we samen – er bestaat geen externe autoriteit. Eenheid werkt heel anders dan de autoritaire machtsstructuren van de voorbije tijd. Er is alleen het moment en onze mogelijkheid om op de behoefte daarvan te reageren. Het is heel simpel en heel direct.

IN DIENST VAN DE EENHEID VAN HET LEVEN

In de ruimte waar de werelden elkaar ontmoeten kunnen we rechtstreeks deelnemen aan het scheppingsproces. Ons bewustzijn is als een masculiene vonk en de substantie van het leven de vrouwelijke die het ontvangt. Door hun vereniging kan er iets nieuws geboren worden, een manier van leven die de eenheid van de schepping erkent, niet als een abstract idee, maar als een levende werkelijkheid. Wanneer het leven haar

eenheid kent, kan haar energie vrijer stromen en er kunnen nieuwe vormen van leven komen. Dit zullen organische verbindingen zijn tussen de individuele levensvormen die er al zijn. Deze geïntegreerde dynamische verbindingen zullen in zich een nieuwe levensvorm zijn, in onze huidige conditioneringen beschouwen we een nieuwe vorm als een afgescheiden iets, maar het Internet wijst naar een tevoorschijn komende vorm van onderlinge verbondenheid, die zelf een organische levensvorm gaat worden, ofschoon het op dit moment nog niet volledig in werking is gekomen.

Door de patronen van een onderlinge verbondenheid kan het leven haar eenheid op een ander niveau claimen. En omdat deze eenheid een reflectie is van een goddelijke eenheid, kan zij een nieuwe kwaliteit van goddelijk bewustzijn dragen – Zijn geschenk van bewustzijn kan op een nieuw niveau zich ontwikkelen. Maar deze verbindingspatronen kunnen niet alleen op een uiterlijk niveau functioneren. Zij moeten het innerlijk insluiten; anders zal de magie die van essentieel belang is, er niet zijn. Binnen en buiten moeten samenwerken en de vonk van bewustzijn is essentieel voor dit proces. We zijn nodig op de plaats waar de werelden samenkomen, om dit nieuwe niveau van de evolutie te laten ontstaan.

Zij die naar binnengetrokken zijn, kennen de wonderen van de innerlijke wereld. Wij hebben de landschappen van licht in onze dromen en visioenen gezien, de hemelse muziek gehoord, de geur ervan naar ons leven gebracht. We hebben geleerd om door het innerlijk gevoed te worden, terwijl we in een wereld leven die het bestaan ervan lijkt vergeten te hebben. Maar tot nu toe hebben we deze innerlijke verbindingen hoofdzakelijk begrepen in termen van onze persoonlijke ontwikkeling, hoe onze dromen ons op onze reis kunnen begeleiden, hoe de genezende energieën van de schoonheid van het innerlijk voeding aan ons leven kan geven. We hebben niet begrepen dat onze deelname aan het innerlijk nodig is om het geheel te voeden, dat het bepaalde energiestructuren binnen het totale leven kan activeren, die ons allen opnieuw zal verbinden.

Toen ik voor de eerste keer met het innerlijk werkte werd mij door een innerlijke figuur gezegd:

Iedere keer dat jij van jouw wereld naar deze innerlijke wereld komt en je met liefde en begrip komt, niet hebzuchtig, dan is er een korreltje zand de grote scheidslijn overgestoken. Hoe klein het ook is, dat korreltje zand heeft een immense betekenis, omdat het met liefde komt. Het maakt deel uit van een groot patroon, als een mandala, en wanneer dit patroon compleet is, dan zal er een genezing zijn die voorbij alle genezingen gaat, omdat het uiterlijk terugkeert naar het innerlijk, en het Zelf zichzelf onthullen zal. Dan zal er op jouw aarde en op mijn aarde een nieuw leven komen en er zal bloei zijn als in geen tienduizend jaar.

Als we kunnen herkennen dat onze individuele verbinding met het innerlijk deel is van dit grotere patroon, deze mandala van heelheid die gevormd wordt, dan kunnen we in de echte dimensie van dit werk stappen. Ons verlangen, onze dromen of onze creativiteit trekken ons niet alleen naar binnen, naar onszelf, maar ook naar het geheel. In het innerlijk, waar niets gekristalliseerd is in een gefixeerde identiteit, is alles verbonden in een vloeiende wisselwerking van energie en vormen. Hier is de pulserende eenheid van de schepping die de onze deelname zal het leven opnieuw terugkeren en nieuwe verbindingspatronen vormen waardoor de energie van het leven vrij zal stromen, zuiveren, helen en transformeren, en bepaalde energiecentra activeren. Binnen ons bewustzijn is er een kennis van de eenheid die nodig is voor het leven. Dit is de vonk van het bewustzijn van de nieuwe tijd die de schepping nodig heeft om te ontwikkelen. Zonder onze deelname zal de neergang van het leven doorgaan.

Wanneer we gevangen zijn in patronen van complexiteit, is het moeilijk om de eenvoud van deze transformatie te herkennen. We zien de ogenschijnlijke complexe problemen die ons omringen, en veel van deze problemen zijn echt en veroorzaken lijden. We durven nauwelijks te onderkennen dat wij de oplossing zijn, dat ons bewustzijn de katalysator vormt voor echte transformatie. Maar als we eenmaal het bewustzijn van eenheid zijn binnengegaan, zien we een ander plaatje, waarin ieder deeltje afhankelijk is van de verbindingspatronen

die ons samen omwikkelen. Deze patronen komen tot stand in de innerlijke wereld, en komen door de scheppingsenergie tot een vorm. Alleen de mens kan vrijelijk van de innerlijke in de uiterlijke wereld stappen. Geesten en engelen behoren tot de innerlijke wereld, terwijl dieren in de uiterlijke wereld leven. Alleen de mens kan tussen de werelden werken, daar waar de magie ontstaat.

Wij zijn een deel van het leven en reageren op haar roep. Wij worden naar het innerlijk getrokken omdat het leven deze verbinding nodig heeft. Als we eenmaal deze dimensie van het innerlijke werk erkennen, kunnen we gaan zien dat we allemaal samengekomen zijn in deze tijd van nood, en zo een glimp opvangen van de mandala die gevormd wordt. Bepaalde barrières die er nu zijn en dit werk beperken, zullen wegvallen. Het is niet gemakkelijk om aan onze identificatie met ons persoonlijke zelf te ontsnappen, met zijn reis en zijn zelfontwikkeling. Dit is het krachtige stempel van onze conditionering. Maar we zijn allemaal deel van een geheel dat in zijn geboortepijnen zit, terwijl er een nieuwe manier van zijn hard bezig is om tot leven te komen.

FIGUREN VAN DE INNERLIJKE WERELDEN

Terwijl we tussen de werelden werken zullen we iets onverwachts en verbazingwekkends vinden. We zullen de vrienden ontmoeten die hier zijn om te helpen, de innerlijke figuren van liefde en hulp, die op ons gewacht hebben. Soms hebben we ze in onze dromen gezien, de wijze oude man, of het kind dat weet, en dat ons de weg wijst. Deze figuren zijn echt, maar we hebben ons van hen afgewend in onze focus op het uiterlijke. Zij kennen de magie, en de wijze waarop de mysteriën kunnen werken. Zij kunnen ons niet alleen begeleiden maar ons ook leren hoe de krachten in het leven zich ontvouwen, hoe we met de onzichtbare energielijnen kunnen werken, en kunnen leren op de juiste tijd, op de juiste plaats te zijn. Zij weten hoe de energie van binnen naar buiten stroomt, hoe ze de paden van het licht open moeten houden. Zij

hebben inzicht in de verbindingspatronen die de werelden samenbinden en hoe ze met deze patronen in harmonie moeten leven. Zonder deze vrienden zou het ons duizend jaar kosten om te begrijpen hoe het innerlijk werkt, en hoe we de magie in ons leven kunnen brengen. Maar door de herkenning en doordat we ons met hen verbinden, zal ons bewustzijn een echte samenvoeging maken met een vergeten deel van onze innerlijke natuur.

Zonder de hulp van deze innerlijke figuren zouden we verdwalen in het labyrint van het innerlijk. We zouden langs de paden strompelen en niet weten welke deur we open moesten doen. Zij weten waar onze schatten zijn verborgen, en hebben de sleutels die we nodig hebben om binnen te komen. Omdat zij niet in staat zijn om vrijelijk naar de uiterlijke wereld te gaan, moeten zij wachten totdat wij naar hen toekomen. Maar wanneer we eenmaal aanwezig zijn tussen de werelden, dan kunnen zij ons bij de hand nemen en ons hun wijsheid leren. Zij kennen de symbolische structuur van het leven en weten hoe de beelden van macht gebruikt kunnen worden. Zij kunnen ons zwaarden laten zien die de illusies kunnen doorklieven, en ook de heilige bloemen die onze ziekten van de ziel kunnen genezen. Zij kunnen ons helpen ons te herinneren wie we zelf zijn, en hoe we de magie kunnen gebruiken die ons innerlijk erfdeel is.

Er zijn vele manieren om met deze innerlijke figuren te communiceren en te werken. Zij zijn gemakkelijk te bereiken via de verbeelding, via onze communicatiemogelijkheden met de innerlijke, symbolische wereld.³ Door de verbeelding kunnen we de innerlijke wereld zien en haar bewoners ontmoeten. Sommige mensen moeten hen dansend ontmoeten, terwijl anderen verhalen kunnen vertellen, of kunnen zingen of schilderen. Deze figuren lijken op de magische dieren in de grottekeningen van Zuid-Frankrijk, die de opziensers van de jacht zijn. Zij worden ook verbeeld in de maskers van de koppen van dieren en vogels bij stammendansen. Zij zijn al duizenden jaren in verschillende vormen uitgebeeld, in schilderen, in dansen, of in gezang. We hebben ze nog maar net weggedaan en herinneren ons vaag iets in dromen en

kinderverhaaltjes. Maar zonder hun aanwezigheid blijven we vastzitten in onze uiterlijke wereld, alleen van onze pogingen afhankelijk, en zonder toegang tot de rijken van de magie.

De innerlijke figuren kunnen voor ons het spel van de uiterlijke gebeurtenissen interpreteren, zodat we hun werkelijke betekenis kunnen begrijpen en hoe we in deze gebeurtenissen kunnen handelen. Zij kunnen naar de plaatsen wijzen waar problemen zijn, en naar de bronnen waar voeding en genezing is. Zij kunnen ons voor de krachten die ons kunnen verstoren of bedreigen afschermen; zij kunnen zelfs in de duisternis voor ons vechten. Zonder hun bewaking zouden we ons alleen gelaten voelen, gevoelig voor de vele onzichtbare krachten, niet weten welke poort we zouden moeten binnengaan tussen de werelden. Wanneer we met hen communiceren, wordt een andere dimensie deel van ons leven.

We hebben allemaal onze eigen bewakers en gidsen, krachtdieren en beschermende figuren. Zij zijn een deel van onze unieke individuele innerlijke natuur, en ook inwoners van de innerlijke wereld. Zij zijn niet altijd goed. Sommige mensen hebben ondeugende figuren die trucjes uithalen met hun uiterlijke leven. Zij kunnen gebeurtenissen verstoren of een goed gepland schema beramen, vooral wanneer hun aanwezigheid ontkend wordt. In het verleden werd zo'n innerlijke figuur gezien als een demon, een aanwezige geest. Deze figuren kunnen door onze gedragingen ook corrupt worden, demonen worden, die ons verder de duisternis intrekken. Ons uiterlijk en innerlijk leven beïnvloedt hen. We kunnen hen voeden of laten verhongeren, hen duisternis of het licht brengen. Zij zijn een integraal deel van onze psyche en dragen vaak een deel van onze levenskracht.

We maken, door ons met deze verbeelde figuren te verbinden, een bewuste verbinding met de innerlijke wereld. Deze communicatie over en weer is een deel van de brug die gebouwd wordt, de mandala die gevormd wordt. Wanneer dit werk klaar is, vormt het een vereniging van tegenstellingen die de alchemisten de *coniunctio oppositorum* noemden. Dit zal het kind van de toekomst in ons geboren laten worden. Dit is het kind met sterren in zijn ogen, dat de diepe ritmen van het leven

kent die bij de zichtbare en de onzichtbare wereld horen. Het is het archetype van de eenheid die ons allemaal geschonken gaat worden. Het is voor ieder van ons uniek, en het is ook deel van het wezen van de hele wereld.

DE ONTWIKKELING VAN MAGIE

Magie ontwikkelt zich op een bepaalde manier en komt tot leven. Magie is niet iets wat wij doen, maar iets dat is, en door haar wezen bestaan er energiestromen die het leven beïnvloeden. Het werken met magie is een manier van deelnemen aan het leven, in harmonie met de energie ervan, een energie waarin bepaalde vormen van dynamiek van de innerlijke werelden rechtstreeks naar buiten gebracht worden. De magiër die er op afgestemd is, is iemand die weet hoe hij in deze energiestroom moet zijn. De magiër wordt niet beperkt door de patronen van het uiterlijke leven, maar kan zich met de energie van het innerlijk meebewegen, wanneer het in het uiterlijk aanwezig is.

Hoe kunnen wij de beweging van de magie leren kennen, en ons op haar stroom afstemmen? Een van de gemakkelijkste manieren is om ons dualistische denken achter ons te laten, dat suggereert dat magie iets anders is. We zijn allemaal magische wezens, net zoals we allemaal een dromend zelf hebben, dat vormen kan veranderen, vliegen kan of onder water kan ademen. Magie en haar bewegingen zijn deel van ons. Net zoals we ons inzicht in de symbolische taal van de droom moeten claimen, moeten we ook onze magische natuur opnieuw claimen. We moeten aanwezig zijn tussen de werelden waar onze magie het beste toegankelijk is. In deze ruimten zullen we onze eigen kwaliteit van magie ontdekken, onze eigen manier om met haar energie mee te bewegen.

Magie is geen trucje, maar een energie die tot het leven behoort en dingen kan laten gebeuren. In onze cultuur wordt persoonlijke magie vaak onterecht voor charisma gehouden, of voor persoonlijk magnetisme. Charisma trekt de aandacht van de mens, en je kunt deze energie gebruiken om mensen samen

te brengen, en om hen te beïnvloeden. Maar er is een andere dimensie van de persoonlijke magie die de bron ervan ziet, dat zij tussen de werelden is, en dat zij kan werken met de symbolische natuur van het leven. Symbolen zijn niet slechts beelden, maar ook transformatoren van energie die ons toegang verschaffen tot de oorspronkelijke energieën van het leven zonder dat zij ons overweldigen met hun oerkracht. Zij functioneren op een vergelijkbare manier als een elektriciteitstransformator die de energie vermindert vanuit een elektriciteitscentrale, zodat zij gebruikt kan worden voor gewone huishoudelijke apparaten, zonder ze op te blazen. De Katholieke mis is een duidelijk voorbeeld van de functie van symbolen. Door het symbolische ritueel van het brood en de wijn is het voor de ontvanger mogelijk om het lichaam van Christus te eten, en het bloed te drinken, met andere woorden, om gevoed te worden door de goddelijke energie van Christus, en deze energie van het sacrament mee terug te nemen naar het gewone, alledaagse leven.

Deel van de huidige verandering van de evolutie is dat we de mogelijkheid en de kennis krijgen om te ontdekken wat onze eigen symbolen zijn, en leren hoe we ermee kunnen werken. Er zijn vele manieren om onze eigen symbolen te leren ontdekken, door visualisaties, geleide meditaties, droomwerk, schilderen, muziek, dans en andere vormen van zelfonderzoek. Hoe we deze symbolen kunnen gebruiken, hoe we rechtstreeks de magische kwaliteiten daarvan in ons dagelijks leven kunnen binnenlaten, kent men nog niet.

Een symbool kan ons rechtstreeks toegang verschaffen tot de innerlijke wereld en het ons mogelijk maken om door de energie daarvan gevoed te worden. We zijn dan in staat om dichterbij de bron van het leven te leven, en hebben dan toegang tot een energie die nog niet begrensd of ontheiligd is door een fysieke vorm. Maar we moeten de symbolische wereld respecteren en haar toestaan om ons haar wegen te laten zien. We kunnen het symbolische niet onze behoeften en wensen opleggen – het niet gebruiken om te krijgen wat we willen. Anders gaan we alleen maar door met onze patronen van beroving, ontheiliging en vervuiling. Jammer genoeg zijn

er tegenwoordig vele populaire technieken om de verbeelding op die manier te gebruiken, om onze wensen samen te stellen en ze te manifesteren. We kunnen de ecologische vernietiging zien die veroorzaakt wordt door deze egocentreerde houding tegenover de fysieke wereld. Het effect daarvan zal op de innerlijke imaginaire wereld ook verreikende negatieve gevolgen hebben.

RESPECT

In de komende jaren zullen de vele manieren om met de symbolische wereld te werken, duidelijk worden voor ons. Dit is een deel van de kennis van het komende tijdperk die geleidelijk toegankelijk gemaakt gaat worden. We zullen de mogelijkheid hebben om onze eigen verbinding met onze symbolische natuur te maken, en haar wegen te ontdekken, en toestaan ons te leren hoe we met haar energieën kunnen werken. We zullen leren hoe we een symbolisch bewustzijn opnieuw kunnen instellen, waardoor het hele leven een communicatie over en weer zal zijn met het goddelijke, een ontmoeting van de binnen- en de buitenwerelden.⁴ Wat van belang is, is de houding van waaruit we dit werk doen, dat we in dienst zijn van het geheel in plaats van ons ego te volgen en zijn wensen af te dwingen.

Het werken met de innerlijke wereld vereist luisteren, geduld en ontvankelijkheid. Je moet het innerlijk toestaan om op zijn eigen manier te communiceren: kijk, luister en wees ontvankelijk voor de gevoelens die opgeroepen worden. Dit is de aloude wijsheid van het vrouwelijke, dat zo onderdrukt is. Deels bestaat deze diepe wijsheid ook uit respect. In voorbije tijden werd begrepen dat ons door het symbolische bewustzijn de toegang tot de wereld van de goden werd gegeven.⁵ De goden moesten met respect benaderd worden.

We moeten ook een nederige houding hebben, omdat we een wereld binnengaan die zo oud is als het universum, die de wijsheid van eeuwen bevat. Omdat we interacteren met de innerlijke wereld, zijn wij degenen die leiding en hulp nodig

hebben. Het ego moet bij zo'n ontmoeting niet proberen om het resultaat te bepalen. Er is echt een specifiek gevaar voor hen die de innerlijke wereld benaderen zonder de "wijsheid van nederigheid." Carl Jung noemde het "opgeblazenheid," wanneer het ego zich met de energie van het innerlijk identificeert. Het is gemakkelijk voor het ego om te denken dat het almachtig is, dat het een magiër is. Het verhaal van Dokter Faust vertelt over het gevaar van het gebruik van magie voor de machtsdoeleinden van het ego.

De innerlijke wereld is een bron van onbegrensde energie en macht. Het ego kan hierdoor aangetrokken worden en haar proberen te gebruiken voor eigen doeleinden. Wanneer we de innerlijke wereld binnengaan, verkennen we een nieuwe dimensie en er bevindt zich daar het potentieel van het wonderbaarlijke en het onverwachte. Maar om deze ontmoeting vruchten te laten afwerpen, is het nodig dat je de goede houding hebt. Wanneer je een eenhoorn ontmoet, moet je niet proberen om zijn hoorn af te snijden vanwege zijn magische kwaliteiten, maar in plaats daarvan moet je het dier met respect begroeten. Vele sprookjes benadrukken dat de houding waarmee we de figuren van de innerlijke wereld benaderen, de reactie zal bepalen. De stiefdochter die de kabouters vriendelijk tegemoet treedt wordt beloond met magische geschenken, terwijl de dochter die deze figuren hebzuchtig tegemoet treedt, een vloek incasseren moet.

In vroegere tijden waren het alleen de ingewijden die toegang kregen tot de innerlijke werelden. Tot hun training behoorde een proces van zuivering en van testen om te bepalen of zij de goede houding hadden. De ouderen kenden de gevaren – niet alleen voor het individu maar voor de hele gemeenschap – van de communicatie over en weer tussen de innerlijke werelden en de verkeerde houding. Als we onze verbinding willen claimen met het innerlijk, onze magische natuur te leren leven, moeten we volledig de verantwoordelijkheid nemen voor onze houding, en voor onze handelingen in de buiten- en in de binnenwerelden.

Wat doorgaans niet begrepen wordt, is dat er in de innerlijke werelden net zo veel vervuilde plaatsen zijn als in de

buitenwereld. Ons gebrek aan respect voor het innerlijk heeft zijn magische rijken corrupt gemaakt. Iedere keer wanneer we het innerlijk binnengaan met een wens om iets voor onszelf te verkrijgen, ontheiligen we haar. Zoals de basiskampen van de Mout Everest nu vol liggen met de rommel van honderden expedities, heeft onze zoektocht naar een spiritueel “high” de innerlijke rijken vervuild. Tientallen jaren van ontheiliging die nu hun hoogtepunt bereiken in new-age oefeningen die aanmoedigen om het innerlijk te bezoeken voor persoonlijke kennis of gewin, heeft het innerlijk achtergelaten vol afval van spiritueel materialisme.

De dichte woestijn van puin die gecreëerd is door onze eigen ego's, belemmert het licht en de energie om naar buiten te stromen, waar het voeding en zin aan het leven kan geven. Krachten die naar buiten toe zouden moeten stromen keren naar zichzelf terug, en dragen bij aan de duisternis en de negativiteit van beide werelden. De sjamanen die ervoor getraind werden om de innerlijke dimensie schoon te houden, zijn voor het grootste deel verdwenen. Nu is de enige manier om deze vervuiling op te ruimen en om paden tussen binnen en buiten te openen, de innerlijke werelden met diep respect en nederigheid te benaderen, in dienst te zijn voor het geheel en niets voor zichzelf te willen.

DE MAGIE VAN DE TOEKOMST

Terwijl de mens zich ontwikkelt, verandert de wijze waarop magie werkt. Magie is niet langer in handen van de ingewijden, alleen toegankelijk door esoterische diagrammen en geheime rituelen. Magie hoort nu tot het dagelijkse leven; hier zijn de energie en de plaatsen van de macht nu te vinden. Het heeft geen zin om de oude manieren te herontdekken, om oude teksten te vertalen. Door onze rechtstreekse deelname aan de innerlijke werelden zullen de nieuwe magische handelwijzen zichzelf onthullen.

We moeten de wijsheid van het vrouwelijke vrij maken, maar we kunnen niet terugkeren naar de tijden van de

priesteressen. Het mannelijke en het vrouwelijke moeten samenwerken; onze handelingen in de buitenwereld moeten geleid worden door onze ontvankelijkheid voor het innerlijk, en er is geen hiërarchie in dit werk. Het behoort tot de blauwdruk van de toekomst dat ieder individu de mogelijkheid heeft om rechtstreeks mee te werken aan het totaal. Magie hoort tot heel het leven en aan ieder van ons. We kunnen er voor kiezen om deze magie te gebruiken, maar ook kiezen of we de wensen van ons ego volgen willen of tot nut van het geheel willen zijn. Deze keuzen zijn eenvoudig en zullen rechtstreeks gevolgen hebben voor ons eigen leven en het leven van het totaal.

Zonder onze deelname zal de magie niet tot leven komen. Maar we weten niet hoe deze magie zich zal manifesteren, omdat zij tot nu toe verborgen was, versluierd voor het alledaagse bewustzijn. Wanneer de sluiers tussen de werelden opgetild zullen worden, zal de magie zich laten voelen. Zij zal op haar eigen wijze tot ons spreken – dit is een deel van het wonder van de eenheid. En ofschoon de magie de exacte wetten volgt, is zij ook vrij van bepaalde beperkingen. Omdat zij tussen de werelden ontstaat, wordt zij niet beperkt door patronen, ofwel van binnen ofwel van buiten. Zij leeft op een manier die beide combineert en transcendeert.

En we moeten het plezier niet vergeten dat bij magie hoort. Ze bezit de kwaliteit van een grappenmaakster en kan boordevol kwinkslagen zitten. Wanneer je open staat voor magie, wil dat zeggen dat je een goedgeordend, verstandig leven achter je laat, omdat de magie ervan houdt om je plannen te doorkruisen, te lachen om je kleinzieligheid en je leven op z'n kop zet. Magie houdt niet van oppervlakkige moraal of vooroordeel. Zij kan een spiegel zijn die ons weerspiegelt wat we van onszelf niet leuk vinden. Je kunt magie niet controleren met de wetten van de redelijkheid, omdat zij voortdurend tussen de niveaus van de werkelijkheid slipt en de spot kan drijven met onze goede intenties, en daar hartelijk om kan lachen. Er zijn goede redenen waarom de zelfrechtvaardigende Puriteinen de magie van een Vrolijk Engeland verbanden, zoals verbeeld door Puck in *A Midsummer Night's Dream*, die “vrolijke

zwerfer in de nacht,” die ons verliefd laat worden en de rol van ezel laat spelen.

Wanneer we de magie weer welkom heten, zullen we ook het verdriet vinden dat haar verbanning meebracht. Haar afwezigheid betekende dat er een eigenschap in het leven gemist wordt. We zijn te gevoelig en te beperkt geworden. Zelfs onze spirituele aspiraties zijn te goedbedoeld geworden. Wanneer de Schepper Zijn eigen schepping binnen zal gaan komt Hij niet om de wereld te redden. Hij zal niet komen om de dingen te maken zoals ze horen. Hij komt omdat Hij wil genieten van wat Hij voor Zichzelf gecreëerd heeft. En hierbij hoort voor een deel Zijn magische natuur en het plezier van het leven dat vol is van Zijn aanwezigheid.

Hoe wij op de aanwezigheid van deze magie reageren, hangt af van onze eigen vrijheid en overmoed. Kunnen we toestaan dat het leven ons bedot en onze controle ontglipt? Kunnen we in het moment reageren zonder de angst om dwaas gevonden te worden? Of blijven we liever binnen de veiligheid van wat we denken te weten, met onze eigen goedbeschermd beeld? Magie is voor diegenen die een onvoorwaardelijk “Ja” tegen het leven zeggen, die het goddelijke welkom willen heten met haar kleuren van de clown. Zij maakt ons wakker waarvoor

*De meeste mensen het meest bevreesd zijn:
Een mysterie waar ik geen woord voor heb
Behalve, levend
- dwz. totaal alert en wonderbaarlijk heel;*

*niet alleen met een mind en een hart
maar onbetwistbaar met een ziel – ⁶*

De Energie van het Ontwaken

*Hij weet wat de aarde binnenkomt en wat eruit gaat,
En wat vanuit de hemel neerdaalt en wat er oprijst.
Hij is met jou, waar je ook bent.*

Koran 57:4

Gedurende de laatste decennia is de wereld geleidelijk aan voorbereid voor een evolutionaire verandering. De sluiers tussen binnen en buiten worden steeds transparanter en staan ons toe nieuwe energieën en inzichten binnen te gaan, en bieden nieuwe mogelijkheden om met echte macht te werken, zoals het werken met het licht van de ziel van de wereld, en met de innerlijke dimensies, waar de magie tot leven komt.

Maar dit is slechts het begin, een van de beperkingen van ons huidige spirituele bewustzijn is dat velen deze mogelijkheden zien als het ware, en niet beseffen dat zij alleen maar voorbereidingen zijn.

De veranderingen die om ons heen, en in ons plaats vinden, worden veroorzaakt door de geleidelijke toevoeging van energie vanuit de onzichtbare werelden. Er wordt zoveel mogelijk. Ons wordt een besef gegeven van de eenheid van het leven, hoe we allemaal met elkaar verbonden zijn en elkaar moeten helpen. Ons wordt de energie gegeven om de wereld te helpen genezen van de wonden van het patriarchaat, de vervuiling en de andere ecologische effecten, de ontheiligde geest van de mens te genezen, die de vreugde vergeten is, en de heiligheid van de hele schepping. De magie is in de kern van het leven aan het dansen en sprankelt aan de grenzen van onze blik.

Dit zijn diepe en ontzagloze veranderingen. De evolutionaire verandering die eraan komt, kan echter niet veroorzaakt worden door alleen een geleidelijke toevoeging van energie; zij heeft een rechtstreekse stroom van energie

nodig. Sommige energieën van de innerlijke wereld die voor onze evolutie nodig zijn, kunnen door ons bewustzijn heen gefilterd worden, maar anderen moeten rechtstreeks gegeven worden, zodat hun potentieel, vibratie en kwaliteit aan licht niet verloren gaat. Energie die rechtstreeks gegeven wordt, kan de ziel van wereld wakker maken, ons wakker maken voor een nieuwe manier van zijn.

Echte verandering moet altijd van een toevloed van energie komen. In het leven van een individu bijvoorbeeld komen de veranderingen van de adolescentie door het ontwaken van seksuele energie. Veranderingen die op het spirituele pad kunnen komen, worden veroorzaakt door de ontwakning van een andere energievibratie in onze spirituele centra. Meestal vinden zulke veranderingen geleidelijk aan plaats, terwijl de nieuwe energie geassimileerd wordt. Er zijn echter ook momenten van een onmiddellijke ontwakning, wanneer er een nieuwe energie direct aan het individu gegeven wordt.

Op het spirituele pad weten we dat zo'n plotselinge ontwakning prachtig, maar ook onevenwichtig is. Het plotselinge wakker worden van de *kundalini*energie kunnen staten van gelukzaligheid, extase en kosmisch bewustzijn brengen, en ook echte psychologische of mentale onevenwichtigheid. Op zulke momenten moeten we bereid zijn om snel onze oude patronen van waarnemen los te laten, terwijl we wakker worden voor een grotere dimensie. De hulp en de leiding van een leraar, die begrijpt hoe dergelijke energie werkt, is beslissend.

Hoe deze toevloed van energie ons leven zal beïnvloeden, staat niet vast. Het is in alle opzichten een experiment in de evolutie. Ondanks al het voorbereidende werk zal het de ontvankelijkheid van de mens zijn, op het moment waarop de energie gegeven wordt, die bepalend is voor het effect.

Zij die toegang tot de innerlijke wereld hebben, kunnen afgestemd worden op de energie, voordat zij naar buiten komt. Voor een deel is het werk van spirituele groepen om innerlijk voorbereid te zijn, en om een ontvankelijk besef vast te houden, temidden van de mensen, om te leren niet geschokt te zijn of uit balans te geraken bij iets wat we totaal niet kennen. Zij

kunnen ook binnenin getraind zijn om met deze energie te werken, om het snel in het collectief te brengen met een minimum aan verstoring. Hun individueel bewustzijn kan met deze nieuwe frequentie geprogrammeerd worden zodat, wanneer de energie naar het uiterlijk komt, zij instinctief weten wat ze moeten doen. Zij zijn afgestemd op deze energie en weten hoe zij functioneert.

Hoe we als wereldwijde gemeenschap reageren op het moment dat de energie de wereld in stroomt, is doorslaggevend. Tot op welke hoogte zullen we weerstand bieden tegen de verandering. Zullen we in het nieuwe bewustzijn stappen? Hoe gemakkelijk kunnen we onze voorbije gedragingen los laten, en geleid worden door dat wat ons gegeven wordt? De mens heeft de vrije wil om “Ja” of “Nee te zeggen.” Zij die het meest verankerd zijn in hun machtspatronen of hun ideologieën, zullen waarschijnlijk weerstand bieden. Zij die zich al aan God gegeven hebben, hebben niets te verliezen. Voor de massa is de keuze onbestendiger. Er zijn tekenen dat we ons collectief snel kunnen aanpassen aan wat gegeven wordt, zoals we snel zijn overgaan in het wereldwijde gebruik van het Internet. Maar we hebben ook collectieve neigingen om tegen iedere verandering die onze status quo bedreigen, weerstand te bieden. De drijfveer om onze persoonlijke en nationale belang te beschermen ten koste van het totaal, is een machtige kracht, die tegen iedere werkelijke mondiale verandering naar eenheid weerstand biedt. Het gevaar van het ons verzetten tegen een dergelijke krachtige toevloed van energie, is niet alleen dat we haar potentieel voor verandering ontkennen, maar dat we door ons gedrag en handelingen patronen instellen, die weerstand bieden tegen deze nieuwe levenskracht; en zo kunnen we gevangen raken in onnodige conflicten. De energie die gegeven gaat worden heeft een kracht, die nodig is om een fundamentele verandering teweeg te brengen. Omdat zij tot de eenheid behoort, bezit zij energie van harmonie en evenwicht, maar in haar directheid heeft zij een kracht die gewelddadig kan lijken. Zij heeft ook een duidelijkheid en eenvoud die hoort bij wat is, wat heel anders is dan de vage machtsdynamiek die wij kennen.

Hoe kan je een wereld van halve waarheden en vervormingen vergelijken met het licht van het eerste begin? In het licht van deze energie zullen we onszelf leren kennen zoals we werkelijk zijn, zonder pretentie. We zullen inzicht krijgen in ecologische patronen, en in hoe de energie op de innerlijke niveaus stroomt. In het licht van dit nieuwe bewustzijn zullen ook de relaties tussen personen veranderen – we zullen niet langer gevangen zijn in zulke onheilspellende landschappen van onbegrepen projecties. We zullen meer verantwoordelijkheid op ons moeten nemen, op vele niveaus.

Zij die vrij zijn om op deze manier te leven, zullen blij zijn, terwijl anderen, die alleen met maskers op leven en een rol spelen, zullen zich onbeschermd voelen, en zoals in de mythe van het paradijs, angst hebben om naakt te zijn. De eenvoud en de directheid van het zonlicht is niet voor iedereen even gemakkelijk. Maar in dit zonlicht zal onze kleinzieligheid wegvallen, omdat de essentiële natuur van ieder individu haar ware functie zal vinden.

De energie die op het punt staat gegeven te worden, hoort bij het leven zelf, en heeft de mogelijkheid om het leven te wekken. Niets wordt uitgesloten, en de unieke natuur van ieder aspect van de schepping wordt gevierd. Dit is hoe eenheid werkt wanneer zij niet alleen maar een concept is, maar een levende aanwezigheid. Vele patronen waarvan we denken dat ze essentieel zijn voor het leven, zullen wegvallen, net zoals onze huidige machtsstructuren overbodig worden. En het wonder van deze verandering is, dat zij geleidelijk hoeft te gaan, omdat zij tot het *nu* behoort. Iedere werkelijke verandering is altijd een wonder – het vindt plaats door de genade van God.

DE PLAATSEN VAN MACHT

Energie die onze evolutie zal helpen veranderen zal de wereld binnenkomen op de plaatsen waar macht is. Daar waar de energieën van de innerlijke dimensies direct in het uiterlijke leven kunnen komen, zonder gefilterd of verstrooid te worden,

zijn de plaatsen van macht. In verleden tijden waren deze plaatsen van macht vaak in geïsoleerde gebieden. De bergen van Tibet waren bijvoorbeeld eeuwenlang een spiritueel machtscentrum. Soms waren zij echter temidden van het leven; tijdens de Renaissance was Florence een plaats van macht en combineerde nieuwe inspiratie met klassieke ideeën om onze Westerse cultuur te voeden.

Omdat we aan het begin staan van een nieuw tijdperk, verandert de wijze waarop de energie van de innerlijke niveaus naar de uiterlijke wereld stroomt. Het is niet langer noodzakelijk dat de plaatsen van macht op bepaalde geografische locaties staan. Het kunnen bijvoorbeeld spirituele groepen zijn, wier houding van overgave en dienstbaarheid, toestaat dat het innerlijk direct in de wereld stroomt, wier afstemming op de behoeften van het totaal, de energie kan helpen leiden waar zij nodig is. Over het algemeen liggen de plaatsen van macht niet meer geïsoleerd in de woestijn, of in de bergen, maar temidden van de mensheid. En hier zal de toevloed van energie gegeven worden – rechtstreeks in de sociale en economische structuur van het leven.

Spirituele groepen bestaan op deze plaatsen van macht en worden getraind om met de energieën van de innerlijke wereld te werken, getraind om de energie vast te houden, en haar naar buiten te brengen. Spirituele groepen die toegewijd en dienstbaar zijn, zijn het meest effectief. Hoe meer de aandacht van het individu of van de groep op zichzelf gericht is, des te minder toegang zij zullen hebben tot de energie die de mensheid als totaal gegeven wordt. De wijze waarop deze energie gebruikt zal worden is heel anders dan het huidige gebruik van energie en andere bronnen, die toegankelijk zijn in de buitenwereld, waar coöperaties en regeringen haar bestemmen voor eigen belang, of voor andere speciale privileges.

De energieën van de nieuwe tijd hebben de deelname van menselijk bewustzijn nodig om in het leven geflecteerd te worden. Op de plaatsen van macht kan de energie heel geconcentreerd zijn. En menselijk bewustzijn kan leren om ermee te werken. Onderdeel van de aard van de energie die

gegeven wordt, is dat zij een eigenschap van bewustzijn draagt – daarom heeft zij ons bewustzijn nodig. Zoals het mysterie “licht op licht,” heeft het bewustzijn van deze energie, menselijk bewustzijn nodig om volledig tot leven te komen. Een groep spiritueel ontwaakte individuen, idealiter, zij die afgestemd zijn op hun hogere zelf, kunnen de volledige capaciteit van deze energie rechtstreeks in de wereld brengen. Hoe minder het individu is afgestemd, des te minder toegang zij heeft tot het volledige scala aan innerlijke energie.

Mystici die getraind zijn om in beide werelden tegelijk te zijn, zijn nodig op deze plaatsen van macht. De energie in de binnenwereld beweegt zich sneller dan de energie in de buitenwereld, waar zij beperkt wordt door de dichtheid van het fysieke niveau. Wanneer de energie van binnen naar buiten stroomt, ondergaat zij een verandering in vibratie; anders zou zij te snel draaien, en de buitenwereld niet binnen kunnen gaan. Om met de energie van de innerlijke dimensies te kunnen werken, moet je aanwezig zijn in beide werelden. Dit is een van de redenen waarom een mysticus het meest geschikt is voor dit werk – door zijn spirituele oefeningen verbindt hij zich met het innerlijk, terwijl zijn betrokkenheid in de gewone wereld hem grondt in het uiterlijk. En zijn essentiële leegte staat de energie van het innerlijk toe, om met zo min mogelijk verdraaiingen te stromen, zodat zij het meest effectief kan zijn in de wereld.

Omdat een groep toegang heeft tot het collectieve bewustzijn op een manier die het individu niet heeft, kan de energie door middel van spiritueel ontwaakte individuen in een groep, heel direct gereflecteerd worden in het collectieve bewustzijn. Een groep individuen kan gemakkelijker in- en uit het collectief stromen dan een enkele persoon, die beperkt wordt door een duidelijke persoonlijke grens. En het energieveld van de groep is een bescherming wanneer het het collectief binnengaat, en het veiliger en effectiever maakt.

Terwijl de energie van het onzichtbare door ons bewustzijn stroomt, zal zij ons geleidelijk wakker maken voor de aard van het werk. Tot nu toe was het meeste werk verborgen, zelfs voor het bewustzijn van hen die erbij betrokken zijn. Echt spiritueel

werk omvat een kwaliteit van overgave waarin we niet weten hoe we gebruikt worden:

Ik vraag niet om te zien.

Ik vraag niet om te weten.

Ik vraag alleen om benut te worden.¹

Maar nu zullen we, ofschoon onze innerlijke houding van dienstbaar zijn en overgave blijft, ons meer bewust worden over hoe we gebruikt worden, en in staat zijn bewuster deel te nemen aan dit proces. Deze ontwakning zal voor velen, die eraan gewend zijn om onwetend gebruikt te worden, een grote verandering zijn. Het gevaar is dat het ego deze kennis te pakken zou kunnen krijgen en opgeblazen zou kunnen worden, of zelfs beelden over spiritueel werk zal bedenken, maar zo is het nu eenmaal: er is een schaduwzijde aan ieder avontuur. We moeten dit gevaar herkennen en aandacht hebben voor de verleidingen van het ego en zijn machtspelletjes. Gewoonlijk bestaat er een waarschuwing wanneer dit gaat gebeuren, in de vorm van een droom of van een uiterlijke gebeurtenis. Maar het gevaar moet onze deelname niet verhinderen. Zichzelf aan het werk geven betekent volledig aandachtig zijn in dit werk.

EENHEID EN DE STROOM VAN HET LEVEN

Het leven wacht op de energie vanuit de innerlijke werelden – niets anders zal genezing of transformatie brengen. Maar de energie moet gegeven worden op een manier dat het leven gevoed, en niet overweldigd word. Daarom zijn er spirituele groepen op deze plaatsen van macht, en werken om deze energie te beheersen en in evenwicht te houden, en haar op een manier in het leven te spiegelen die heilzaam is. Mystici die in dit werk getraind zijn, zijn waakzaam op hoe de energie van binnen naar buiten stroomt, en ook hoe de energie door de matrix van het leven stroomt. Zij die opgegaan zijn in de eenheid, zijn afgestemd op waar de energie voor het totaal nodig is, en kunnen haar helpen leiden.

De energie van wakker worden wordt gegeven voor het totaal van het leven. Zij is alleen bestemd voor individuen en

groepen, het volledige potentieel zal niet toegankelijk zijn. Bovendien kan zij, wanneer zij voor persoonlijk gewin gebruikt wordt, een destructief effect hebben, en hen die haar gebruiken versplinteren, en corrupt te maken. We weten dat een individu uit evenwicht kan geraken, of corrupt kan worden door wereldse macht. Spirituele macht kan net zo destructief zijn, en is ook moeilijker om je tegen te beschermen, omdat zij minder zichtbaar is en haar effecten niet goed af te leiden zijn. Zij kan opgeblazenheid en psychologische onevenwichtigheid veroorzaken, maar de wijzen waarop zij de substantie van de ziel kan corrumperen is veel subtieler en gevaarlijker. Net zoals het ego corrupt kan worden door wereldlijke macht, kunnen de hogere voertuigen ook corrupt worden door wereldlijke macht. Dit verstoort de innerlijke waarneming en de toegang tot wat werkelijk is.

Op het uiterlijke niveau is het ego dat gecorrumpeerd meer ontvankelijk voor de negatieve energieën en krachten van de duisternis. Corruptie vermindert de mogelijkheid om helder waar te nemen – het beeld is troebel. Er is minder licht, om door de schaduw van onze projecties en de verdraaiingen van het leven, heen te kijken. Dit geldt ook voor de corruptie van de ziel, behalve dat de negatieve energieën, die dan aangetrokken worden, tot de innerlijke werelden horen. Zij zijn moeilijker te identificeren en bewegen zich sneller dan in de uiterlijke wereld. Dus als de hogere voertuigen corrupt zijn, verliezen zij hun natuurlijke bescherming die tot de ziel behoren – haar licht wordt bedekt.

Individueel bewustzijn kan op het totaal afgestemd worden, en dienstbaar zijn aan de behoeften van het geheel. Dit is een van de kwaliteiten van het bewustzijn dat in deze tijd ontwikkeld wordt. Bewustzijn van de eenheid van het leven is geen abstract concept maar een levende werkelijkheid, waarin alle delen van het geheel zich tot elkaar verhouden. Het is de verbinding van het individu tot het geheel die het belangrijkste is. Door deze verbinding wordt de aandacht van het individu daarheen getrokken, waar het nodig is, waar haar bijdrage het meest effectief zijn. Dit reflecteert de organische structuur van het leven, waar ieder deel, zich rechtstreeks verhoudt tot het

geheel. Het leven is een organiseert zichzelf, en voedt zichzelf, en hoe meer we open zijn voor dit verbindingspatroon, des te meer ons bewustzijn gebruikt kan worden.

Maar we moeten begrijpen dat we de tijd kunnen nemen om ons bewustzijn aan te passen. Vaak zien we de patronen pas veel later, als het werk klaar is. We kunnen maandenlang bij een project betrokken zijn, en pas later zien we hoe we ernaar toe geleid zijn, hoe onze aandacht schijnbaar toevallig daar naar toe leidde. Soms denken we dat we op goed geluk een ingeving volgen, en zien pas naderhand de prachtige patronen en verbindingen die onderweg gemaakt werden. We moeten leren om geen dramatische “spirituele” leiding te verwachten, maar eenvoudigweg een onzichtbare hand laten helpen om het mysterie in onze pogingen te weven.

De eenheid van zijn is fundamenteel voor mystiek bewustzijn. We kennen de goddelijke eenheid waarin ieder deeltje het gezicht van de Geliefde weerspiegelt:

*In alles is een getuige
Die wijst naar het feit dat Hij Een is.*

De paradox van mystiek bewustzijn is, dat we zowel deze afscheiding van de eenheid leven, als het besef dat we ertoe behoren. De pijn van de afscheiding die de mysticus ervaart, is in ons gegrift, terwijl het verlangen naar het besef van de oorspronkelijke eenheid groeit. We kennen zowel het wonder van de veelheid van het leven, als haar inherente eenheid. We kunnen tegelijkertijd zowel de delen als de eenheid zien, en weten dat ieder deeltje een unieke uitdrukking van de eenheid is. Dit maakt het ons mogelijk om bewust deel te nemen aan de ontvouwing van het geheel.

De verbinding tussen de ene en de velen is een van de oermysterieën van de schepping. De verticale as van deze verbinding, dat ieder deeltje God eert, wordt door vele mystici ervaren. Wat minder goed begrepen wordt is de horizontale as van de dynamiek van de eenheid, dat alle delen van het geheel met elkaar verbonden zijn in een uitdrukking van hun goddelijke natuur. Dit behoort tot de volgende zich

ontwikkellende patronen van de schepping, hoe “*Hij zichzelf nooit twee maal in dezelfde vorm onthult.*” De schepping is geen statische uitdrukking van het goddelijke, maar een zich voortdurend veranderend panorama dat het goddelijke belichaamt. Zoals de meesters van de Tao in de *I Ching* zeggen, het is ons inzicht in deze patronen, dat ons het beste deel laat nemen aan de creativiteit en de harmonie van het leven.

Deze veranderingspatronen weerspiegelen hoe de energie door de verbindingspatronen in de buitenwereld stroomt, en tussen de innerlijke- en de uiterlijke wereld. Een van de oorzaken van onze huidige kritieke wereldsituatie is dat we deze verbindingspatronen zijn vergeten – zij behoren tot de wijsheid van het vrouwelijke. We moeten onze natuurlijke begrip wekken, over hoe alle leven zich met elkaar verbindt en ook de nieuwe dimensie insluit, hoe de innerlijke- en de uiterlijke werelden zich met elkaar verbinden, hoe de energie van het leven van binnen naar buiten stroomt.

In dit zich ontvouwende panorama weerspiegelen de eenheid en de veelheid elkaar, en onthullen voortdurend nieuwe aspecten van het goddelijke. De patronen van het leven zijn onderdeel van Zijn zich onvouwende eenheid, en tenzij wij gegrond zijn in de oeroorzaak, de onderliggende aanwezigheid van het goddelijke, kunnen we nooit volledig aan het leven deelnemen. Zonder de kennis van het goddelijke, zullen we aan de oppervlakte blijven, en de verdraaide reflecties zien van ons ego-ik, en het wonder niet beseffen dat om ons heen plaats vindt. We zullen de scheppingspatronen niet als een geheel zien, maar alleen als fragmenten.

Zijn eenheid behoort tot het geheim van de schepping, en met ons ontwaken, wordt dit universele bewustzijn onderdeel van het geheim, dat onthuld gaat worden. Wanneer we de eenheid van het leven kennen, kunnen we bewust deelnemen aan het aspect van de goddelijke onthulling: we kunnen helpen om Zijn eenheid in de wereld actief te laten worden.

ENERGIEEN VAN DE INNERLIJKE WERELDEN

De innerlijke werelden zijn niet alleen plaatsen van vrede en harmonie. De krachten zijn hier zowel veranderlijk als gevaarlijk. Dit is een van de redenen waarom de mens beschermd is geweest tegen deze energieën, die gefilterd worden naar de buitenwereld op een wijze die niet te ontwrichtend of te gevaarlijk is. Mystici die in het innerlijke werken, moeten een strenge training ondergaan, waarin de ziel en de psyche sterk gemaakt worden om de vreemde en onvoorspelbare krachten het hoofd te kunnen bieden. De mysticus die “een soldaat is in beide werelden” moet een evenwichtig en verantwoordelijk leven in de buitenwereld leven, en tegelijkertijd de innerlijke veranderingen en de impact van de onverwachte energieën ervaren. De mysticus moet ook helder zijn om te kunnen differentiëren wat bij haar persoonlijke psyche hoort, en wat van de dimensies van het onbekende komt.

Onze Westerse conditionering ziet gevaar hoofdzakelijk als iets dat vanuit de psychische uiterlijke omstandigheden omhoogkomt, ofschoon psychologie ons heeft laten zien dat de krachten in de psyche ook gevaarlijk en vernietigend kunnen zijn. Carl Jung onthulde dat de oude wereld van de goden en de godinnen energieën van de archetypische wereld vertegenwoordigen, die in ons allen is, en dat de uitbarstingen van conflicten of van oorlogen vanuit deze oorspronkelijke krachten kunnen komen.¹

Onze culturele identificatie van spirituele rijken als, de “hemel”, bereidt ons niet voor op de werkelijkheid van de innerlijke niveaus. Net zoals de archetypische wereld krachten van grote schoonheid en genezing heeft, heeft zij ook krachten van geweld, de innerlijke rijken die achter het archetypische bezitten krachten van zowel harmonie als chaos. Er zijn energieën van licht en duisternis en ook andere krachten die hun oorsprong hebben in het verre onbekende. Sommige krachten beïnvloeden het fysieke rijk, terwijl anderen alleen interacteren op het innerlijke. Net zoals ons zichtbare rijk alleen een klein deeltje van het spectrum beslaat, ervaren de meeste mensen alleen maar een klein deeltje van de

hoeveelheid energieën die ons omgeven. Terwijl ons bewustzijn echter in deze tijd van universele verandering zich uitbreidt, moeten we ook ons bewustzijn van de werelden waarin we leven uitbreiden.

De meesters van liefde en hun dienaren hebben met de krachten van de innerlijke werelden generaties lang gewerkt. Zij hebben een diepe kennis over hoe de innerlijke werelden werken. Een deel van hun kennis zal bekend gemaakt worden, en aan de mens gegeven worden. De mens zal meer verantwoordelijkheid moeten nemen, op vele verschillende niveaus. Dit is een deel van het proces van de evolutie. Terwijl de innerlijke en uiterlijke werelden samen komen, zullen de krachten het innerlijk het uiterlijke leven rechtstreeks gaan beïnvloeden, en dit zal onze ervaring over het leven veranderen. Wetenschap en mystiek zullen moeten gaan samenwerken, de oude wijsheid van het Oosten met de kennis van het Westen. Het lijkt erop dat dit al begonnen is met de komst van spirituele tradities uit het Oosten naar het Westen. Maar de meeste kennis daarvan is binnen de sfeer van individuele spirituele ontwikkeling. Er bestaat nog een scala aan spirituele wijsheid die tot het welzijn van de planeet behoort. Werken met de energieën van de innerlijke wereld maakt onderdeel daarvan uit.

Vooraf de plaatsen waar de innerlijke energieën rechtstreeks naar de uiterlijke wereld kunnen stromen, zijn van belang. Hier vormen de energieën draaikolken van macht, en vereisen nauwgezette aandacht. De mysticus kan door zijn eigen innerlijke afstemming aanwezig zijn in de draaikolken, zonder uit evenwicht te raken. De mens is een uitzonderlijk organisme die tegelijkertijd op vele verschillende niveaus kan functioneren. Onze innerlijke voertuigen draaien op een andere frequentie dan ons fysieke zelf en kan getraind worden om bewust aanwezig te zijn in zowel de innerlijke als de uiterlijke niveaus. We kunnen ons innerlijke zelf afstemmen op de innerlijke energie voordat zij in het leven komt. Op die manier kunnen we de energie vasthouden, en op een creatieve nuttige manier in het leven brengen.

We kunnen ook negatieve energieën ombuigen, zodat zij dit werk niet beïnvloeden. Net zoals de yogi die getraind is om niet de negatieve gedachtevormen of emoties te absorberen of beïnvloed te worden, kan een mysticus getraind worden om bij de energie te blijven die bevorderlijk is, bij de kwaliteit licht die nodig is voor het leven, en andere energieën om te buigen die proberen om dit werk te beïnvloeden. Dit vereist een mate van innerlijke focus en onthechting en ook de simpele verplichting om het werk te doen dat gedaan moet worden. Mystici worden getraind om alleen te doen wat nodig is, en niet afgeleid te worden door zowel de innerlijke als de uiterlijke wereld. Een eenvoudig verhaal over Bâyezîd Bistâmî illustreert deze focus van aandacht:

Bâyezîd Bistâmî die aan de voeten van zijn leraar zat werd plotseling gevraagd, “Bâyezîd, pak dat boek dat bij het raam voor mij.”

“Het raam? Welk raam?” vroeg Bâyezîd.

“Wat,” zei de meester, “je komt hier nu al zo lang en je hebt het raam niet gezien?”

“Nee,” antwoordde Bâyezîd. “Wat moet ik met het raam? Wanneer ik voor u zit dan sluit ik mijn ogen voor al het andere. Ik ben hier niet gekomen om om me heen te kijken.”

“Als dat zo is,” zei de leraar, “ga dan terug naar Bestam. Je werk is klaar.”

Door meditatie en andere oefeningen worden we getraind om aandachtig en gefocust te zijn. En het mystieke pad neemt ons mee door fasen, die ons vernietigen, zodat niets ons kan verleiden. Dit is het proces van *fanâ*, dat ons brengt bij het wezen van ons zijn, waar we innerlijk verbonden zijn met wat echt is. Maar het is niet genoeg om alleen maar deze verbinding te hebben; we worden ook getraind om het te leven, welke krachten er ook om ons heen zijn. De mysticus wordt getest in de binnen- en de buitenwereld. De staat die *fanâ* volgt, *baqâ* – duurzaamheid of verblijven in God - is niet een passief rusten in Zijn aanwezigheid, maar een dynamische staat van met God zijn. Toen al-Kharqani werd gevraagd, “Wie is de juiste persoon om over *fanâ* en *baqâ* te spreken?” antwoordde hij,

“Dat is hij die zweeft aan een zijden draad die van de hemel naar de aarde loopt wanneer er een sterke cycloon komt en alle bomen, huizen en bergen meeneemt en ze in de oceaan gooit totdat zij de oceaan vullen. Als die cycloon niet in staat is om hem die aan de zijden draad hangt te bewegen, dan is dat degene die over *fanâ* en *baqâ* kan spreken.

EEN NIEUWE ONTHULLING VAN DE GODDELIJKE NAAM

De hele schepping heeft de mogelijkheid om voor eenheid te ontwaken. Deze huidige verandering in mondiaal bewustzijn is een nieuwe onthulling van het goddelijke, een nieuwe manier waarop Hij Zichzelf voor Zichzelf onthult.

De energie die het leven kan wekken, draagt de genetische informatie die nodig is om het leven te helpen transformeren. Bepaalde patronen, inherent aan de structuur van het leven – zelfs cellulair leven – moeten veranderen wil het leven volledig ontwaken. De informatie die nodig is voor deze verandering moet heel precies aan het leven gegeven worden, zodat zij opgenomen kan worden, en zodat zij op het leven kan inwerken als een verenigd organisme. Zij moet ook gegeven worden met het bewustzijn van de eenheid van het leven, zodat deze kennis wakker kan worden in de cellulaire structuur van het leven. Zijn dienaren kunnen helpen dit bewustzijn rechtstreeks aan het leven te geven. Als zij geleidelijk aan het leven in gefilterd wordt, zal er een bepaalde kracht en macht verloren gaan, en het leven zal niet volledig reageren.

Het leven zal gaan weten dat zij niet alleen een ecosysteem is dat bepaald wordt door patronen van overleven. Het hogere doel van het leven is gestempeld in ieder cel van de schepping, maar hij moet gewekt worden door het spirituele bewustzijn van de mens. Daarom is onze deelname zo belangrijk; voor het voortleven en voor haar transformatie is het leven afhankelijk van de mens. Het werk van Zijn dienaren is essentieel – om er

zeker van te zijn dat het bewustzijn van haar goddelijke natuur voor het geheel gegeven wordt.

Omdat deze verandering hoort tot de eenheid, zal niets uitgesloten worden; heel het leven zal functioneren op een hoger niveau. De cellulaire structuur van het leven moet het bewustzijn van heel het leven reflecteren als een enkel, zichzelf onderhoudend levend organisme, waarin het menselijke bewustzijn een centrale functie heeft. In de ervaring van de eenheid zal de mens haar centrale rol binnen het levende organisme van de planeet waar maken – het leven hangt voor haar overleven en voor haar transformatie af van de mens.

De aanwezigheid van de Schepper verbindt heel de schepping rechtstreeks met elkaar. Zijn onzichtbare aanwezigheid is de levensadem van de planeet en bevat de kennis van de eenheid. Daarom is een bewust besef van onze relatie met het goddelijke het grootste geschenk dat we aan het leven kunnen geven en daarom is de terugkeer van het sacrale zo essentieel voor het leven. Onze bewuste herkenning van de aanwezigheid van het goddelijke binnen alle leven, laat het leven haar eigen hogere doel zien. Zonder deze notitie van bewustzijn zijn er slechts de fysieke patronen van overleven, en de gefragmenteerde beelden van de veelheid van het leven. Met deze notitie wordt het leven geharmoniseerd op alle niveaus.

Bij de nieuwe onthulling van het goddelijke speelt het bewustzijn van de mens een centrale rol. Wij zijn de “ogen en de oren van God”; door ons bewustzijn ziet Hij Zijn wereld. Als ons bewustzijn wakker geworden is voor de eenheid, dan wordt Zijn eenheid door de hele schepping heen gereflecteerd. Het bewustzijn van het geheel van de mensheid kan Zijn eenheid bevestigen, en deze goddelijke kwaliteit kennen. Door dit weten kan Zijn goddelijke natuur vollediger in Zijn wereld aanwezig zijn.

Kennis en energie zijn nodig om dit te laten gebeuren. Door Zijn dienaren wordt de energie aan de mens gegeven, en door de mens, aan het geheel van het leven. De container is voor dit werk gecreëerd. Zijn dienaren worden op de plaatsen waar de macht is gepositioneerd, en wachten erop om gebruikt te worden. In wezen zijn de groepen van eenheid Zijn dienaren,

zij zijn de plaatsen van macht. In hen komen de “twee zeeën bij elkaar,” de binnen en de buitenwerelden. Dit is de plek van de rechtstreekse onthulling, zoals verbeeld wordt door de Soefifiguur Khidr. Hier kan het innerlijk direct in het uiterlijk komen zonder verdraaiing.

De plaatsen van macht hebben een belangrijke functie bij dit werk, omdat de energie die nodig is om het leven direct af te stemmen vanuit haar bron, door hen heen kan stromen naar het innerlijk. Er bestaat een juist moment voor dit werk dat heel specifiek is, dat bepaald wordt door de uiterlijke en de innerlijke gebeurtenissen. Mystici die zowel aanwezig zijn in de onzichtbare en de zichtbare werelden, die zowel het licht als de duisternis vasthouden, houden de stromen van de energie die van de binnen- naar de buitenwerelden stromen in de gaten. Er bestaat een moment dat de werelden samen kunnen komen met een optimum aan effect voor de hele mensheid. Op dit moment wachten de mystici. Het kan het moment van universeel ontwaken zijn, wanneer het hart van de wereld met een nieuwe energie begint te draaien.

De relatie tussen bepaalde spirituele groepen is cruciaal omdat niet een groep of individu de sleutel voor deze ontvouwing heeft. Het kan alleen door samenwerkende verbindingen gebeuren. Het is het samenbrengen van bepaalde energieën die de wereld wakker zullen maken. Iedere groep die op een plaats van macht gepositioneerd is heeft toegang tot een bepaalde vibratie van energie, en wanneer de verschillende energieën tussen deze groepen stromen, kan er een harmonische resonantie ontstaan, die krachtiger is dan welke individueel energie dan ook.

Voor een deel wordt de ontwaking van de wereld veroorzaakt door deze energieën die op een nieuwe manier samenkomen. Samen creëren we de energiestructuren van de toekomst, de archetypische patronen van rivierbedingen waardoor het leven zal stromen. Door ons zal de structuur van het leven zichzelf opnieuw creëren en zich reorganiseren langs een andere as.

De nieuwe as die gegeven wordt aan het leven is het bewustzijn van de eenheid. Haar basis is een nieuwe onthulling

van een goddelijke naam, van het woord dat is God. Bij het begin van ieder tijdperk wordt er een nieuwe goddelijke naam aan de mens gegeven. Deze naam is de sacrale verbinding tussen de Schepper en de schepping. Het bevat in essentie de esoterische kennis die tot het tijdperk behoort. De vibratie van de naam is het hogere bewustzijn dat de tijd definieert. De nieuwe naam die gegeven wordt, kan alleen temidden van het leven gevonden worden, in het centrum van de wereld. Wanneer hij aan de mens gegeven wordt zal heel het leven zich verheugen.

De energie en de instructies die nodig zijn voor dit werk worden aan Zijn dienaren gegeven. Zij worden gereflecteerd in ons bewustzijn vanuit een hoger niveau, vanuit het centrum van licht dat het bewustzijn van de hele mensheid is. Dit centrum bestaat buiten tijd en ruimte, in een dimensie voorbij zelfs de niveaus van niet-zijn. Dit draaiende centrum van licht is de dimensie van “in het begin was het Woord en het Woord was met God en het Woord was God.”³

Hier wordt het goddelijke stempel gevormd dat achter de schepping ligt.

Het woord van God is het stempel van het Absolute, van Dat wat geen naam heeft. Het woord van God is het doel van de mens op haar hoogste niveaus, het goddelijke stempel dat Zichzelf bekend maakt. Door het woord wordt, dat wat niet te kennen is Zelf bekend. Dit is het begin van de onthulling.

De Grondbeginselen van het Leven

*Als de mensen van de wereld zo wijs zouden zijn
Om de wortel van hun bestaan
Diep in de Subtiële Oorsprong te planten
Dan zouden de wereldse levensbelangen
Hun natuurlijke stroom van samenhang volgen
De harmonie zou als vanzelfsprekend overvloedig aanwezig zijn....
Dan zou de vreedzame orde van het universum zegevieren en
De eenheid vanuit zichzelf manifest worden.*

Lao Tzu

DE GRONDBEGINSELEN VAN HET LEVEN OPNIEUW AFSTEMMEN

Aan het begin van een nieuw tijdperk veranderen de grondbeginselen van het leven. Alle leven wordt beïnvloed. Zonder zo'n fundamentele verandering zou het leven zich niet ontwikkelen, en zich niet opnieuw scheppen zoals dat nodig is. Het leven zou binnen de patronen van de voorbije tijd blijven, en langzaam sterven.

De huidige evolutionaire verandering bestaat uit meer dan een cyclus van twee en een half duizend jaar. Het ontwaken van de aarde behoort tot een cyclus van vele millennia. Vele verschillende perioden vallen in deze tijd samen; scheppen het potentieel voor een multi-dimensionele verandering. Daarom zijn de spanningen in de binnen- en buitenwerelden zo buitensporig.

Het feit dat we aan de rand staan van het vernietigen van ons eigen ecosysteem maakt op een naargeestige manier de buitengewone constitutie van onze tijd duidelijk. We zijn getuige van deze hachelijke situatie, een situatie die buiten de dimensie van oorzaak en gevolg ligt. We kunnen dit zien als een signaal dat we aan het einde van vele tijdperken gekomen zijn, als de mogelijkheid van iets nieuws. Wanneer we de verantwoordelijkheid voor ons rentmeesterschap op ons nemen,

zal niet alleen onze verbinding met het leven en de planeet veranderen, maar de planeet zelf zal veranderen. De grondbeginselen van het leven zullen naar een hogere frequentie gaan.

Wat is ons aandeel in dit proces? Hoe kunnen we het leven helpen te veranderen en zich aan te passen? De mens heeft een kwaliteit van bewustzijn die goddelijk is. Het leven heeft dit bewustzijn nodig om de volgende stap in haar evolutie te zetten. Als we in wisselwerking treden met het leven, met dit bewustzijn, zal het leven zelf ontwaken voor haar eigen goddelijkheid, die een eigenschap van het komende tijdperk zal zijn. Als we onze verbinding met de schepping opnieuw claimen, zullen wij het leven haar eigen goddelijke erfenis geven, onze verbinding met God. Dan kan het leven zich weer afstemmen op haar Schepper.

De mensheid als geheel heeft vergeten dat zij deze goddelijke vonk draagt, net zoals zij vergeten is dat de wereld God toebehoort, en een weerspiegeling is van Zijn eenheid. Onze collectieve vergetelheid staat een rechtstreekse deelname aan het leven in de weg. Net zoals we onze goddelijke aard vergeten zijn, zijn we de ware aard van het leven vergeten. Collectief kunnen we deze bijdrage niet leveren; we kunnen alleen deelnemen aan de schemerduistere wereld van onze vervormde beelden van het leven en van de wereld.

Er is echter nog een manier waarop we onze goddelijke vonk rechtstreeks aan het geheel van het leven kunnen geven. Dit kan alleen gedaan worden door enkele dienaren van Hem die samenwerken. Zij kunnen de wereld eraan herinneren dat zij God toebehoort en met het werk beginnen om haar grondbeginselen op elkaar af te stemmen. Om dit te doen hebben zij toegang nodig tot de plaatsen van macht binnen de energiestructuur van de planeet. Anders zal er niet genoeg energie zijn om deze verandering te laten plaats vinden.

Maar vele van deze plaatsen van macht bevinden zich middenin de plaatsen van wereldlijke macht, en zijn dus bedolven onder de dichtheid van vergetelheid en hebzucht. Deze negatieve krachten kunnen niet ontkend worden. Zij kunnen op illusies gebouwd zijn, maar zij dragen het licht van

het menselijke bewustzijn, een bewustzijn dat weliswaar vervormd is om het ego te dienen, maar dat toch het goddelijke behoudt. Zonder dit licht zouden zelfs de illusies van de wereld vervagen.

Zijn dienaren zijn al op deze plaatsen van macht. Zij hebben rechtstreeks toegang tot het goddelijke binnen in hun hart. Zij weten hoe de energiestructuur van het leven veranderd moet worden. Maar zij wachten op een andere energie die gegeven wordt – energie die niet vanuit het huidige spectrum kan komen. Het is in alle opzichten een ander soort licht, en de energie komt van buiten het spel van tegenstellingen dat onze planeet de voorbije eeuwen gedomineerd heeft.

HET GESCHENK VAN GENADE

Wanneer we eenmaal de oorspronkelijke eenheid van heel de schepping begrijpen, beseffen we dat het niet voldoende is om onze houding tegenover het leven en het ecosysteem te veranderen. Dat verandering de illusie van afscheiding en het beheersen van de planeet slechts laat voortduren. Het weerspiegelt niet dat de planeet een onderling afhankelijke, levende entiteit is. In feite moet het innerlijke leven van de planeet veranderen, en deze verandering hangt niet alleen af van onze gedragingen.

Dat we onze houding en ons gedrag moeten veranderen is duidelijk, maar dit is slechts een deel van de verandering van de hele schepping. De wereld te bevrijden van vervuiling en van wapens, die massaal vernietigen, zonder de innerlijke structuur van het leven van bepaalde negatieve energieën vrij te maken, is een idealistische tijdsverspilling. In de dynamiek van de eenheid moet niets uitgesloten worden. Wanneer we de multi-dimensionale natuur van de schepping inzien, zullen we begrijpen dat deze verandering plaats moet vinden op alle niveaus. Anders zal onze verandering slechts het begin zijn van nieuwe onevenwichtigheid.

We hebben de kennis en de middelen verloren die we nodig hebben voor dit werken met de energieën van de innerlijke

structuren van de planeet. Wanneer de innerlijke structuur een fundamentele verandering tot gevolg heeft, kan het leven zichzelf op de innerlijke en uiterlijke niveaus zuiveren. Om dit te laten gebeuren is er een inbreng van energie nodig die buiten ons huidige spectrum ligt. Er moet een nieuwe energie van bewustwording aan de schepping als geheel gegeven worden.

Er is altijd een geschenk van genade nodig voor een transformatie – we kennen dit van onze eigen reis. We komen aan op een plaats waar onze eigen inspanningen en intenties ons niet verder kunnen helpen. En dus wachten we op de genade die door spirituele overdracht gegeven wordt, of door een goddelijke bemiddelaar zoals de Soefifiguur Khidr.

Een van de centrale doelen van iedere spirituele traditie is om de energie beschikbaar te stellen voor hen die gereed zijn om haar te ontvangen, voor hen die het vereiste werk, het zuiveren, gedaan hebben en zich hebben voorbereid, en in staat zijn om de volgende stap op het pad te zetten. Zonder het geschenk van deze energie kan er geen werkelijke transformatie plaats vinden. Deze energie is altijd een geschenk van een hoger niveau; anders zouden we op hetzelfde niveau blijven, en zou er geen echte transformatie mogelijk zijn. We kunnen de berg beklimmen met al onze aandacht en al onze inspanningen, maar de enige echte stap is die stap waarbij een hand van bovenaf verschijnt, die ons omhoogtrekt. Het moge echter duidelijk zijn dat deze laatste stap niet afhangt van onze inspanning. Het is altijd genade.

Spirituele tradities zijn de bewakers van de genade, die gegeven wordt door de overdracht van leraar op leraar. In het Soefisme heet dit de “gouden ketting,” de ononderbroken keten die zich uitstrekt van de huidige *sheikh* van de orde, terug tot aan de Profeet. Er zijn altijd verlichte meesters en vrienden van God die aanwezig zijn in de wereld, die rechtstreekse toegang hebben tot deze goddelijke energie. Zij leven vaak in het verborgene, soms onder de naam “gesluijden.”² Bepaald werk in de wereld kan nu alleen gedaan worden door hen die deze overdracht in zich hebben. Dit werk houdt in dat de energie van deze overdracht rechtstreeks in de levende structuur van de aarde gebracht wordt, waardoor haar vibratiesnelheid

verandert. Wanneer de innerlijke structuur van de aarde op een hogere snelheid draait, kan zij zichzelf bevrijden van de vele patronen die haar in de binnen- en de buitenwerelden vervuilen.

De moeilijkheid om deze hogere energie in leven en structuur van de planeet te brengen, is de dichtheid en de patronen van weerstand die zich binnen het leven en binnen ons collectieve bewustzijn bevinden. Gewoonlijk wordt de energie van transformatie aan individuen gegeven die zichzelf tot op zekere hoogte gezuiverd hebben, en van wie de intenties helder zijn. De energie kan dan rechtstreeks aan de hogere voertuigen gegeven worden, aan hun spirituele energiecentra. In sommige tradities worden speciale oefeningen gevraagd, een zuiver dieet of vasten, om het fysieke lichaam voor te bereiden op de gevolgen van een hogere energie. Maar in onze huidige situatie is het lichaam van de aarde vervuild, en onze collectieve gedachtevormen zijn op zichzelf gericht. We hebben ons innerlijke- en uiterlijke zelf ontheiligd.

Het vereist buitengewone kundigheid om de energie van transformatie aan een individu te geven, zelfs als de zoeker het werk van zich zuiveren gedaan heeft, en zich heeft voorbereid. Om een vergelijkbare energie aan het lichaam van de aarde te geven, aan de fundamenteën van het leven, met alle aanwezige negatieve energie, is meer dan meesterschap nodig. Er moeten bepaalde gebeurtenissen plaats vinden op het fysieke niveau, zodat de wereld zich kan openen voor de genade die aanwezig is. Dan kan deze hogere energie, die een vibratie van liefde is, rechtstreeks gegeven worden aan het wezen van het leven, en het goddelijke kan zichtbaar worden op een nieuwe manier.

BEWUST MET HET ONBEKENDE WERKEN

De schepping wacht op een bezieling met nieuwe energie. Zij kent haar eigen zaad. Er hebben zich banen gevormd in de structuur van de planeet om met deze energie te werken, om te kunnen stromen waar zij nodig is. Deze banen verbinden de plaatsen van macht met elkaar voor de nieuwe tijd. De banen en de plaatsen van macht hebben hun wachtters om hen te

beschermen, om er zeker van te zijn dat zij niet vervuild of misbruikt worden. Deze plaatsen van macht zijn poorten van licht waardoor liefde, kennis en betekenis gegeven kunnen worden, waardoor de toekomst zichzelf kan onthullen.

In onze naïviteit denken we dat de toekomst van de planeet afhangt van de mens. Maar we zijn slechts medescheppers van onze collectieve bestemming. Er zijn ook andere krachten en invloeden die erkend en opgenomen moeten worden. De planeet zelf heeft zijn eigen agenda, er zijn ook krachten die van het onbekende komen. We moeten inzien dat we deel zijn van een onderling afhankelijk levend organisme, dat vele verschillende verbindingen heeft. We zijn de complexiteit van ons fysieke ecosysteem gaan inzien. Wanneer we in gaan zien dat ons ecosysteem op verschillende niveaus functioneert – zowel in het zichtbare als het onzichtbare spectrum, - zullen we een glimp opvangen van de grootsheid van onze wereld.

Deel van onze beperking is dat we ons een God geschapen hebben die in onze wereld past, terwijl Hij ons inzicht en onze verbeelding te boven gaat. Wanneer we zeggen dat we naar God kijken, kijken we vaak naar een beeld dat we zelf geschapen hebben, een verpersoonlijkte figuur die doorgaans zorgt en goed doet. We filteren de energie van het onbekende door dit beeld dat we geschapen hebben en ontkennen wat niet in onze personificatie lijkt te passen. Op die manier ontkennen we onszelf een echte verbinding met het goddelijke en zijn onbegrensde potentieel. We slagen er ook niet in om in te zien welke rol we spelen bij het ontkennen van Zijn onnoembare aanwezigheid.

Als we ons beeld van het goddelijke achter ons kunnen laten, en de waarheid kunnen accepteren dat “niemand god kent behalve God,” laten we toe dat het immense en het onkenbare vollediger met ons in wisselwerking staat. We begrenzen het goddelijke dan niet door onze eigen waarnemingen en we zijn dan open om deel te nemen aan een wijder spectrum van de goddelijke energie. De mysticus die ondergedompeld is in het onbekende, is de dienaar van een Geliefde wiens gezicht altijd verborgen is, wiens wegen voorbij het begrijpen liggen.

De innerlijke overgave van de mysticus heeft een eigenschap die niet passief is, maar een dynamische deelname aan het onbekende. We geven ons over aan een werkelijkheid die we niet kunnen begrijpen, en zijn getraind om middenin de leegte te staan, en voor Zijn werk beschikbaar te zijn. Op het moment dat we het doel van het onbekende omlijnen, limiteren we het. Dus buigen we ons nederig neer voor het onbekende. Deze vraag staat het goddelijke toe om vollediger in ons te komen, en werkt dan rechtstreeks met ons samen.

De mysticus wordt getraind om met het onbekende te werken. We volgen het pad van Khidr, dat Mozes niet kon volgen, omdat Khidr Mozes waarschuwde, “hoe kun je verdragen wat voorbij jouw kennis ligt?” Khidr’s handelingen behoren tot de wil van God. We worden gevraagd om uit de parameters van ons weten te stappen, om de grotere werkelijkheid te omarmen. We voegen dit onbekende toe aan ons dagelijkse leven en verwelkomen de tekenen die het achterlaat. We leren deze tekenen herkennen en volgen, en weven deze andere werkelijkheid in ons bewustzijn. En bij dit verwelkomen leren we ook om onderscheid te maken, en hopen we dat we vermijden gevangen te raken in spirituele fantasieën of andere illusies. We werken met het onbekende met de wijsheid van gezond verstand.

De meeste mystici bezien dit werk als een deel van hun eigen individuele reis door het leven. Maar er is niets afgescheiden van het geheel, en door het verwelkomen van het onzichtbare en het werken met zijn energie, beantwoorden we aan de behoefte die tot de hele schepping behoort. We zijn deel van een onderling verbonden netwerk van licht, dat werkt met de krachten die voorbij het fysieke liggen, en we maken deel uit van het uitgebreide spectrum van de schepping. Terwijl we het onbekende verwelkomen in ons eigen leven, verwelkomen we het in alle leven.

We herkennen ook de behoefte om rechtstreeks aan een andere werkelijkheid van het leven deel te nemen. We kunnen deze werkelijkheid “het goddelijke” noemen, maar dit is slechts een woord voor energieën die voorbij ons begrip liggen. Het goddelijke heeft een oneindig spectrum aan eigenschappen en

attributen, waarvan er slechts een paar tot ons referentiekader behoren. Maar er is een manier om op creatieve wijze te werken met dat wat we niet bewust begrijpen. Er is een manier om hier te zijn voor Hem, zelfs als we niet weten wat er gevraagd wordt.

Wat is een nauwgezet voorbeeld van dit werk? Wanneer we een *mantra* reciteren, of de naam van God herhalen, verwelkomen we het onbekende, het onzichtbare gezicht van God, bij iedere ademhaling, en staan de krachten die tot Zijn onzichtbare aanwezigheid behoren toe om ons leven te veranderen. Zijn naam herhalen helpt om een energieveld neer te zetten waarin de basisvoeding van het leven, de *prana* afgestemd wordt op onze goddelijke natuur. Wanneer we mediteren, geven we ons in stilte aan dat wat voorbij onze *mind* en ons ego ligt; we laten Zijn niet te kennen eigenschappen in ons zelf, en in ons leven toe. En wanneer we leven met het eenvoudige besef van de aanwezigheid van het goddelijke, en weten dat alle leven heilig is, zijn we getuige van Zijn verborgen gezicht. De effecten van zulke oefeningen zijn onmetelijk.

Wanneer we bewust de aanwezigheid van het ongeziene verwelkomen, maken we het de aspecten van Zijn onzichtbare aanwezigheid mogelijk om het leven te beïnvloeden. We staan tussen de werelden en verwelkomen dat wat we niet kennen en niet begrijpen, en in onze overgave nemen we bewust deel aan het brengen van deze energieën in de schepping. Zonder onze bewuste afstemming op dit werk zouden deze energieën de vonk van bewustzijn missen, en zouden het leven alleen binnen kunnen komen op een onbewust niveau. Dan zouden zij hun weg moeten vinden door de rommel van ons onbewuste zelf, wat langer duurt en minder effectief is. Ons bewustzijn is als een helder licht dat deze negatieve energieën kan leiden naar waar zij nodig zijn. Het bewustzijn geeft deze energieën een directere toegang tot de energiestructuur van het leven.

EEN VIBRATIE VAN LIEFDE

De energieën van het onbekende kunnen in het leven komen door de deelname van de mysticus, die getraind is om ermee te werken. Mystici zijn verbonden door een netwerk van licht zodat zij samen kunnen werken – hun Hogere Zelf is in harmonie en ieder is van binnenuit afgestemd op dit netwerk. De eenvoud van deze structuur maakt het de energie mogelijk om vrij het leven in te stromen. Het aspect van de mysticus dat in het onbekende aanwezig is, verwelkomt de energieën van het onbekende, terwijl het deel dat in de buitenwereld aanwezig is, deze energieën het leven in brengt. Een deel van het gezicht van de mysticus kijkt naar de Schepper, terwijl het andere naar de schepping kijkt.

Deze energieën, deze eigenschappen van het goddelijke wachten erop om gebruikt te worden. Zij bevinden zich tussen de werelden waar zij de meest directe toegang hebben tot de energiestructuur van het leven. Het leven wacht erop. En Zijn dienaren zijn voorbereid; zij zijn waar zij nodig zijn. Hun hart is afgestemd op het hogere doel van het leven, dat deze energie nodig heeft om levend te worden. De krachten van de duisternis zijn ook aanwezig; ze proberen alles te weren wat hun verlangen naar overheersing zou kunnen belemmeren.

Toch wordt er nog een ingrediënt gemist. De vibratie van de liefde die met deze energie van het ontwaken meekomt, is niet aanwezig. Deze liefde, die door de bestaande spirituele tradities beleefd is, moet nog gegeven worden. Zonder deze vibratie van de liefde zal de energie van het ontwaken niet resoneren met de nieuwe manier waarop het goddelijk zichzelf onthult. De fundamenteën van het leven zullen niet naar een nieuwe aslijn overgaan.

Deze noot van de liefde kan de energieën vanuit het onbekende zodanig samenstellen dat het mogelijk wordt om het volle potentieel voor onze samengebundelde ontwikkeling te gebruiken. Zonder deze noot kan er niets volledig transformeren. Deze liefde kan de energieën harmoniseren met de behoeften van deze tijd, behoeften die de hele schepping omvatten. Zonder deze noot van liefde zouden de energieën die gegeven worden slechts aan de oppervlakte van het leven

blijven, in plaats van door te dringen tot de kern, tot de fundering van het leven.

Een deel van de training van de mysticus bestaat eruit om geduld te hebben en aanwezig te zijn, zonder iets te willen. Deze oefening van spirituele armoede staat ons toe om te wachten op de wil van onze Geliefde, zonder tussen beide te komen. En in dit wachten houden we de paden van het licht open; we staan bij de wervelingen van de machten, weten in ons hart dat alleen Zijn wil de wereld kan transformeren. En toch is er in dit wachten ook een verwachting, omdat we gezien hebben wat er aan de mens gegeven kan worden; we hebben een glimp van de toekomst gezien die geboren gaat worden. We behouden deze kennis voor de mensheid, voor hen die te gevangen zitten in hun eigen zaken om het licht van deze dageraad te zien.

We voelen ook de kracht die erop wacht om gebruikt te worden, de kracht die God toebehoort. Terwijl de drama's van de wereldlijke macht buiten uitgespeeld worden, weten wij hoe Zijn alomtegenwoordigheid in de wereld kan komen. En door dit bewustzijn vast te houden, bereiden we ons voor op de volgende fase van het werk, als het onzichtbare zichtbaar zal worden, als dat wat echt is, bekend wordt. Het is het werk van de mysticus om als een vroedvrouw te handelen bij deze innerlijke verandering.

In deze overgangstijd is er meer hulp beschikbaar dan de mensen weten. Licht en liefde zijn aanwezig. Terwijl de frequentie van de liefde die aanwezig is, niet diezelfde is als die liefdesenergie die bij de ontwaking gegeven zal worden, is zij van grote waarde op het moment dat we ons voorbereiden op de veranderingen om ons heen. Het kan ons helpen om ons af te stemmen op wat hoger is dan wijzelf en de wereld, en ons helpen om te ontvangen wat er gegeven wordt. Maar we moeten leren met licht en liefde te werken, herkennen dat liefde niet beperkt is tot onze menselijke verbindingen, niet beheerst door onze wensen. In plaats daarvan heeft de liefde een dimensie die van het onbekende komt, van een plaats van pure eenheid en licht. Die liefde en dat licht zullen scheiden wat echt

is van wat onecht is. Zij zullen op onaangename wijze de corruptie onthullen die in ons midden verborgen is.

We zijn te lang bedrogen, hebben ons geboorterecht als goddelijke wezens weggegeven voor een paar zilverstukken. We zijn ervan overtuigd dat we geen eeuwige wezens zijn, maar hier voor slechts een paar jaar verblijven, om ons te vermaken. En niemand heeft ons de ware prijs van onze handelingen verteld.

Wat zal er met de mensheid gebeuren wanneer zij zich realiseert dat zij voor de gek gehouden is? Hoe zullen de mensen reageren wanneer zij de diepten zullen zien van hun eigen bronnen van vermaak? En kunnen we iemand iets kwalijk nemen behalve zijn eigen onwetendheid, zijn eigen wens om aan het licht te ontsnappen? Maar dit tijdperk van desintegratie loopt ten einde. Onze medewerking heeft gevolgen; er is zo veel van de innerlijke- en uiterlijke schoonheid vernietigd; zo vele waarheden zijn verloren gegaan. Wanneer we de verantwoordelijkheid voor onszelf en voor onze planeet op ons nemen, zullen we onder ogen moeten zien wat we gedaan hebben. We kunnen de dageraad niet verwelkomen zonder het landschap te zien dat we geschapen hebben. Zijn liefde zal ons dit alles laten zien.

DE NAAM VAN GOD BINNEN DE SCHEPPING

In ieder tijdperk worden er waarheden onthuld; het wordt mogelijk om God te kennen en hem op een nieuwe manier te prijzen. Zoals we een hogere vibratie van liefde verwachten, verwachten we ook een hogere vibratie van bewustzijn. Liefde en rede zijn de vrouwelijke en mannelijke dimensies van het goddelijke, en in de toekomst zullen beide opnieuw onthuld worden. De nieuwe openbaring van de rede, de nieuwe naam van God, is een vibratie die alle leven zal helpen om de ware natuur ervan te zien. De nieuwe naam van God omvat de hele esoterische toekomst van de mens. Hij zal resoneren op een hogere vibratie van de liefde en het menselijke bewustzijn wakker maken voor zijn eigen goddelijkheid.

Te midden van de achteruitgang om ons heen, zijn er tekenen van een nieuw begin. Krachten van de eenheid zijn te voelen, en het leven reageert hierop. Net zoals de liefde ons wil laten zien wat we vernietigd hebben, zal zij ook de onderliggende waarheden onthullen die eeuwenlang verborgen waren. Deze waarheden komen tot leven, gevoed door de energieën van het onbekende. Zij maken deel uit van de zenuwcentra van het nieuwe leven, de nieuwe verbindingspatronen die gevormd worden. Deze waarheden vertellen ons over onze eeuwige natuur, en dat we haar stempels achter kunnen laten bij iedere ademhaling. Er zijn waarheden over de verbinding tussen binnen en buiten, en de inherente harmonie tussen mannelijk en vrouwelijk. En er zijn diepere waarheden over de manier waarop het leven het goddelijke in manifestatie brengt, en Zijn naam op ontelbare manieren weerspiegelt. En met het begrijpen van deze waarheden zullen we opnieuw leren om de tekenen van God in de innerlijke- en uiterlijke werelden te lezen.

Wanneer we Zijn licht verwelkomen, erkennen we onze eigen onwetendheid en wijsheid. We zien de crises van onze collectieve achteruitgang, en het wonder van de goddelijke onthulling. We weten dat we geen echte stap kunnen zetten zonder Hem, en dat we toch deze stap alleen moeten zetten, en onze verantwoordelijkheid op ons nemen. En achter dit alles is de oerwaarheid dat we hier voor Hem zijn. Ieder blad, ieder leeg Coca-cola-blikje is een reflectie van Zijn gezicht, Zijn manier om Zichzelf te leren kennen.

Er bestaat een magische verbinding tussen een naam en dat wat benoemd wordt. In de originele heilige talen (het Sanskriet bijvoorbeeld) was de vibratie van het woord ook de vibratie van het object dat zo genoemd werd. De naam bevat de essentie van dat wat genoemd wordt. Dit wordt weerspiegeld in de magische kracht die toegeschreven is aan namen: de echte naam van een voorwerp of een persoon kennen, staat een ingewijde toe om de inherente structuur van wat benoemd is te beheersen of te manipuleren, en er zo macht over te hebben. De magische dimensie van de taal wordt gebruikt in *mantras*, in aanroepingen en door toverformules uit te spreken. Dit is ook

de reden waarom er in sommige culturen van in stamverband levende mensen de ware naam van de persoon geheim gehouden werd, omdat het kennen van iemands geheime naam betekent dat je er macht over hebt (bijvoorbeeld in het verhaal van Repelsteeltje). Klank en taal zijn machtige middelen.

De nieuwe naam van God wordt gegeven. Hij behoort tot het ontwakende bewustzijn van de eenheid en van de onderlinge verbindingen met alle leven. Hij behoort ook tot de stilte van de ongeschapen werelden. Hij is de ontmoeting van stilte en geluid, vormloosheid en vorm. Hij heeft grote macht, een macht die nodig is om de wereld te scheppen en de vibratie van haar as te veranderen. En in de eenvoud van de eenheid is de onthulling van deze naam de verandering van de vibratie van de as, van de herschepping van de wereld.

Zonder inzicht in de naam van God zullen we alleen de effecten van het nieuwe tijdperk zien, en de diepere betekenis ervan niet beseffen. We zullen aan de buitenkant van de schepping blijven, in plaats van volledig aan haar openbaring en betekenis deelnemen. We zullen de heilige verbinding tussen de naam en dat wat genoemd wordt niet begrijpen, de schepping niet begrijpen. In ieder tijdperk geeft Hij Zichzelf een nieuwe naam en onthult de betekenis van deze naam in de schepping. Alle magische geheimen van de schepping maken deel uit van de verbinding tussen God en Zijn naam.

Als we eenmaal het hiërarchische beeld van een schepping verlaten hebben en in een nieuwe verbinding van de eenheid met het leven stappen, zien we iedere atoom als een microkosmos van het geheel; iedere cel weerspiegelt dan de nieuwe onthulling van Zijn goddelijke naam. De nieuwe openbaring van Zijn naam is het volgende tijdperk. Om de nieuwe betekenis en de implicaties van de nieuwe tijd te begrijpen, moeten we de nieuwe naam van God begrijpen. Dit is het fundament van het leven.

Het feitelijke woord is verborgen en wacht erop om ontdekt te worden door hen die het voor de mensheid in bewaring houden. En toch beïnvloedt het ons al, en maakt de zenuwcentra in het lichaam van de aarde en het bewustzijn van de mens wakker. Het spreekt rechtstreeks tot ons, en herinnert

ons eraan dat we allemaal in ons het stempel van de Schepper dragen. Zijn vibratie kan onze eigen unieke naam wakker maken, de naam die ons door God is gegeven, die in de kern van ons hart woont. Wanneer deze naam wakker gemaakt is, zullen we ons unieke doel in het leven kennen, de noot kennen die we in de symfonie van het leven moeten spelen. De resonantie van Zijn naam die op geheel eigen wijze tot ons spreekt, heeft de mogelijkheid om de conditionering van het voorbije tijdperk op te lossen.

En door de magie en de macht van Zijn naam, zullen we de echte verbindingspatronen begrijpen, die deel uitmaken van het leven, niet de opgelegde verbindingen die tot het voorbije tijdperk behoorden. We zullen zien hoe we op een creatieve en ondersteunende manier met elkaar in verbinding kunnen staan, hoe de vele facetten van de schepping, de vele bezielde en onbezielde vormen van Zijn wereld met elkaar verband houden. Zijn naam kan de patronen van harmonie van de hele schepping onthullen.

Er zijn er die zullen proberen om deze macht en deze kennis voor eigen doeleinden te gebruiken. Zij zullen proberen om de krachten van de schepping te manipuleren, en de verbindingspatronen ervan te beïnvloeden. Maar zij kunnen de ontvouwing van het geheel niet verhinderen. De levenskrachten zijn sterker dan de beperkingen van de persoonlijke macht. De nieuwe naam van God is al gegeven aan het leven en aan de mens. Hij is aanwezig in iedere atoom. Hij verandert subtiel de krachten van de schepping, en verandert de energiepatronen van het leven. Hij probeert ons wakker te maken voor onze werkelijke natuur.

Waarom voelen we de aanwezigheid niet? Waarom is er zo veel twist in onze wereld, zo veel machtsdynamiek, zo veel lijden? Omdat er een bepaalde sluier nog niet is weggehaald – de mist hangt nog steeds voor de dageraad. Het plotselinge ontwaken zou ook nog een te grote schok zijn om in het heldere licht van wat er waar is te schouwen, de diepten van onze eigen verwording te zien. En er moet nog iets aan de mens en aan het leven gegeven worden, het geheime ingrediënt, de vibratie van

de liefde die tot de toekomst behoort. We moeten wachten totdat dit gegeven wordt.

VERBINDINGEN VAN EENHEID

Terwijl wij wachten moet er gewerkt worden, er zijn voorbereidingen en verbindingen nodig. Wat in stilte, onbewust ontstaan is, moet in de zichtbare wereld gebracht worden. We moeten ons onderdompelen in het nu, waar de grondbeginselen van het leven worden hervormd, en inzien dat er diep in ons iets oorspronkelijks wordt veranderd. Deze verandering is zo eenvoudig en gemakkelijk over het hoofd te zien; omdat zij nog niet helemaal gevormd is kan zij afgedaan worden als vaag. Maar zij heeft een fundamenteel bericht: wij zijn de grondbeginselen van het leven. Wij dragen de geheimen van het geheel van de schepping binnen in ons. De kennis die we nodig hebben is niet anders dan wijzelf.

De werkelijkheid van de eenheid is de hoeksteen van de schepping. Het besef van de eenheid en onderlinge afhankelijkheid van het leven is niet langer een esoterisch geheim, maar is doorgedrongen tot ieder terrein van het leven - psychologie, gezondheid, beeldende kunsten, en economie. Maar we hebben tot nu toe nog niet volledig de mogelijkheden van deze realiteit onderkend: dat ieder mens bewust toegang tot heel de schepping heeft. En omdat ieder van ons directe toegang heeft is er geen hiërarchische macht meer nodig. We hebben allemaal onze unieke verbinding met het geheel en het geheel beïnvloedt ons. Hoe meer wij met het geheel werken, des te meer het geheel reageert en met ons werkt. Dit maakt deel uit van de dynamiek van de eenheid.

We zijn geconditioneerd om te geloven dat we, om op grote schaal effectief te zijn, via een organisatie moeten werken. We zien de simpele werkelijkheid van de eenheid over het hoofd: onze unieke eenheid spreekt rechtstreeks tot de grotere eenheid. Als we dit via een organisatie doen, verliezen we onze potentie.

Het fundament van de verbinding van deze eenheid is de relatie van God met de mens: Hij die een en alleen is, verbindt

zich met ieder van ons, rechtstreeks op unieke wijze. Hij verbindt zich niet met ons via een organisatie, via een hiërarchie van macht, maar via ons Hogere Zelf of via de ziel. De verbinding met God bestaat altijd uit een op een. Deze waarheid werd door de Katholieke Kerk onderdrukt toen zij de Gnostici vervolgde om haar hiërarchie en macht te beschermen, maar zij is altijd de simpele spirituele waarheid gebleven. Zij onthult Zich niet binnen een organisatie, maar binnenin het hart van hen die van Hem houden.

We kunnen begrijpen hoe deze unieke verbinding behoort tot de innerlijke verbinding met God. Maar in de domeinen van de eenheid is het goddelijke niet alleen een innerlijke figuur, maar een alles omarmende werkelijkheid die alles omvat. Onze relatie met God sluit zowel economische en wereldwijde politiek in als ook gebed. Hoe onze relatie met het goddelijke ook is, in de binnen- of in de buitenwereld, zij is een op een.

En deze eenheid is niet slechts een spiritueel idee, maar een praktische werkelijkheid, die via de organische heelheid van de hele schepping functioneert, waarin ieder deeltje zich rechtstreeks verbindt met het geheel. Door het werken met deze eenheid bevrijden we ons van veel gedragspatronen van onze huidige beschaving, die onze natuurlijke manier van zijn inperkt, en opent ons voor efficiëntere en meer dynamische patronen van het leven. Aan de basis van deze nieuwe patronen ligt de unieke verbinding van elk deeltje met ieder ander deeltje, en met het geheel. En het mooie van deze patronen is dat zij zelforganiserend zullen zijn. Zij zullen niet opgelegd worden, maar komen van de energie van het leven zelf, die hen zowel kracht als flexibiliteit geeft. Zij zullen geen gekristalliseerde patronen zijn, waarvan de rigiditeit kracht vereist om geïmplementeerd te worden, maar vloeiend, en zij zullen voortdurend reageren op de veranderende behoefte van het moment.

De nieuwe patronen van het leven zijn al aanwezig op de innerlijke niveaus. Maar zij hebben onze bewuste deelname nodig om ze in de uiterlijke stroom van de gebeurtenissen te brengen. Deze patronen zullen ons een natuurlijke eenvoud terugspiegelen, een eenvoud die tot het leven als geheel

behoort. En zij bevatten magie. Omdat zij behoren tot het leven zoals het is, dragen zij de magie die inherent is aan het leven, de magie die de dingen helpt groeien en assimileren. En omdat we geen energie nodig hebben om deze patronen te forceren om in het leven te komen, zullen we ontdekken dat we meer energie, meer kracht en meer potentieel hebben. Veel van onze huidige levensenergie en persoonlijke macht wordt gebruikt om onze innerlijke- en uiterlijke natuur te controleren, om te onderdrukken wat niet in onze gekunstelde cultuur past. De toekomst kan een diepe bevrijding van de levenskracht, de creativiteit en de pure vreugde brengen.

De schaduw zal ook aanwezig zijn, krachten die de nieuwe patronen willen manipuleren, controleren wat zo maar gegeven wordt. Zij zullen verleidelijk en uitgekookt zijn, en inspelen op onze hebzucht en op andere zwakheden. We ontwikkelen ons niet tot puurheid en perfectie, maar tot het leven in de eenheid, waarin duister en licht naast elkaar bestaan. Maar er zal een manier zijn om met de schaduw van de toekomst te werken, die geen overheersing inhoudt, maar acceptatie en begrip. Het is nodig dat we ons duistere zelf niet ontkennen, maar eraan werken om ons bewust te zijn van zijn verleidingen. We zullen zien dat duisternis nodig is, dat zij een energie heeft die we nodig hebben. Wanneer we niet langer overheerst worden door de ideologieën van de dualiteit die ons gevangen zetten om wat we niet kunnen controleren, zullen we begrijpen dat er manieren zijn om de duisternis in te sluiten, zonder in gevaar gebracht te worden. Dit zal een grotere mate aan verantwoordelijkheid en bewustzijn inhouden dan in ons huidige collectief van ons gevraagd wordt, het leven zelf heeft de wijsheid om het ons te leren.

DE MOGELIJKHEDEN VAN HET LEVEN

Deze ideeën behoren tot de blauwdruk van de toekomst, de mogelijkheden die inherent aan het leven zijn. Hoe de patronen in het leven zich zullen manifesteren en of deze ideeën vruchtbaar zullen zijn, hangt af van een aantal factoren. Een

factor is de deelname van personen die zich van deze mogelijkheden bewust geworden zijn. Zelfs het eenvoudige besef van deze mogelijkheden brengt de vonk van individueel bewustzijn in de stroom van een nieuw leven. En met dit besef zullen we in staat zijn om bewust deel te nemen aan deze geboorte. De beweging van de overgang van binnen naar buiten, voordat de vormen zich gaan samenstellen, is voor de toekomst van cruciaal belang. Terwijl de energie van binnenuit komt, kan zij zich afstemmen op de mogelijkheden die het meest heilzaam zijn voor het leven, voor het geheel. We dragen deze mogelijkheden in ons bewustzijn; zij behoren tot het zaad van de toekomst dat ons gegeven wordt. Deze plaatsen van macht zijn van groot belang, omdat hier de meest sterke krachten van het leven ontstaan. Hier bevinden zich de vele beslissende factoren voor de toekomst. En hier kan ook de strijd plaats vinden om de controle van deze energie. Zal ze gegeven worden aan heel de mensheid in dienst van wat echt is, of zal ze zich weer samenstellen in de handen van een paar? Omdat de plaatsen van macht niet verborgen zijn in afgelegen locaties, maar op de markt van de wereld, kunnen zij open staan voor iedereen die rechtstreeks toegang heeft tot het innerlijk. En toch is het paradoxaal genoeg deze openheid die haar beschermt – ze is verborgen in het licht, in plaats van in het duister.

Er bestaat een ritme voor de overgangstijd die het tikken van het komende tijdperk draagt. Als we ons erop kunnen afstemmen, zullen we deel uitmaken van het nieuwe leven zoals het zich ontploeft. We zullen de dynamiek van de afscheiding opzij geschoven hebben, deelnemen als deeltje van de stroom. Wij zijn het leven dat geboren gaat worden. De eenvoud en de directheid van deze energie van het leven voert ons naar de ruimte die al geschapen is, waar het leven haar ooreenheid en haar kennis over zichzelf kan onthullen.

De grondbeginselen van het leven zijn al veranderd; de scheppingspatronen bevinden zich in het proces van gevormd worden. In deze overgangstijd zullen de krachten van het onbekende ons leven doordringen met zowel gevaren als kansen. Er is behoefte aan extreme waakzaamheid.

En toch verloopt alles volgens Zijn wil, omdat Hij die Zichzelf opnieuw creëert zichzelf op een andere manier onthult. Wij maken deel uit van deze onthulling; echter in het vrouwelijke spectrum van Zijn zichtbare en onzichtbare Zelf zijn we slechts een klein deeltje. Het ego plaatst zichzelf vanuit zijn aard in het midden van het toneel, in de hoofdrol. Het Zelf kent een ander toneel, met vele andere spelers, sommige zichtbaar en anderen verborgen. En via dit drama wordt Zijn verhaal steeds opnieuw verteld. Terwijl Zijn onveranderlijke Zelf verandert, verandert het leven. En wij maken deel uit van Zijn onveranderlijke natuur en Zijn veranderlijke verschijning.

Er wordt een nieuw hoofdstuk in het boek van het leven geschreven. Het zal ons meer beïnvloeden dan we voor mogelijk houden. Het zal vanuit de innerlijke wereld energieën in ons leven brengen, die tot nu toe verborgen waren. En er zal spoedig een nieuwe vibratie van liefde geboren worden, een nieuwe manier om Zijn aanwezigheid bekend te maken. De grondbeginselen van het leven worden afgestemd op deze vibratie van liefde, van deze nieuwe onthulling. Het zal ieder van ons de mogelijkheid geven om te komen tot wie we zijn, om in het leven aanwezig te zijn als ons ware zelf. En dan zal de wereld in evenwicht komen:

*Laat alle mensen terugkeren naar hun ware aard...
Dan zullen de mensen weer
De natuurlijke deugd van heelheid terugwinnen.
De wereld zal op natuurlijke wijze geordend worden.*³

De Taal van de Liefde

*Ontsteek de vlam van je ziel met het licht van de liefde
Leer van de Geliefde de hymne van de liefde
Als de snaren van de luit, zing het geheim der geheimen
Als de nachtegaal het verhaal van de mysteriën ontknoopt.*

Attâr¹

HET LEVEN ALS UITDRUKKING VAN GODDELIJKE LIEFDE

In het hart van de wereld wordt de toekomst in de taal van de liefde geschreven. Ons vermogen om deze taal te lezen zal bepalen of we op een creatieve wijze deel kunnen nemen aan onze eigen bestemming, en aan de bestemming van de wereld, of dat we slachtoffers worden van het lot, en blindelings reageren op de gebeurtenissen die ons overkomen.

De hele schepping is een manifestatie van de goddelijke minnaar; iedere atoom draait om een spil van liefde en iedere vorm, van vlinder tot atoombom is een uitdrukking van een teken van liefde. Via ons inzicht in de oorspronkelijke taal van de liefde en hoe zij zich in de schepping manifesteert, kunnen we helpen om de wereld mee te nemen door de veranderingen heen die nu plaats vinden; we kunnen meewerken aan de manier waarop Hij Zichzelf aan Zichzelf onthult.

Hoe we met het leven in wisselwerking treden is van cruciaal belang. Onze verbinding met het leven bepaalt hoe de patronen van de gebeurtenissen zich om ons heen gaan samenstellen.

Ons inzicht in hoe de veranderingen plaats vinden beïnvloedt de aard van deze veranderingen, en helpt bepalen of zij een kwaliteit van bewustzijn dragen of in de cyclus van onbewustheid blijven. Wat bewust is kan zich op een hogere frequentie ontwikkelen dan dat wat onbewust blijft. In bewustheid zijn er mogelijkheden die niet aanwezig zijn op een

onbewust niveau – communicatie met elkaar en met God bijvoorbeeld. Als we de taal van de liefde kunnen lezen kunnen we bewust deelnemen aan Zijn zich ontvouwende schepping.

De taal van de liefde bestaat uit de wijze waarop we met het leven in wisselwerking treden. Maar we hebben vergeten hoe we de tekenen van het leven kunnen lezen, en we hebben de taal van de liefde verbannen naar onze beelden over romantiek en persoonlijke verbindingen. We moeten terugkeren naar de oorsprong en erkennen dat de schepping een uitdrukking is van goddelijke liefde. Zelfs gedurende tijden van lijden wordt Zijn liefde onthuld.

Veel spirituele paden helpen ons om de liefde binnen te gaan, vooral ten tijde van lijden, en helpen ons de taal van de liefde begrijpen, hoe de Geliefde ons probeert toe te spreken. De manier waarop we in ons persoonlijke leven op het lijden reageren, of we ons terugtrekken en ons afsluiten, of ons openstellen voor de betekenis van de ervaring bepaalt of we de liefde binnen kunnen gaan die in de ervaring verborgen ligt. Spirituele paden wijzen ons voorbij het niveau van actie en reactie, naar een dieper antwoord op het leven. Terwijl de reis van de individuatie ons meeneemt onder de oppervlakte van ons lijden en onze reactiepatronen, proberen we via oefeningen in barmhartigheid deel te nemen aan het leven vanuit het perspectief van de liefde. We proberen open te blijven voor de liefde en haar uitdrukkingsvormen.

Maar terwijl er een nieuwe vibratie van liefde naar boven komt, zullen de vormen van liefde veranderen. De taal van de liefde zal op een andere manier geschreven worden. Vele beschrijvingen van betekenisvolle symbolen zijn verbrand, vernietigd en ontheilgd. De beschrijvingen en de symbolen die de wereld helpen dragen zullen opnieuw geschapen moeten worden, en we kunnen nu op een heel andere manier deelnemen aan deze schepping. We kunnen nu helpen om het boek van het leven te schrijven wat voordien alleen door ingewijden gedaan werd. Dit is omdat ons toegang verleend is tot de plaatsen die tussen de werelden liggen, waar het vormloze vorm aanneemt, waar de beelden van de schepping samengesteld worden. Als we weten hoe we de taal van de

liefde moeten lezen, krijgen we inzicht in de patronen van de schepping, de wijze waarop Zijn liefde vorm krijgt.

In de Soefitraditie bestaan er teksten over de mystieke taal van de liefde. Soefigeschriften, vooral gedichten, zijn een wegwijzer in de goddelijke liefde en helpen de reiziger om deze verwarrende reis die ons terugbrengt naar de Geliefde, te begrijpen. Er bestaat bijvoorbeeld een gedetailleerde esoterische symboliek van de delen van het lichaam van de vrouw, hoe ieder deel een andere uitdrukking van de goddelijke liefde suggereert.² In deze symboliek heeft het oog de werking van het mysterie van Gods verschijning, het innerlijke beeld van de Geliefde, terwijl de moedervlek of de schoonheidspukkel de goddelijke Essentie zelf voorstelt en de spil van alle beweging is:

*Het Wiel van de Hemel draait
Om die mooie plek heen
Als een kompas verloren in een droom.*³

De zoete lippen van de Geliefde duiden op het Goddelijke Woord en Haar rode lippen vertegenwoordigen de esoterische dimensie van het “Woord”. Haar krullen of haarlokken verbeelden de verborgen nissen van de Goddelijke Eigenheid, de haarvlechten verbeelden de Goddelijke Mystериën en de lok is de moeilijkheid van de veelvormigheid van de wereld, die vooral lijden veroorzaakt voor de beginner op het pad:

*Door de welriekende bries van je haarlokken
Ben ik voor altijd dronken;
Terwijl het huichelende bedrog van je betoverende ogen
Mij bij ieder ademhaling tenietdoet.*⁴

Via deze symbolische taal beschrijft de dichter de wegen van de Geliefde, de vele aspecten van de goddelijke liefde. Hij gebruikt beelden van schoonheid om over de esoterische natuur van het goddelijke en het mysterie van de ervaring van de goddelijke liefde van de ziel te spreken. Ofschoon het beelden van het vrouwelijke fysieke lichaam zijn, beschrijven zij Zijn metafysische natuur. De geliefde die beschreven wordt is geen

prachtige vrouw maar een innerlijke, onzichtbare minnaar.⁵ De verborgen schoonheid van een gesluisde vrouw wordt gebruikt als metafoor voor de verborgen schoonheid van een Geliefde die Zichzelf voor ons versluisd, en Zichzelf alleen onthult op de geheime momenten van de mystieke extase, of in een innerlijk beeld. In feite houdt deze innerlijke liefdesaffaire vaak de verwerping van de sensuele wereld in.⁶ Deze teksten en hun gedetailleerde symboliek kunnen ons helpen om de innerlijke aspecten van de goddelijke liefde te begrijpen, hoe Zijn ongemanifesteerde natuur verschillende kwaliteiten heeft, en hoe we deze kwaliteiten ervaren. Maar zij horen bij een tijd die de nadruk legde op de ongemanifesteerde natuur van de liefde, en de uiterlijke wereld van de zintuigen werd gezien als een plek van moeilijkheden die de reiziger afhield van het echte werk van het pad.

Daar de cycli van de openbaringen veranderen, worden we er nu toe gebracht om de taal van de liefde te begrijpen wanneer zij manifest wordt in het uiterlijke leven, de wijze waarop de scheppingspatronen Zijn liefde weerspiegelen. Het is niet langer voldoende om binnenin te kijken en de ongemanifesteerde kwaliteiten van het goddelijke te ervaren. We moeten opnieuw de taal van de liefde ontdekken die tot de uiterlijke wereld behoort. Ons werk is om opnieuw de mysteriën van Zijn openbaring te leren, de wijze waarop de vele kwaliteiten van Zijn liefde uitgedrukt worden in de uiterlijke wereld, en hoe de liefde het innerlijk en het uiterlijk, de ongemanifesteerde en de gemanifesteerde werelden verbindt.

POORTEN VAN LICHT

Ten diepste is de taal van het leven de taal van Zijn liefde voor ons en onze liefde voor Hem, het wonder van “Hij houdt van hen en zij houden van Hem.” Alles in de schepping getuigt van Hem en de mens heeft de mogelijkheid om bewust de liefde te belichamen die aan de basis ligt van dit getuigenis. Onze

herinnering aan Hem in Zijn schepping is een handeling van liefde. We herinneren ons Hem omdat we van Hem houden.

In deze liefde zijn alle patronen van de schepping in essentie aanwezig, net zoals de liefde voor God de liefde voor alle aspecten van Zijn schepping inhoudt. De Ene is de veelheid, net zoals de veelheid een weerspiegeling is van de Ene. Om de taal van Zijn liefde zoals zij voor ons in de schepping aanwezig is te leren, moeten we de eenheid beseffen die alles omarmt, en die ook de uniciteit van alle facetten van de schepping weerspiegelt. In deze eenheid kunnen de patronen van het leven die de taal van de liefde is, zichtbaar worden.

Hoe kunnen wij de taal van Zijn liefde leren? Aanwezig zijn in Zijn schepping vormt de eerste stap. Dit betekent niet om alleen maar in het leven aanwezig te zijn, maar aanwezig te zijn in *Zijn leven*. Alleen wanneer we erkennen dat het Zijn leven is waar we getuigen van zijn, kunnen we ontvankelijk zijn voor wat Hij ons vertelt. In het andere geval zullen we slechts de verdraaide reflecties zien van ons eigen zelf en zijn strubbelingen. Maar wanneer we onze ogen openen om van Hem te getuigen kunnen we de taal die Zijn liefde is, gaan leren. Net als in onze innerlijke verbinding met de Geliefde leren we stil en ontvankelijk te zijn voor Zijn stem, we moeten het leven tot ons laten spreken. We moeten erkennen dat het leven een constante communicatie is tussen de minnaar en de Geliefde. Ieder moment onthult Hij Zich op een andere manier en spreekt Hij tot ons in duizenden stemmen, die ook één stem is.

Deze openbaring gebeurt niet slechts op een “spirituele manier,” te midden van de schoonheid van de natuur, geïnspireerd door verheven muziek, of op stille plaatsen in reflectie. In deze openbaring, in deze dialoog van de liefde is alles ingesloten: het lawaai van het verkeer op de autobaan, de volle supermarkten, de veel-kanalen-televisie.

Zijn liefde heeft zo veel vormen, van de kleine kolibrie tot ons oorlogsmaterieel. Wat er toe doet is dat we het stempel van Zijn eenheid en de textuur van Zijn liefde erkennen. Dan kunnen we deelnemen aan de scheppende dialoog van het leven die een dialoog met onze Geliefde is. Door deze dialoog

kunnen we over Zijn wereld leren, waarin we leven en ademen en werken en spelen. Dan zullen we, temidden van de janboel van onze egocentreerde wereld een heel ander landschap zien, vol wonderen en vol magie. De sluier van afscheiding die onze wereld vol honger, armoede en zielloosheid temidden van overvloed heeft gecreëerd, zal opgetild worden, en we zullen ons realiseren dat we altijd al in een andere dimensie aanwezig waren, waar Zijn licht zichtbaar is.

Wanneer we in Zijn wereld aanwezig zijn, zullen er poorten van licht opengaan. Deze poorten waren er altijd, alleen zichtbaar voor ingewijden. Maar de werelden komen bij elkaar en deze poorten van licht zullen toegankelijker worden, de energie zal beschikbaar komen. In het licht dat er doorheen komt, zullen we helderder gaan zien, en meer begrijpen. “In Uw licht zullen we het licht zien.”

We hebben Zijn licht nodig om het boek van het leven te kunnen lezen, het boek dat de diepere betekenis van de schepping bevat, en ook onze rol daarin. In de schaduw van de verdraaiingen van onze wereldse visie kunnen we dit boek niet lezen. Het boek van het leven is niet statisch maar dynamisch en verandert constant; is een veel gelaagd spel van energie. We kunnen het niet met het verstand begrijpen, slechts met een hart dat ontwaakt is voor het kennen van de liefde en het licht dat gegeven wordt.

In het boek van het leven kunnen we de energiepatronen van de schepping zien, de rivieren van licht die tussen de werelden stromen. We kunnen zien hoe het persoonlijke zich tot het geheel verhoudt, de geheime wegen leren om het licht in de wereld te brengen; we kunnen het diepere doel van de duisternis en het lijden in de wereld begrijpen, de schijnbare chaos ervan. En de aandachtige lezer kan een andere werkelijkheid zien achter alle bewegende beelden van het leven, een werkelijkheid die levend is, en een andere betekenis heeft, waarin onze individuele planeet een rol moet spelen in de magie van de melkweg. Zoals er innerlijke werelden zijn, elk dieper en duurzamer, zijn er ook andere uiterlijke dimensies, waarvan de doelen met elkaar in wisselwerking zijn en toch verschillend zijn. Het innerlijke en het uiterlijke spiegelen

elkaar op complexe en prachtige manieren, en in deze weerspiegeling zijn er ook niveaus van betekenissen. Terwijl we wakker worden uit onze slaap van afscheiding kunnen we wakker worden in een facetrijk en multidimensionaal universum dat de oneindige natuur van de Geliefde uitdrukt.

DE GEMEENSCHAPPELIJKHEID VAN DE ZIEL EN HET LEVEN

De liefde heeft kennis over haar bron. Omdat de aard van de liefde eenheid is. Via de liefde vieren de schepping en de Schepper hun essentiële vereniging en de minnaar heeft de mogelijkheid om zich bewust te zijn van deze vereniging. Zij kan zich bewust worden van de ware natuur van onze verbinding met wat er achter de façade van de schepping ligt. Temidden van het leven wordt deze verbinding voortdurend onthuld, maar we zijn vergeten hoe we de tekenen van de openbaring kunnen lezen, net zoals we de verbinding tussen de geschapen wereld en God vergeten zijn. Wanneer we deze verbinding opnieuw in het collectieve bewustzijn van de mens instellen, zullen onze wonden geheeld worden, en zal onze vergetelheid verdwijnen. Het is het werk van hen die in dienst zijn van de liefde om deze verbinding die de as van de wereld is, te herstellen.

Hoe doen we dit? Hoe kunnen we onze kennis over God in het collectief brengen? Het boek van het leven bevat de kennis die we nodig hebben over de wegen van de liefde die alle aspecten van het leven in zich heeft. En dit boek is overal om ons heen omdat het onze verbinding met het leven is – niet onze *verbeelde* verbinding maar onze *echte* verbinding. Het boek van het leven is de gemeenschappelijkheid van onze ziel met het leven, en haar betekenis wordt uitgedrukt in de taal van de liefde. De liefde is de taal van wat echt is in deze wereld, niet onze geconditioneerde antwoorden en reacties, de patronen van onze projecties. De liefde raakt alle aspecten van ons leven en onthult de essentiële natuur ervan. De essentiële natuur van

ons leven is onze voordurende verbinding met God, met de onnoembare bron van alles dat bestaat.

Dit zou kunnen lijken op louter spirituele ideeën, die los staan van wat het leven dagelijks van ons vraagt. Maar zij vormen het fundament van wat echt is in ons leven, en ons vermogen om ons te verbinden met deze basis bepaalt of ons leven betekenisvol is, en een doel heeft voorbij de bevrediging van het ego. Er bestaat ook een natuurlijke manier om ons opnieuw met onze essentiële natuur te verbinden en deze verbinding te leven. Ieder moment probeert het leven ons te vertellen wat echt is, en spreekt tot ons op een manier die we kunnen begrijpen. Ontvankelijkheid en aandacht hebben kunnen ons de taal van onze dromen leren en op vergelijkbare manier kunnen we het boek leren lezen van het leven zoals het om ons heen plaats vindt, zoals Hij zichzelf ieder moment aan ons openbaart.

In persoonlijke verbindingen ontdekken we hoe, door open en kwetsbaar te zijn, ons hart tot ons en onze partner kan spreken, dat er diepere niveaus van communiceren zijn dan die van woorden en aanrakingen. Het leven is ook een verbinding die gebaseerd is op liefde – “Ik was een verborgen schat en ik verlangde ernaar om geliefd te zijn, dus schiep Ik de wereld.” Via een opening in het hart kunnen we deel hebben aan deze verbinding van de liefde, die ieder moment van de dag om ons heen aanwezig zijn. En net zoals bij een menselijke relatie zullen er tijden zijn dat we ons onbegrepen voelen, niet gewaardeerd en zelfs afgewezen door het leven. Maar dit is hoe de liefde, die bij het leven hoort, werkt. De liefde is niet slechts acceptatie en begrip, medelevend en warm zijn. De liefde heeft ook een wrede kant en een scherp zwaard. De liefde kent de pijn en de afwijzing zoals zij ook de tederheid kent.

Maar het is van belang dat we ons innerlijk in het leven brengen, net zoals we dat in iedere liefdesrelatie zouden doen. Via het hart hebben we de meest directe toegang tot de taal van de liefde waarmee het boek van het leven geschreven wordt. Via het hart kunnen we een glimp opvangen van de diepere geheimen van het leven, toegang krijgen tot de poorten van het licht die ons kunnen helpen om te lezen wat er geschreven is.

Geleidelijk aan kunnen we deze taal die overal om ons heen geschreven is, leren zien, niet alleen op zeldzame momenten van verlichting.

Het leven heeft ons nodig om haar verhaal te lezen, om haar verborgen betekenis in het licht van het bewustzijn te brengen. Wij dragen het bewustzijn van het licht, maar we hebben dit bewustzijn voor ons eigen belang gebruikt, in plaats van voor het belang van heel het leven. Zonder ons bewustzijn kan het verhaal van het leven niet gekend worden – we zouden “de ervaring hebben gehad maar de betekenis ervan missen.”

HET BOEK VAN HET LEVEN

Hoe kunnen we het boek van het leven lezen, hoe kunnen we wakker worden voor de taal van het hart? Wanneer we eenmaal beseffen dat alles een spiegel van Zijn gezicht is, een uitdrukking van Zijn eenheid, zijn we afgestemd op wat er echt is in het leven. En het leven zal tot ons spreken, op ieders manier en in overeenstemming met onze eigen natuur.

Er zijn talloze manieren waarop de liefde in de wereld komt, en we moeten geen enkele uitdrukking van Hem ontkennen. Eeuwenlang hebben we die aspecten van het leven ontkend die niet in ons model over spiritualiteit leken te passen, ónze interpretatie van Zijn wegen. We hebben geprobeerd God te conditioneren in overeenstemming met onze concepten, en Hem opgesplitst in een dualiteit van geest en materie, licht en duisternis, mannelijk en vrouwelijk. Maar in de diepten van het hart bestaat er geen dualiteit, slechts een uitdijende kennis van eenheid. Het leven is een uitdrukking van Zijn alomvattende natuur. Door het kijken naar de veelheid van de vormen – de rat die vuilnis eet, de lelie die haar blaadjes opent – krijgen wij de weerspiegelingen van een God te zien die Zichzelf niet beperkt, die niet past in onze morele categorieën. Als we het boek van het leven willen lezen, moeten we ons openstellen voor Zijn wijzen van uitdrukken, waarin het diepste verdriet het kennen van Zijn liefde kan zijn.

Temidden van de veelheid van het leven is er één enkel thema, het thema van Zijn liefde voor ons. Dit is de draad die door de schepping loopt. Wanneer we ons hart met deze draad verbinden, kunnen we zien dat Hij in zo veel vormen geweven is, dat Hij zo veel manifestaties heeft. Wanneer we eenmaal uit de gevangenis gestapt zijn van onze vooronderstellingen, en de liefde in het leven toestaan tot ons te spreken om haar verhaal te vertellen, zullen we een heel andere wereld vinden, die voortdurend om ons heen ontstaat.

Durven we de concepten van de dualiteit met de vele oordelen achter ons te laten en open te staan voor een universum van pracht en geweld dat veilig noch begrijpelijk is? Kunnen we buiten de bunkers van onze conditionering in de wereld stappen zoals zij is? Binnenin zijn er de beelden van een cultuur die probeert af te wijzen wat niet gecontroleerd kan worden. Buiten, in de wildernis, wordt Zijn verhaal verteld, en wordt Zijn liefde volgens Zijn wegen onthuld.

Het boek van het leven lezen vereist moed en waanzin. Langzaam of plotseling word je naar de bladzijden togetrokken; je beseft dat je deel bent van een verhaal dat groter is dan dat je je voor kon stellen. Hier zijn geen grenzen van succes of van falen, maar een wereld die in wisselwerking staat, waarin niets afgescheiden is, waarin iedere handeling, iedere gedachte, ieder gebed op vele verschillende niveaus het geheel beïnvloedt.⁷ En dit hele weefsel wordt samengehouden door liefde. Zonder liefde zouden de beelden van het leven oplossen, en haar substantie zou vervagen.

En deze liefde maakt deel uit van ons. Wanneer we ons hart openen voor het leven nemen we actief deel aan de stroom van de liefde – de liefde die niet alleen een gevoel is, maar een dynamische energie die het bewustzijn van haar Schepper draagt. De liefde in ons hart smelt samen met de liefde in de wereld, net zoals bij twee geliefden die elkaar ontmoeten. En in deze ontmoeting realiseren we ons dat het dezelfde liefde is: we maken deel uit van dezelfde eenheid die in verschillende vormen uiteengaait, en toch één blijft. De liefde laat ons de illusie van afscheiding zien, en onthult de betekenis van de onderlinge verbondenheid die om ons heen is. De liefde kan

ons de patronen laten zien binnen het leven, en wat zij betekenen. Terwijl de liefde van vorm naar vorm stroomt, laat ze een spoor achter van haar bron, een spoor dat we met het oog van het hart kunnen zien. Dit spoor is de betekenis van Zijn liefde, het onderliggende doel van het leven. Wanneer we het herkennen zijn we wakker geworden, nemen we rechtstreeks deel aan het leven dat zichzelf kent.

Zonder onze deelname wordt een deel van het boek niet gelezen, wordt de schoonheid niet gezien. Het leven heeft de deelname van mystiek bewustzijn nodig, zodat haar geheimen gekend kunnen worden, zodat zij zichzelf aan zichzelf vollediger kan onthullen. Het leven vraagt van ons om onze illusie over afscheiding te laten vallen, en om met een open hart in haar eenheid te stappen. Wanneer ons hart open is, kunnen we een zijn met het leven op het niveau van Zijn liefde. In deze gemeenschappelijkheid van liefde kunnen aspecten van het leven openbaar worden die anders verborgen zouden blijven. Via het hart kunnen we de namen van God zien zoals ze in de scheppingen geschreven staan.⁸ Door het kennen en het begrijpen van de namen van God kunnen we toegang krijgen tot de magische natuur van het leven, tot haar macht en haar schoonheid.

De namen van God bestaan niet uit abstracte goddelijke kwaliteiten, maar uit energieën van licht en macht die nodig zijn voor het leven om haar te onderhouden. Zijn namen en attributen maken deel uit van de goddelijke essentie van het leven waardoor Hij Zichzelf onthult. Ibn ‘Arabî legt uit: “God openbaart Zichzelf aan de minnaar in de namen van het zich ontwikkelende bestaan en in Zijn Meest Prachtige Namen.”⁹ Het aan het licht brengen van de goddelijke namen maakt deel uit van de reis van de mysticus die terug gaat naar God. Het maakt ook deel uit van Zijn onthulling van Zichzelf. Wanneer Zijn namen herkend worden, worden er andere dimensies wakker. Via onze bewuste verbinding met de goddelijke namen in de schepping wordt de goddelijke energie van het leven geactiveerd – het boek van het leven wordt op een andere manier levend.

DE GODDELIJKE NAMEN

De mysticus staat in dienst van het leven als een uitdrukking van het goddelijke. De opvatting over dienstbaarheid geeft ons rechtstreeks toegang tot het goddelijke binnen het leven, op een manier die verhuld is voor hen die gedreven worden door de wensen van het ego. En het leven reageert op het open hart van Zijn minnaars. Via de dialoog van de liefde worden de goddelijke kwaliteiten onthuld en de energie ervan beschikbaar gesteld. Deel van het toekomstige werk van de mysticus zal zijn het leren werken met deze energieën, met de goddelijke namen binnen het leven.

De goddelijke namen kunnen gezien worden als corresponderend met een hoger of een spiritueel niveau, met de archetypen van de Jungiaanse psychologie, met de oerenergieën van het leven die in de oude wereld verbeeld werden als goden en godinnen. De archetypische wereld is het bemiddelende niveau tussen het rijk van de ziel, de wereld van het Mysterie (*'alam-al-ghayb*), en de wereld van de zintuigen, de wereld van Zichtbaarheid (*'alam al- shabadat*). De energie van de schepping stroomt van de innerlijke werelden naar de niveaus van de manifestatie: van het Absolute via de niveaus van niet-bestaan naar het niveau van de ziel, dat een dimensie van puur bewustzijn en eenheid is, daarna naar de archetypische of de verbeelde wereld waar zij vorm aanneemt voordat zij zich in de fysieke wereld van de veelheid manifesteert.¹⁰ In de cyclus van de schepping gaat de energie dan terug door de archetypische wereld naar het rijk van de ziel en daar voorbij. In het verleden heeft het spirituele werk zich gefocust op het zich verheffen naar het innerlijke rijk van de ziel van het individu en het gebruikte de goddelijke namen om deze reis te vergemakkelijken.

De goddelijke namen verbeelden de kwaliteiten van het goddelijke omdat zij zowel bestaan binnen het individu, als binnen het leven. Vanuit de ene naam Allâh, “Zijn belangrijkste naam die alle andere namen insluit,” komen de negennegentig namen, die elk een ander aspect van Zijn

goddelijke natuur beschrijven. Op de reis naar spirituele verheffing kan de reiziger de namen van God gebruiken als een methode om de verschillende goddelijke kwaliteiten te belichamen en te ontwikkelen, de energie ervan binnen te gaan en te gebruiken. De goddelijke namen werken binnenin het individu, en helpen hem zijn spirituele natuur te ontwikkelen en de overgang te maken van de uiterlijke wereld van de zintuigen naar de innerlijke dimensie van de ziel.

In de voorbije eeuwen is de esoterische kennis onthuld over de wijze waarop de goddelijke namen binnen het individu konden functioneren. Verschillende Soefiordes ontwikkelden *dhikrs* en andere oefeningen om met deze energieën te werken. Een Soefi uit de dertiende eeuw in Egypte, Ibn ‘Atâ’ Allâh, beschrijft hoe “de namen van God speciale betekenissen hebben en daarbij speciale effecten, waarvan sommige geschikt zijn voor beginners, en sommige gebruikt kunnen worden door gevorderde ingewijden”:¹¹

Meditatie van de Meest Prachtige Namen van God vormt een remedie voor de ziekten van het hart en is een middel voor de reiziger in de geest van de leraar van de verborgen dingen. Remedies moeten alleen gebruikt worden voor de ziekten die die naam genezen. Wanneer bijvoorbeeld de naam “de Gever” (al-Mufi) helpt bij een bepaalde ziekte van het hart, dan is de naam “de Voorziener” (al-Nafi’) in dit geval niet wenselijk, en zo voort. Het principe is dat het hart van diegene die een dhikr herhaalt, die een begrijpelijke betekenis heeft, beïnvloed zal worden door die betekenis...

De meditatie van de goddelijke naam “de Oprechte” (al-Sadiq) verleent de gesluierde oprechtheid van spreken, de Soefi een oprecht hart en de Gnosticus verwerkelijking.

De goddelijke naam “de Begeleider” (al-Hadi) wordt bruikbaar in afzondering. Hij is nuttig wanneer er sprake is van verstrooiing en afleiding, die dan weggehaald worden. Iemand die de hulp van God zoekt maar de uiterlijke vorm van de helper niet ziet, moet weten dat zijn volharding om hulp te zoeken is waar hij om vroeg...

De goddelijke naam “de Weldadige” (al-Mushin) is goed voor de gewone mens die de status van vertrouwen in God wil verwerven. Deze dhikr brengt intimiteit voort, versnelt

verlichting, en is een remedie voor de beginner die angst heeft voor de wereld van grootsheid.

Wanneer de goddelijke naam “de Kenner” (al-‘Alim) gereciteerd wordt is er een ontwakning vanuit achteloosheid, hij maakt het hart gereed voor de Heer. Hij leert de mensen goede manieren in meditatie en zij verkrijgen intimiteit, en de mensen van de wereld van de grootsheid herwinnen ontzag en vrees.¹²

Soefileraren ontwikkelden oefeningen waarin de beoefenaar probeert de goddelijke kwaliteiten te verbeelden of bezielde te raken terwijl hij de naam herhaalt, zoals geduld (*sabr*), of oprechtheid (*ikhlas*). De goddelijke namen “produceren, wanneer zij herhaald worden, spirituele energie die de voorgeschreven instrumenten (*muwakkal*) zijn, die geladen zijn met het behalen van het gewenste resultaat. Omgekeerd is het zo dat als een persoon de naam niet reciteert er geen spirituele energie geproduceerd wordt, en het behalen van het gewenste attribuut niet mogelijk is.”¹³

Soefiordes ontwikkelden ook meer gedetailleerde oefeningen en *dhikrs* die de namen van God, de ademhaling en de beweging combineren, en reciteren soms bepaalde namen met de aandacht van de beoefenaar gericht op verschillende spirituele centra in het lichaam. De verschillende technieken hebben specifieke effecten op het spirituele, psychologische en fysieke lichaam van de beoefenaar. Dit zijn manieren om goddelijke energie voor genezing en spirituele ontwikkeling te gebruiken. Deze Soefioefeningen zijn vergelijkbaar met de Hindoe en Boeddha gebruiken van de mantra of ‘*seed-syllable*’ recitatie. Bij deze oefeningen reciteert een persoon een of meer lettergrepen en door dat te doen transformeert zij haar bewustzijn in overeenstemming met de vibratie en de betekenis van het woord.

Evenals de archetypen bezitten deze goddelijke namen krachtige energieën die in de innerlijke wereld bestaan. De reiziger heeft bepaalde energie en kracht nodig voor het werk van de innerlijke transformatie, en de goddelijke namen verlenen ons toegang tot deze energie. Onze focus op de individuele reis van spirituele ontwikkeling heeft geresulteerd

in esoterische gemeenschappelijke spirituele ontwikkeling en de technieken die de goddelijke namen daarvoor gebruikt. Het op deze manier gebruiken van goddelijke namen is een belangrijk deel van onze spirituele ontwikkeling geweest, maar er is daarbij niet gekeken naar de functie die zij hebben in de wijze waarop de levensenergie tot manifestatie komt. Net zoals wij ons inzicht over de taal van de innerlijke reis van de mysticus in de goddelijke liefde uitgebreid hebben om heel het leven te omarmen, moeten wij ook ons inzicht vergroten in de mystieke wetenschap van de goddelijke namen.

De energie van de goddelijke namen is nodig voor het spirituele werk in de wereld. Voor een deel bestaat de volgende fase van onze ontwikkeling uit het inzicht verkrijgen in de wijze waarop de goddelijke energieën niet alleen in het individu werken maar in het leven als geheel.¹⁴ Terwijl de innerlijke en de uiterlijke werelden samenkomen, zal de spirituele wetenschap die tot de innerlijke wereld behoort in beide werelden duidelijk worden. Er zullen technieken ontwikkeld worden om met de namen van God in de schepping te werken, om toegang te krijgen tot de krachtige energieën in haar fysieke lichaam en in de innerlijke energiestructuur, en om deze energieën in het dagelijkse leven te brengen.

Sjamanisme en sommige magisch esoterische scholingen werken met magische namen binnen het leven, met echte namen van planten, dieren en mensen. De goddelijke namen beschrijven Zijn eigenschappen in plaats van afgescheiden dingen, en zij functioneren op een andere frequentie. Zij behoren tot het grensgebied van het archetypische rijk en de dimensie van puur zijn, waar het ene goddelijke Wezen zichzelf begint te onthullen door verschillende goddelijke namen. Zij zijn rechtstreeks deel van de energiestructuur van het leven, de patronen van macht die achter de schepping liggen. Door Zijn namen kunnen we met de kwaliteiten van deze energie van het leven werken.

Van oudsher wordt de mysticus door spirituele oefeningen, gebeden en meditatie toegang verleend tot de goddelijke namen, hun eigenschappen en hun energie – zij worden in het innerlijk onthuld, niet als louter woorden maar als goddelijke

eigenschappen. Door ze temidden van het leven te ervaren kan het zijn dat er een andere benadering gevraagd wordt dan de spirituele oefeningen waarbij onze aandacht naar binnen getrokken werd, weg van het leven. Er moeten nog oefeningen ontwikkeld worden die rechtstreeks met deze namen binnen het leven werken. We moeten het leven toestaan dat het haar verborgen natuur aan ons laat zien, haar belichaming van het goddelijke. Maar eerst moeten we ieder gedrag achterwege laten dat ons innerlijk zelf scheidt van ons uiterlijk leven – een houding van afscheiding belet ons de toegang tot haar eigenschappen.

Omdat het hart het orgaan van goddelijke waarneming en eenheid is moet ons hart open zijn voor het leven zoals het open wil zijn voor de Geliefde. We moeten alert en ontvankelijk zijn voor het leven als zijnde een uitdrukking van het goddelijke. Open en kwetsbaar moeten we wachten totdat de goddelijke namen zich aan ons onthullen, net zoals we op onze Geliefde wachten om naar ons toe te komen. We moeten alert zijn voor de onthulling van deze goddelijke kennis. En het kan anders komen dan we verwachten. Zijn openbaring verandert voortdurend. We kunnen verrast worden, beetgenomen worden en meegesleept worden voorbij onze vooropgezette ideeën. Hij houdt ervan om ons te verleiden, om over onze beperkingen te lachen en ons steeds dieper in Zijn onthulling van Zichzelf te trekken.

Wanneer we onze aandacht niet richten op onze individuele goddelijke eigenschappen ten aanzien van de spirituele aard van het leven, zullen we Zijn tekenen in het leven zien, de wijze waarop Zijn namen in het weefsel van de schepping geweven zijn. Terwijl we leren hoe de energie van de innerlijke naar de uiterlijke wereld stroomt, zullen we spirituele principes en technieken gebruiken om met deze energie te werken. We zullen gaan begrijpen dat de goddelijke namen het leven opnieuw kunnen afstemmen op haar hogere natuur en het leven in ere herstellen in haar aangeboren harmonie en evenwicht, en ons helpen om genezing en nuttige energieën te brengen middenin de uiterlijke wereld. Net als de sjamaan met de innerlijke energieën van het leven en in haar machtcentra voor

het welzijn van de stam werkte, zo kan de spirituele beoefenaar ook leren om de kennis van de goddelijke namen voor het welzijn van het geheel te gebruiken.

NIEUWE VORMEN VAN LIEFDE

De taal van de liefde en de wetenschap van de goddelijke namen zullen ons een nieuwe manier geven om op creatieve wijze te werken met de energieën van het leven, met de wijze waarop het leven in de vorm komt en hoe zij voortdurend verandert en zich ontwikkelt.

Menselijk bewustzijn kan afgestemd worden op de energiepatronen van de schepping zodat we deze patronen kunnen beïnvloeden voordat ze zich in de vorm rangschikken. Op deze manier kunnen we rechtstreeks deelnemen aan de evolutie van het leven, aan de mogelijkheid van het leven om het goddelijke uit te drukken. Via het gebruik van de goddelijke namen binnen de schepping zullen we toegang verkrijgen tot de magische kracht en het potentieel van het leven. Via ons inzicht in de taal van de liefde kunnen we in harmonie werken met de diepere doelen van de goddelijke eenheid en bewust het leven helpen om in die vorm te komen die deze harmonie weerspiegelt. Economische en politieke structuren kunnen bijvoorbeeld veranderd worden zodat zij uitdrukkingen van de goddelijke eenheid zijn in plaats van ego gecentreerde kracht en hebzucht.

We kunnen ook de vormen laten ontstaan die een uitdrukking van onze hogere natuur zijn, net zoals tijdens de Renaissance de kunst in Italië werd gebruikt om de vormen van schoonheid en harmonie uit te drukken die de goddelijke afmetingen belichaamden. (Dit is heel anders dan veel van de huidige kunst die de verstoringen lijkt te weerspiegelen van de persoonlijke psyche en andere aspecten van het huidige leven.) De nieuwe vormen die erop wachten om in het leven te komen

zullen tevoorschijn komen terwijl ons bewustzijn weerspiegelt wat hoger is; dan kunnen we het in de materiële vorm brengen.

De natuur schept moeiteloos de vormen die de schoonheid en de macht van de Schepper weerspiegelen. Maar deze vormen veranderen heel langzaam en ontwikkelen zich door de millennia heen. Vanwege de macht van het bewustzijn heeft de mens de mogelijkheid om sneller te veranderen, om vormen in het bestaan te brengen die het veranderende gezicht van het goddelijke weerspiegelen. We zijn deel van deze versnelde evolutie en hebben het potentieel om het goddelijke op een manier te manifesteren die niet toegankelijk is voor de krachten van de natuur. Maar om op creatieve wijze in deze dynamiek van de evolutie te participeren moet ons bewustzijn afgestemd worden op de innerlijke krachten achter deze versnelde evolutie. Dit is één van de redenen waarom we de taal van de liefde opnieuw moeten leren en ons inzicht uit moeten breiden naar mystieke wetenschap van de goddelijke namen.

Via het opnieuw leren van de taal van de liefde kunnen we het boek van het leven lezen zoals het door de Schepper geschreven is in plaats van via de verdraaiingen door de mens. Via Zijn ogen zien we de patronen van Zijn zich ontwikkelende eenheid, de schoonheid en de majesteit waardoor Hij Zichzelf voor Zichzelf onthult. Via de ogen van de mens zien we een heel ander beeld, gedomineerd door de krachten van onze lagere natuur en de verwarring van onze *mind*. De taal van de liefde laat ons rechtstreeks meedoen met Zijn schepping en haar onderliggende eenheid in plaats van met onze verdraaide waarneming van de schepping. Er is een fundamenteel verschil tussen de twee manieren van verbinding met het leven.

Maar de taal van de liefde vraagt ons om de patronen van controle op te geven. Het ego heeft een wereld in het leven geroepen die haar tracht te controleren. Dit is één van de centrale ideologieën van onze Westerse cultuur, zelfs al heeft zij vele angsten en zorgen samengesteld door haar onvermogen om deze controle te verwerven. De taal van de liefde heeft iets van dynamische uitwisseling in plaats van dominantie of controle. Zij is een taal van verbinding, van onze verbinding met onze Schepper en met Zijn wereld waar we deel van

uitmaken. Het verschil tussen de verbinding met het leven door de taal van de liefde en de verbinding zoals onze huidige conditionering, is net zo extreem als het verschil tussen de liefde bedrijven en een verkrachting. Bij verkrachting bestaat er alleen dominantie en ontheiliging.

De Geliefde spreekt heel direct tot ons door de taal van de liefde omdat zij Zijn meest eenvoudige verbinding is, de meest directe uitdrukking van Zijn wezen. De liefde is de waarheid die ten grondslag ligt aan alle manifestaties van het leven, de oorspronkelijke noot in de symfonie van de schepping. Het werk van de mysticus bestaat eruit om deze noot voor de mens vast te houden. Daar ligt het geheim van Zijn relatie met ons en met heel het leven.

De mysticus weet hoe deze geheimen onthuld kunnen worden en hoe het leven door deze onthulling verandert. We ervaren dit in ons eigen leven, in de manier waarop onze innerlijke horizon zich uitbreidt in Zijn oneindige natuur, in de wijze waarop wij getrokken worden om Zijn namen en attributen te ervaren. We kunnen de mogelijkheden voelen van Zijn onthulling binnen het leven in zijn geheel. Wat we nog niet helemaal begrepen hebben is de mate van verandering die mogelijk is, of de wijze waarop we kunnen helpen om deze veranderingen plaats te laten vinden. Omdat de mysticus in het hart van het leven zelf leeft, in het midden van Zijn liefde voor ons, hebben we de meest rechtstreekse toegang tot de energie van de liefde, terwijl zij zich in de patronen van het leven ordent. De taal van de liefde kan ons leren hoe we op deze plaats moeten werken, daar waar de liefde in de vorm komt, zodat we Zijn kunstenaars kunnen zijn, met Zijn goddelijke energieën werken en Zijn wereld helpen creëren.

Liefde en Plezier

*Wat is deze kostbare liefde en dit plezier
Die in ons hart ontluiken,
Zij zijn de prachtige klank
Van de ziel die ontwaakt!*

Hâfiz¹

ILLUSIES, HET SPEL VAN DE LIEFDE

De eisen van de tijd dwingen ons om verantwoordelijkheid te nemen voor de planeet, om de geheimen te onthullen die in het leven verborgen zijn om de wereld te helpen wakker voor een nieuwe manier van zijn. Maar temidden van dit werk is het van belang je te herinneren dat dit slechts tekenen zijn, beelden van iets zo wonderbaarlijks dat het nooit benoemd of zelfs maar verbeeld kan worden. Als we ons afgestemd moeten houden op de Waarheid en op de werkelijke natuur van de liefde, dan kunnen we ons niet veroorloven om ons op welk idee dan ook te fixeren, op geen enkel concept, hoe mooi en nuttig het ook lijkt. We zijn dienaren van de liefde die lachend tevoorschijn komt en door de schepping heen blaast; ons er altijd aan herinnert dat de werkelijkheid geen vorm heeft, geen identiteit. Zonder het plezier in de liefde, haar ondeugd en haar bedrog zou het gemakkelijk zijn om gevangen te raken in goede bedoelingen, en het wezen van de Geliefde verliezen die oneindig en voor altijd onkenbaar is.

De liefde stroomt de schepping binnen vanuit onbenoembare innerlijke werelden, vanuit de duizelingwekkende duisternis waar de liefde geboren wordt. Een van de eigenschappen van de liefde is dat zij zich beweegt vanuit het vormloze naar een vorm waarbij zij tegelijkertijd trouw blijft aan haar ondefinieerbare natuur. De liefde leeft alleen in het momnet; zij wordt nooit gevangen, nooit beperkt. Op het moment dat je de

liefde tracht te vangen in een of ander te identificeren patroon is zij weg.

Met liefde leven en werken betekent open zijn voor voortdurende verandering, vrij te zijn van patronen en beperkingen, van het gebonden zijn aan identificatie. We leven in een wereld van vormen en toch opent Zijn liefde ons voor een andere dimensie, voor een andere manier van zijn. In het moment van liefde zijn we met onze Geliefde en Hij kan nooit ingeperkt worden. Hij openbaart Zichzelf steeds opnieuw en in zijn zichtbare dans is Zijn plezier altijd aanwezig. Zijn minnaar zijn betekent leren leven met Zijn plezier, en je steeds opnieuw te laten bedotten, zowel door Zijn zichtbare dans als door ons eigen onvermogen om Hem te begrijpen.

In Soefibijeenkomsten wordt er altijd gelachen. Wanneer er plezier is verliezen we onszelf, onze ideeën en onze vooroordelen. We staan onszelf toe om dwaazen te worden en realiseren ons de dwaasheid van ons leven. Minnaars weten dat dit alles een dans, een spel is, en dat de werkelijke betekenis van het leven onze verbinding met de Geliefde is hoe Hij Zichzelf bijvoorbeeld onthult en verbergt. We moeten de draad van liefde en betekenis oppakken die in de wereld van Zijn vormen is geweven en deze betekenis oppakken als een kwinkslag van de liefde die voortdurend zichtbaar gemaakt wordt.

Hoe kan je nu deze wereld met haar problemen en lijden een grap noemen? Hoe kan je nu lachen over hongerende kinderen en de eindeloze cyclus van het geweld in de wereld? Wanneer je een glimp opgevangen hebt van Zijn tederheid en toewijding die temidden van pijn en verdriet aanwezig zijn, vind je in het hart een oneindig medeleven met hen die lijden. We zien dat Hij “de kwelling van de jaloezie, de pijn van de zieke” is. Hij is aanwezig in deze vormen en toch is Hij meer dan dat. Onze beperking bestaat eruit om gevangen te zijn in de uiterlijke vorm. Daar raken we ons vermogen kwijt om onze Geliefde te kennen en volledig deel te nemen aan Zijn openbaring.

De hele mensheid wordt gevangen in het spel van illusies. We bestaan in de creatie van onze *mind* en psyche, en ook in de collectieve patronen die ons uiterlijke leven bepalen. De

spirituele reis is een erkenning dat we gevangen zijn en ernaar verlangen om vrij te zijn. Om deze reis aan te vangen moet je accepteren dat je bedot wordt en dat het leven niet is wat het lijkt. Door onze herinnering beseffen we dat we voortdurend voor de gek gehouden worden, gevangen worden in de illusies van het ego en van de bekoorlijke *maya* van het leven. Hoe zit het dat we niet om onszelf kunnen lachen als we zien hoe gemakkelijk we beetgenomen worden, gevangen door onze nietigheid, door onze wensen en conditionering? We nemen onszelf nog steeds serieus, totdat op een dag Zijn liefde en plezier ons overweldigen.

Wanneer de poorten van genade eenmaal geopend zijn zien we een glimp van een andere wereld die echt is, die de schoonheid en het wonder van haar Schepper weerspiegelt, waarin Zijn gezicht zichtbaar is. En deze wereld is om ons heen, in het lied van de vogel, in de lach van het kind. Het is hier, in iedere ademtocht, en toch kunnen we het niet met onze uiterlijke ogen zien, alleen met het oog van het hart. Al eeuwenlang zijn Soefis Zijn dwazen en zien de wereld met de ogen van liefde en herkennen haar illusies; het wonder dat Zijn aanwezigheid binnen deze illusies is.

ONZINNIG VANWEGE DE LIEFDE

Plezier is overal in het leven, omdat het hele leven een dans van onthulling is. De illusies van het leven, haar veelheid aan wensen zijn deel van de manier waarop Hij ons bedot. In de Koran (3:54) staat, “Allâh is de beste verleider.” Als een magiër verleidt Hij ons met Zijn beeldenspel. We denken dat we met onze ogen zien, en met onze tong proeven. Onze religies en spirituele leraren kunnen dan wel zeggen, “Dit is niet alles,” en dat “Het oog niet gezien heeft, het oor niet gehoord heeft, en dat de dingen, die God voor hen die van Hem houden gemaakt heeft, het hart van de mens niet binnengegaan zijn.”² Maar hoe kunnen we deze andere werkelijkheid die om ons heen is, binnengaan. Hoe kunnen we vermijden dat we op vele manieren verleid worden door de wijze waarop de dingen

op ons afkomen? Kunnen we lachen om de verlokkingen en weten dat het slechts de hand van onze Geliefde is die ons deze magie voorschotelt? Wanneer we herkennen dat Hij het is die ons verleidt en dat deze verleiding deel is van Zijn openbaring, dan kunnen we vrijelijk deelnemen aan Zijn grap.

We worden constant bedot. Dit is deel van onze menselijke conditie. De mysticus is iemand die weet dat hij bedot wordt en hij laat willoos toe dat de Geliefde hem bedot. Hij weet dat dit deel is van Zijn manier van liefhebben. De asceet scheidt zichzelf af van de illusies van de wereld en wenst door wilskracht zich te bevrijden uit de grip van verlangens. Maar de minnaar bekommert zich slechts om de Geliefde en zoekt overal om Hem te vinden. Wanneer we Zijn naam herhalen, wanneer we ons door oefeningen Hem herinneren zoeken we onze Geliefde. Maar zelfs wanneer ons hart huilt en we Hem niet kunnen vinden, wanneer Hij afwezig lijkt, vindt er een onthulling plaats. Hij is zowel “De Bestaande als de niet-bestaande.... Dat wat gevoeld wordt en dat wat verbeeld wordt.”³

Niets is wat het lijkt. De mysticus gebruikt het beeld van het schillen van de ui om te beschrijven hoe we onze ware natuur ontdekken, en zo is het ook met het leven. Beelden worden op beelden gestapeld, onthulling op onthulling. Alles is illusie en alles is Hij.

Wat is echt? Voor de minnaar is alleen de aanwezigheid van de Geliefde echt, en hoe kan haar Geliefde ooit afwezig zijn wanneer Hij alles is? Maar onze ervaring vertelt een ander verhaal. We worden gelokt om een wereld zonder Hem te ervaren, net zoals we versluierd zijn voor onze eigen goddelijkheid. God zoekt God in iedere ademhaling, in iedere beweging van iedere atoom. We denken dat we God zoeken, maar dit is ook een illusie. Als alles Hij is, dan is ook de zoeker Hij. Hij zoekt Zichzelf in de dans van Zijn eigen illusies.

*Door Zichzelf ziet Hij zichzelf en door Zichzelf kent Hij zichzelf.
Niemand ziet Hem dan Hij, en niemand ontvangt Hem dan Hij.*⁴

De reiziger heeft zichzelf een ultieme taak gegeven; het doel is God zoeken.

We leggen al onze geestkracht in deze zoektocht; we lijden en we verlangen. En toch is er geen doel en geen zoeker. Er is slechts Eenheid die naar Zichzelf verlangt. We worden zelfs bedot om te geloven dat we naar de Waarheid kunnen zoeken, dat we dichterbij God kunnen komen. Op een dag zullen we plotseling wakker worden uit deze illusie en alleen maar lachen. We ontdekken het uiteindelijke geheim van het pad, dat er geen geheim is. Iemand werd dit in een droom verteld toen hem gevraagd werd:

“Wat is het laatste/grootste geheim?”

Ik antwoord, maar het antwoord komt alsof er iets spreekt zonder dat ik er tussenkom. “Het grootste geheim is dat er geen geheim is en daarom wordt het als het grootste geheim bewaard.”

Steeds weer laat het pad zien dat we bedot worden, verleid door zowel onze eigen illusies als door onze Geliefde. We denken dat er een pad is om te volgen, een spiritueel doel om te bereiken. Hoe is het mogelijk dat we een pad vertrouwen en een Geliefde die ons zonder meer beduvelt? Maar hoe kunnen we een Geliefde niet vertrouwen die zo compleet is in Zijn bedriegerij?

EEN PAD VAN MISLEIDING

Het Soefipad is een verraderlijke weg. Als je geluk hebt verlies je alles. En de Soefi *shaikh* is een meester in bedriegen. Slechts door bedrog kunnen we wakker worden voor de werkelijkheid. We kunnen de reis beginnen met goede en serieuze bedoelingen, maar de *shaikh* houdt zich meer bezig met het plan van de Geliefde, met de wijze waarop Zijn naam in ons wezen gestempeld is. Het werk van de leraar bestaat eruit om Zijn naam te onthullen, Zijn wijze van liefhebben. En hiervoor moet hij ons denkproces onderwerpen, ons verleiden en in de

val lokken. Iemand die met deze reis begon had de volgende droom:

Ik bevind mij in een groen veld en omhels een man. Ik kijk op en zie dat het schouwspel gefilmd wordt. Het is een scène voor een film. Ik verlaat het veld en wandel een stoffig pad af. Op het pad komen me twee mannen tegemoet. Zij zijn goed geklede reizigers. Wanneer we elkaar ontmoeten beseft ik dat het gokkers zijn, vader en zoon, en zij vragen mij om een spelletje te spelen voor vijftwintig dollar voor een partijtje. Ik zeg dat ik dat wel wil, maar slechts voor vijf dollar voor een partijtje en ik wil een ander pak kaarten. De zoon haalt een nieuw pak kaarten tevoorschijn en terwijl de oudere man toekijkt, spelen we een partijtje. Ik win dit partijtje.

De droom begint met het verlaten van het leven dat alleen maar een film is die gedraaid wordt. Dit is het begin van de reis, wanneer zij beseft dat haar leven slechts een illusie is; ze speelt een rol in een film. Daarna wandelt ze een stoffig pad af, het oude bekende beeld van het spirituele pad. Op deze weg ontmoet ze twee reizigers en beseft niet dat een reiziger een beschrijving is van een mysticus: “Ben in deze wereld als een reiziger, een voorbijganger, want dit is niet thuis.” Maar deze twee mannen zijn niet alleen reizigers, zij zijn ook gokkers, vader en zoon. Bahâ ad-dîn Naqshband, de grondlegger van de Naqshbandi orde zei dat hij op het pad meer leerde door naar een gokker te kijken dan wat dan ook: “Hier is iemand die bereid was om alles te riskeren voor de volgende worp van de dobbelstenen, zelfs zijn hoofd.”

Zonder te weten stuit de dromer op de aanwezigheid van een Soefimeester en zijn zoon waarmee ze een partijtje kaart wil spelen. Heel wijs vraagt ze om een nieuw spel kaarten, maar dit zijn meestersgokkers – Soefishaikhs bedotten de mensen al eeuwenlang. Zij kennen elke kaart en weten hoe zij een spel kaarten bedrieglijk moeten schikken. Zij weten hoe zij je de meest kostbare illusie moeten voorhouden om daarna met een trucje alles te kunnen laten verdwijnen in het tegenovergestelde. In het Westen hebben we met onze focus op de wetenschap en op gezond verstand weinig inzicht in

de manier waarop zulke oplichters werken. We worden gemakkelijk bedrogen door spirituele charlatans, door iemand met een paar paranormale krachten. Maar een echte meester kan de kaarten van je eigen leven nemen en ze teruggeven in een andere volgorde. Hij confronteert je met gehechtheden waarvan je niet wist dat je ze had en helpt je om alles te verliezen wat je voor kostbaar houdt. Dit alles met een twinkeling in zijn ogen.

Een meester kan met de beelden van de wereld spelen, met de patronen in je *mind*, met de structuur van je psyche. Hij kan je bevrijden uit deze illusoire ketenen door ze te laten verschijnen om ze daarna weer te laten verdwijnen. Hij is meester in de zichtbare en de onzichtbare werelden. En hij kent het spel van de liefde. In de droom wint de reiziger het eerste partijtje. Dit is de meest fundamentele truc van alle professionele gokkers – je mag de eerste drie partijtjes winnen, wat er ook maar nodig is om je aan de haak te slaan. Je krijgt liefde, gelukzaligheid, een staat van vrede en prachtige dromen. De poorten van de genade staan open. Dit wordt “de periode van de wittebroodsweken genoemd.” Maar daarna moet je betalen, met jezelf moet betalen, je waarden en je overtuigingen. En dan is het te laat. Je zit aan de tafel van de liefde, verliest ieder spel en wordt iedere keer weer bedrogen.

Het vraagt moed om door de liefde bedrogen te worden; het vraagt commitment om steeds weer bedot te worden. Het spel is gevaarlijker dan je denkt. Maar hoe kan het nu verkeerd gaan in de handen van een meester-gokker? Je kunt alleen verliezen. Hij kent iedere beweging die je maakt. Hij ziet je reactiepatronen voordat je handelt. Hij kent de kaarten waar je mee speelt.

In het Westen hebben we de neiging om onszelf en ons spirituele leven veel te serieus te nemen. We kleuren het pad in met de ambities van ons ego en de moraal van de religie. De Puriteinse vaders hadden niet veel op met de verleider. Zij zagen hem als de duivel, niet zoals de Indianen die de coyote en de genezende kracht van het hebben van plezier, vereerden. Met onze Puriteinse erfenis houden we er niet

van om te erkennen dat we geen controle hebben, om van het begin af aan voor de gek gehouden te worden. Maar hoe kunnen we wakker gemaakt worden voor de illusie van het leven behalve dan door het spel van illusie?

Het pad speelt met al onze illusies om ons te bevrijden. Steeds weer wordt ons getoond dat we voor de gek gehouden worden. Een goede leraar zal ons voortdurend beet nemen, hij wisselt voortdurend van gedaante; van vorm, hij kan niet vastgezet worden in enig beeld. Hij zal de student toestaan om een beeld van de leraar te maken en het daarna op z'n kop zetten. Hij zal toestaan dat de student hem haat, boos is en zich bedrogen en verraden voelt. Hij zal zelfs het spel van de charlatan spelen als dat nodig is. Maar de leraar zal niet zoals een charlatan persoonlijk gewin halen uit zijn acties. Hij is in dienst van de liefde.

Achter de leraar is het plezier van de Geliefde, de "beste van alle bedriegers". Hij heeft een hele wereldillusie geschapen die ons kan knechten noch bevrijden. Slechts Zijn slaven, Zijn dwazen zijn vrij. Alleen zij die gestorven zijn kunnen echt Zijn liefde leven. Op het pad van de liefde geven we alles op, onze wensen, onze ambities en gehechtheden. En daarna ontdekken we dat dit slechts het begin was, slechts de poort naar de liefde.

*Een minnaar vertelde zijn Geliefde
Hoe veel hij van haar hield, hoe trouw hij was geweest, hoe
opofferend,
Opstond in de vroege morgen, vastte, rijkdom, vermogen en
roem opgaf; dat alles voor haar.*

*Er was een vuur in hem.
Hij wist niet waar het vandaan kwam,
Maar het maakte hem aan het huilen en hij smolt als een kaars.*

*"Je hebt het goed gedaan," zei zij, "maar luister naar me.
Dit alles is het decor van de liefde, de takken
En de bladeren en de bloesem. Om een Echte
Minnaar te zijn moet je leven
Aan de basis."*

*“Waar is dat!
Vertel het me!”*

*“Je hebt de uiterlijke handelingen verricht,
Maar je bent niet gestorven. Je moet sterven.”
Toen hij dat hoorde, ging hij op de grond liggen;
Lachte en stierf. Hij opende zich als een roos
Die op de grond valt, en stierf lachend.*

*Dat plezier was zijn vrijheid
En zijn geschenk aan de Eeuwigheid.⁵*

Liefde en plezier openen ons voor wat er altijd is. Een van de grootste illusies is dat we gescheiden zijn van God. Het Soefipad begint zelfs met de ervaring van scheiding, het verlangen van de ziel naar God en de belofte van een reis terug naar God. De beelden van het pad fascineren ons met de idee van een reis terug naar God – de reiziger die terugkeert. Maar als we nauwlettend kijken ontdekken we dat de reis terug naar God de fase van *fanâ* is, de ontmanteling van het illusoire zelf die naar *baqâ* leidt, verblijven in God. Voor de mysticus bestaat de echte reis uit de reis in God. Na aan onszelf gestorven te zijn ontwaken we voor het plezier van de echte relatie met onze Geliefde.

De persoon die God vergeten is houdt deze wereld voor echt. De reiziger is wakker geworden voor de bedrieglijke illusie van de wereld en maakt de illusoire reis terug naar God. Maar dan ontdekken we dat deze wereld echt is; zelfs als zij slechts een beeld is, zij is Zijn beeld:

*Ik ben zowel de slang als de magiër.
Ik ben de bevrijde en de geboeide:
Ik ben dat wat dronken is en dat wat te drinken geeft.
Ik ben de schat en ik ben de armoede:
Ik ben Mijn schepping en de Schepper.⁶*

Op dit punt maken spirituele illusies plaats voor spirituele werkelijkheid, en deze werkelijkheid is vol plezier, plezier om

de manier waarop Hij ons heeft verleid tot de ware natuur van de schepping. Er bestaat een grap om voor te sterven en voor te leven. En het plezier is het leven zelf: we zijn deel van Zijn verhullen en van Zijn openbaring, en alles om ons heen is Zijn openbaring vol vreugde en onheil.

VOORJAARSBLOEMEN

Wat betekent dit, dit plezier dat komt vanuit het onbekende en tot alle leven behoort? We worstelen en lijden zo zeer in deze wereld van vormen, vaak schijnbaar zonder doel. We dragen vaak de pijn van anderen, van onze ouders, van onze kinderen en onze vrienden. De spirituele student wordt nog een extra last gegeven, het verlangen om vrij te zijn van de illusies van het leven. We lijden aan de pijn van de scheiding en staan tegenover onze innerlijke duisternis. En er zijn vaak twijfels die ons omringen. Is deze reis naar God echt? Is het de pijn en de moeite waard? Misleiden we onszelf niet?

Alleen dat wat niet genoemd kan worden is echt. Al het andere is bedrieglijk, een sluier. Wanneer we op onszelf gericht zijn zien we de sluiers van het lijden en onze inspanningen. Maar als we ons af kunnen wenden, of uit onszelf kunnen stappen, dan komt er een ander landschap te voorschijn. Dit hoort bij het moment alleen en is vol blijdschap. Hier is geen inspanning of worsteling, maar een kwaliteit van zijn die vrij is, levend en vol vreugde. Er is vrolijkheid over onze vermetelheid om onszelf zo serieus te nemen; voor een moment zien we dat we denken dat ons leven over onszelf gaat. Hoe kan iets dat zo wonderlijk en oneindig is gaan over iets dat zo klein en zo misleidend is als ons ego?

Bestaat deze zelfmisleiding slechts uit menselijk onbegrip of is het ook een goddelijke illusie? Is het onze vrije wil of Zijn verleiding die ons in dit labyrint voert? Wanneer we ontwaken, lijkt het zo onbelangrijk. Maar wanneer we ons omkeren en in de duisternis van deze bedriegerij kijken, zien we onze behoefte om ons van God te scheiden. Er is een drijfveer in de mens om iets voor zichzelf te claimen, om Zijn overweldigende eenheid, Zijn alles-door-dringende aanwezigheid te ontkennen.

We moeten ons eigen bestaan zonder Hem claimen. Deze drijfveer ligt voor een groot deel aan de basis van het Westerse rationalisme. We hebben ons een beeld van de wereld geschapen met de mens in het centrum, in plaats van het goddelijke. En ieder van ons schept een beeld van zijn eigen leven met zichzelf in het centrum. Dit is zo in onze cultuur ingebakken dat we vergeten zijn dat het een zeer recent fenomeen is – de meeste oude culturen hadden het beeld van het goddelijke als het centrum van iedere persoon en iedere handeling.

In onze wereld van schaduwen is zelfbedrog een manier van leven. Zonder zelfbedrog verandert ons gevoel over het zelf compleet. Hetzelfde geldt voor een goede grap, waarvan de climax een spel speelt met onze vooroordelen. De grap van het leven is dat zij zo compleet anders is dan het beeld wat wij ervan hebben en wanneer we dan een glimp opvangen van haar grotere doel moeten we wel lachen. We zien dat al onze worstelingen, onze drama's en zelfs onze gevechten over licht en duisternis deel zijn van "iets zo compleet anders." Het plezier is de acceptatie van onze beperkingen en van Zijn wonder.

Ik herinner me de tijd dat ik zestien was en een Zen *koan* mij voor het eerst wakker maakte. Plotseling was de wereld onbeschrijfelijk anders. Er was een licht dat ik nog nooit gezien had, het zonlicht dat op het water danste. De gewone wereld om mij heen was veranderd en in haar eenvoud was vreugde en plezier. Dit plezier bevond zich overal, in de bomen, in de mensen en zelfs in de ordinaire studies. Ik zat vaak in een tuin die aan de rivier lag en keek naar de draaikolken in de stroom en de duizenden weerspiegelingen opgenomen in het wonder van wat het was. Het was alsof de muren van mijn leven weggevallen waren en ik bevond me nog steeds in dezelfde wereld en toch was zij niet dezelfde. En wie lachte er? Het was de eenvoudige vreugde van echt bestaan:

Een monnik vroeg de Zenmeester Fuketsu: "Hoe kan ik, zonder spreken, zonder stilte, de waarheid uitdrukken?"

*Fuketsu merkte op: "Ik herinner me altijd het voorjaar in China. De vogels zingen temidden van ontelbare soorten geurige bloemen."*⁷

Na deze paar weken werd het leven weer verduisterd en het duurde vele jaren voordat dit plezier weer in mij wakker werd. Bij deze blijdschap in het leven valt er zo veel weg; wanneer we herkennen wat er altijd is vallen er zo veel concepten weg. In het plezier lijkt zelfs de zoektocht naar de waarheid onbelangrijk; een herinnering van een zoektocht die je eens erop nahield. Zoals de liefde hoeft dit plezier niet verklaard te worden. Zij draagt haar eigen unieke kwaliteit, haar eigen gebed en herinnering. Zij is Zijn plezier dat in ons leeft.

DEEL ZIJN VAN ZIJN GRAP

Door onszelf toe te staan bedrogen te worden en te lachen om het bedrog staan we Hem toe Zijn geheim met ons te delen. We lachen met Hem, niet alleen om onze eigen dwaasheid en vooringenomenheid, maar om wat via Zijn misleiding aan ons onthuld wordt. Hij heeft een heel universum geschapen om Zichzelf aan Zichzelf te onthullen en toch zegt Hij ieder moment, "Ik ben dat niet." We maken deel uit van Zijn beleving van Zichzelf. Wij kennen Hem bij iedere aanraking, in ieder gebeuren; iedere gewaarwording is Zijn beleving en toch vertelt Hij ons dat Hij voorbij iedere gewaarwording is. Op ieder moment is Hij weg en wordt Hij gevonden. We kunnen slechts lachen bij het idiote wonder van dit alles.

Maar bij dit plezier wordt er iets bekend gemaakt. We ervaren een aspect van het goddelijke dat anders is, en toch aanwezig is. Het plezier brengt ons voorbij onze denkbeelden en bestempelt ons met iets levendigs en dynamisch. In het plezier bevindt zich een kwaliteit van leven dat niet gevonden wordt in serieuze gedachten of de toewijding aan de spirituele oefeningen. Plezier is beziel met Zijn ongrijpbare aanwezigheid. We willen Hem altijd in een concept of in een denkbeeld opsluiten, maar Hij kan niet opgesloten worden.

Goddelijk plezier breekt onze patronen van conditionering en onthult Zijn ondefinieerbare natuur. We zoeken Hem op serieuze wijze. Lachend onthult Hij Zichzelf.

Het gevaar van het ervaren van Zijn misleiding en plezier is het niet serieus nemen van het lijden van de mens. Natuurlijk is dit lijden een illusie, maar het slachtoffer van de pijniging of van het misbruik kent de werkelijkheid van haar pijn; de littekens die achterblijven. Dit is deel van de gebondenheid van de mens, de prijs die we voor het leven moeten betalen. En zij die God zoeken betalen ook met het bloed van hun hart. Zij lijden voor Hem. En dit lijden is echt.

Hoe kunnen we ons verzoenen met dit plezier en met dit lijden? Als er een grap is in de schepping waarom lijden we dan zo? Door de ogen van een misbruikt kind is het leven geen grap. We verlangen naar een goede God die ons kan beschermen voor de pijn, die onze tranen kan drogen en ons gerust kan stellen. Of een serieuze God die zegt dat ons lijden een betaling is voor onze zonden of voor *karma* uit het verleden. We willen geen lachende God die zegt dat het allemaal een grap is. We hebben het nodig om betekenis aan ons lijden te geven, om onze wonden te beschermen. We weten niet dat wij het genoeg van God zijn, een genoeg dat niet geconditioneerd is door goed of slecht, vreugde of pijn. De schepping is het goddelijke en de grap daarvan is als een schok die Zijn verborgen gezicht onthult.

Het is niet nodig om dit te verklaren of uit te leggen. Soms is er droefheid en soms vreugde. In Zijn moment leven betekent dat we het licht en de duisternis kennen. Steeds weer vergeten we dat, en dan herinneren we het ons weer – of is het Hij het die vergeet en zich herinnert? Is onze droefheid echt Zijn droefheid, onze vreugde Zijn vreugde? Maakt het wat uit? We zijn deel van onze Geliefde. We kunnen niets anders zijn dan Hij en toch is Hij anders dan wij. Er wordt meer van ons gehouden dan we kunnen begrijpen, voorbij de modellen van onze relatieve wereld. Wanneer we Zijn vreugde ontkennen beperken we Hem, en we beperken onze mogelijkheid om Zijn kwaliteiten te leven, om in Zijn tegenwoordigheid aanwezig te zijn. En wanneer we Zijn vreugde leven verdwijnen er zo veel

verstandige en juiste ideeën. Maar toch is het zo'n wonderbaarlijke grap, en we maken deel van deze grap, zoals iemand ervoer:

Alles is een illusie en lost op in het niets. Met een grote diversiteit aan beelden werd getoond dat alles een illusie is, stromend en vervangbaar. Niets wat we ons indenken bestaat, geen heil of onheil, geen goed of kwaad. Alles verdwijnt in een kleine opening ofwel in een gat. Dat is wat er aan vormen overblijft, opgelost in een kleine stip en zelfs dat is te veel gezegd. En daarna komen er altijd vormen en manifestaties te voorschijn en het is niet dit of dat. Wat er overblijft, is voorbij de vorm; dat, niet te definiëren, vormloos. In het begin was het niet zo gemakkelijk om mee te gaan; alles ging zo ongelofelijk snel, maar het werd zo vaak herhaald, als in een caleidoscoop, hier is het en weer weg, en tenslotte was het eenvoudig. Ieder keer opnieuw proberen we een vorm die bestaat te creëren. Er waren een heleboel beelden (mijn wandelpaden in het veld, beelden van een film en nog veel meer.) "Dit is het. Zo is het. Dit is waar. Dit, deze gevoelens, dit bewustzijn neem ik waar" zegt de mind. En dan is er weer dat GESCHATER en daarna weg. Wat een opluchting en wat een lachertje. Er bestaat dus niets waaraan we ons kunnen vasthouden. En tegelijkertijd wordt alles opnieuw geschapen, betekent alles iets op het moment, en verdwijnt dan weer in het niets. Wat blijft: plezier, vrijheid en verwarring, Dat? Nooit kan ik meer zeggen: "Zo is het" – maar wellicht doe ik het toch weer.

Noten

INTRODUCTIE

1. Het Evangelie volgens Thomas 22:10, vertaling A. Guillaumont, H. Ch. Puech, G. Quispel, W. Till en Yassah ‘Abd Al Masih.

BRONNEN VAN MACHT

1. *Katha Upanishad, Ten Principal Upanishads*, vert. Shree Purohit Swami en W.B. Yeats, p. 34.
2. “The Hollow Men,” V. *Collected Poems*, 1909-1962.

DE KRACHTEN VAN DE WERKELIJKHEID

1. Geciteerd door Henry Corbin, *Creative Imagination in the Sufisme of Ibn ‘Arabî*, p. 174.
2. Rashahât ‘Ain al-Hayât, *Beads of Dew From the source of Life*, p. 64.
3. Rûmî, *One handed Basket Weaving*, vert. Coleman Narks, p. 80.

HET LICHT VAN DE ZIEL

1. *Memories, Dreams, Reflections*, p. 276.
2. In de Islam wordt het gevecht tegen de *nafs* of “de lagere natuur” de *Grotere Jihad* genoemd. Het gevecht tegen de ongelovigen is de *Kleinere Jihad*.

DE MAGIE VAN HET LEVEN

1. Geciteerd in de video *The Eye of the Heart: De Schilderingen van Cecil Collins*, Stephan Cross Producties, 1978.
2. Uit “*From all the Pockets*,” door Hilary Hart (niet gebliceerd).
3. Zie Vaughan-Lee, *Working with Oneness*, pp 11-124, “Imagination.”
Werken met Eenheid. Vert. Teréz Stolze. (niet gepubliceerd.)

4. Zie Vaughan-Lee, *The Signs of God*, pp. 110-117, "Reestablishing a Symbolic Consciousness."

5. Symbolisch bewustzijn staat ook bekend als "mythologische denken." Het komt tevoorschijn uit het holistische denkproces van de rechter kant van de hersenen en staat in tegenstelling tot het analytische denken van de linker helft die geassocieerd wordt met logica en het denken in woorden. "Mythologisch denken" is het oudere proces. Het doet geen poging om te ontleden of te rationaliseren en werkt in beelden in plaats van in woorden. In tegenstelling tot het actieve, het ideeën vormende proces van de rationele methode, is het hoofdzakelijk ontvankelijk, 'en het neemt het verschil en de ontwikkeling van de beelden ervan waar.' Het staat het vormen van symbolen en een symbolische verbinding toe in het leven.

6. E.E. Cummings, "30," one winter afternoon." *73 gedichten*.

DE ENERGIE VAN ONTWAKEN

1. Soefigebed.

2. Jung zag de twee wereldoorlogen als een verbinding met het ontwaken in de Duitse psyche van de krijgsgod Wotan. *Verzameld Werk*, deel 2.

3. Het Evangelie van Johannes 1:1.

DE GRONDBEGINSELEN VAN HET LEVEN

1. *Toa Te Ching*, vert. Hua ching Ni, 37.

"Niet alles in de wereld is bedoeld om zichtbaar te zijn. Er zijn vele voortgeschreden zielen die in vereniging met God leven: en er zijn er ook die er zelfs dichterbij leven die de Gesluiden voor God genoemd worden... de meest heilige is altijd verborgen, verborgen in een wolk van dienstbaarheid en van Goddelijke Bescherming." Rùmî, *Light upon Light*, vert. Andrew Harvey, p. 224.

3. *Tao Te Ching*, vert. Hua Ching Ni, 18

DE TAAL VAN DE LIEFDE

1. *The Book of Secrets*, vert. Lynn Finegan.
2. Zie Javad Nurbaksh, *Sufi Symbolisme*, deel.1, een lexicon van verschillende symbolen. De volgende definities komen uit Sufi Symbolism, deel 1.
3. ‘Attâr, geciteerd door Javad Nurbaksh, *Sufi Symbolisme*, deel.1, p. 46.
4. Hâfiz, geciteerd door Javad Nurbaksh *Sufi Symbolisme*, deel.1, p. 23.
5. De troubadour dichter die deze taal van vrouwelijke schoonheid terugbracht naar het Westen begreep deze niet, en liet ons dus achter met het beeld van een prachtige en vaak niet te verkrijgen vrouw, die het middelpunt werd van de idealen van hoofse liefde en daarna deel van de romantische liefde.
6. Het afstand doen van de fysieke vorm van de geliefde wordt beschreven in de twee belangrijkste Soefiverhalen, *Layala en Majnun* en *Yusuf en Zulaikha*.
7. Om Lao Tzu te citeren, :... er bestaat geen geïsoleerde, eenvoudige gebeurtenis; alle gebeurtenissen zijn met elkaar verbonden. Er is daarom geen boom die gescheiden is van zijn wortelen, en geen enkele wortel is gescheiden van de boom. Ook kan hij niet gescheiden zijn van de grond, het klimaat en de natuurlijke omgeving.” Hua Ching, ”*The Complete Works of Lao Tzu*,” vert. Hua Ching Ni,p. 144.
8. Volgens de Soefitraditie in de Islam bestaan er negenennegentig namen van God. Iedere naam beschrijft een goddelijke kwaliteit of een kenmerk, zoals *Ar-Râhmân* – de Barmhartige, *Al- Musawwir* – de Vormer van Schoonheid, *Ad-Darr* – de Schepper van de Gekrenkte. Allâh, de Belangrijkste Naam, omvat alle goddelijke namen en kenmerken en is het teken van de Essentie van de oorzaak van het bestaan.
9. Geciteerd door William Chittick, *The Sufi Path of Knowledge*, p. 43.
10. Voor een gedetailleerdere beschrijving zie Vaughan-Lee, *Working with Oneness*, pp 11-124, “Imagination.” Pp. 118-118.
11. Carl Ernst, *Sufism*, pp. 93-95
12. Geciteerd door Ernst, *Sufism*, pp.
13. Chisti Habibi Soofie Order:
www.soofie.org.za/tasawwuf/awrad_wazaaf.html

14. Dit is de verbinding met de mens die een voller begrip verkrijgt van de archetypische wereld en haar machtige krachten en hoe er mee te werken voor het nut van het geheel.

LIEFDE EN PLEZIER

1. *The gift*, vert. Daniel Ladinsky, p. 19.
2. I Corinthië 2:9.
3. Jîlî, geciteerd door R.S. Bhatnagar, *Dimensions of Classical Sufi Thought*, p. 120.
4. Ibn ‘Arabî, “*Whoso Knoweth Himself...*” uit *Treatise on Being (Risale-t-ul-wu judiyya)*, p.4.
5. Rûmî, *Delicious Laughter*, vert. Coleman Barks, p. 18.
6. Jîlî, geciteerd door R.S. Bhatnagar, *Dimensions of Classical Sufi Thought*, p. 120.
7. Paul Reps, *Zen Flesh, Zen Bones*, p. 138.

Bibliografie

- Bhatnagar, R.S. *Dimensions of Classical Sufi Thought*. London and The Hague: East West Publications, 1984.
- Chittick, William C. *The Sufi Path of Knowledge*. Albany: State University of New York Press, 1989.
- Collins, Cecil. *The Eye of the Heart*. Video. Stephan Cross Publications, 1978.
- Corbin, Henry. *Creative Imagination in the Sufism of Ibn 'Arabî*. Princeton: Princeton University Press, 1969.
- Cummings, E.E. *73 Poems*. London Faber and Faber, 1974.
- Eliot T.S. *Four Quartets*. London, Faber and Faber, 1944
- , *Selected Poems*. London: Faber and Faber, 1963.
- Ernst, Carl. *Sufism*. Boston: Shambhala, 1997.
- Guillaumont A., H.Ch. Puech, G. Quispel, W.Till, and Yassah 'Abd Al Masih, vert. *The Gospel According to Thomas*. New York Hagertown, San Fransisco, London: Harper & Row, 1959.
- Hafiz. *I heard God laughing*. Vert. Daniel Ladinsky, Walnut Creek: Sufism Reorientated, 1996.
- Harvey, Andrew. *Light upon Light*. Berkeley: North Atlantic Books, 1996.
- Hirtenstein, Stephen. *The Unlimited Mercifer*. Ashland, Oregon: White Cloud Press, 1999.
- Holy Bible. *Authorised Version*. London: 1611.
- Ibn 'Arabî. *Treatise on Being (Risale-t-u;-wujudiyya)*. Abingdon, Oxon: Beshara Publications, 1976.
- Jami. *Yusuf and Zulaikha*. Vert. David Pendlebury. London: Octagon Press, 1980.
- Jung. C.G. *Collected Works*. London: Routledge & Kegan Paul.
- Jung. C.G. *Memories, Dreams, reflections*. London: Flamingo, 1983.
- Lao-tsu. *The complete Works of Lao Tzu*. Vert. Hua-Ching Ni. Los Angeles: Seven Star, 1979.
- Nurbakhsh, Javad. *Sufi Symbolism* deel:1-1V. London: Khaniqahi-Nimatullahi Publications, 1984-1990.
- Rashahât 'Ain al-Hayât. *Beads of Dew from a Source of Life*. Fort Lauderdale: al-Baz Publications, 2001.
- Reps, Paul. *Zen Flesh Bones*. Boston: Tuttle Publishing, 1957.
- Rûmî. *One-Handed Basket Weaving*. Vert. Coleman Barks, Athens, Georgia: Maypop Books, 1991.
- Rûmî. *Delicious Laughter*. Vert. Coleman Barks. Athens, GA: Maypop Books, 1990.
- Vaughan-Lee, Llewellyn. *The Signs of God*. Inverness, CA: The Golden Sufi Center, 2001.

-. *Working with Oneness*. CA: The Golden Sufi Center, 1999. Vert. (niet gepubliceerd) door Teréz Stolze: *Werken met Eenheid*.
Yeats, W.B. Vert. (met Shree Purohit Swami). *The Ten Principles Upanishads*. London: Faber and Faber, 1937.

Dankbetuiging

De schrijver dankt de volgende instellingen/personen voor het citeren van materiaal waar sprake is van copyright.

Andrew Harvey en. North Atlantic Books, uit *Light upon Light: Inspirations from Rûmi* door Andrew Harvey, 1996.

Maypop Books uit *Delicious Laughter*, vertaling van Rûmi door Coleman Barks, 1990 en uit *One-Handed Basket Weaving*, vertaling van Coleman Barks, 1991.

Daniel Ladinsky uit *I heard God laughing: Renderings of Hafiz*, copyright 1996 Daniel Ladinsky, 1996.

Khaniqahi-Nimatullahi Publications uit. *Sufi Symbolism* deel:1-door Nurbakhsh, Javad,1984.

Harcourt, Inc uit deel V van “*The Hollow Man*” *Collected Poems*. 1909-1962 door Eliot T.S. , copyright 1936 door Harcourt, Inc., copyright 1964, 1963 door T.S. Eliot.

Charles E. Tuttle Co., Inc. Boston, Massachusetts en Tokyo, Japan uit *Zen Flesh Bones*. door Reys, Paul. 1957.

Princeton University Press *Alone with the Alone*.. uit *Creative Imagination in the Sufism of Ibn ‘Arabî*, door Corbin, 1969.

Seven Star Communications pagina 28, 51, en 144 uit *The complete Works of Lao Tzu*, Tao The Ching & Hua Ching door Hua Ching Ni, copyright 1979, 1995, www.sevenstarcom.com, taostar@taostar.com.

Liveright Publishing Corporations delen uit ‘*one winter afternoon*, ‘copyright 1960, 1988, 1991 door Trustees voor E.E. Cummings Trust, Complete Poems”1904-1962 door E.e. cummings, geredigeerd door George J. Firmage.

Shambhala Guide to Sufism door Ernst, Carl, copyright 1997, www.shambhala.com

Over de schrijver

Llewellyn Vaughan-Lee, Ph.D, is een Soefi Meester in de Naqshbaniyya-Mujaddidiyya Soefi Orde.

Geboren in Londen in 1953 volgt Vaughan-Lee sinds zijn negentiende jaar het Soefipad van de Naqshbandi orde.

In 1991 verhuisde hij van Londen naar Noord Californië en werd de opvolger van Irina Tweedie, schrijfster van *Brandende Afgrond* en *Daughter of Fire*.

De laatste jaren richt zijn schrijven zich op de spirituele verantwoordelijkheid in de tijd van overgang en het tevoorschijn komen van het wereldwijde bewustzijn van eenheid (zie www.workingwithoneness.org) Hij heeft zich ook gespecialiseerd op het gebied van dromen waarbij hij de oude Soefi benadering over dromen integreert met de inzichten van de moderne psychologie. Schrijver van vele boeken geeft hij lezingen in Europa en de Verenigde Staten, Australië en Nieuw Zeeland.

Over de uitgever

The Golden Sufi Center is een religieuze non-profit organisatie met de doelstelling om de leringen van het Naqshbandi Soefipad toegankelijk te maken.

The Golden Sufi Center, P.O. Box 428, Inverness, Californië 94937-0428.

Website: <http://www.goldensufi.org>

Email: info@goldensufi.org

In de Nederlandse vertaling verschenen eerder van Llewellyn Vaughan-Lee:

'*De Cirkel van Liefde*' Het volgen van het verlangen om Thuis te komen brengt de reiziger in de Cirkel van Liefde. Uitgegeven bij Aambeeld, Steyl, 2001, ISBN 90-805778-2-0

'*De Gouden Draad*' Door dromen te gebruiken om de innerlijke gebeurtenissen van de ziel te illustreren, beschrijft Vaughan-Lee de mysteriën van het pad in een heldere, eigentijdse taal die vooral voor de moderne zoeker een hulpmiddel zal zijn. Uitgegeven bij Aambeeld, 2002, ISBN 90-805778-4-7

Privé uitgaven van vertalingen van Llewellyn Vaughan-Lee door Teréz Stolze:

'*Het Verhaal van Moshkel Gosha*'. Een Perzisch sprookje waarin de transformatie van een houtrooier beschreven wordt, gevolgd door een Jungiaanse analyse. 2004. ISBN 90-808586-2-5

'*De Soefimeditatie van het hart*'. "De meditatie van het hart" is een oefening die de *mind* en de emoties onderdompelt in de oceaan van de liefde. 2004, ISBN 90-808586-1-7 (Te bestellen via email: terezstolze@hetnet.nl)

Niet gepubliceerde vertalingen van Llewellyn Vaughan-Lee door Teréz Stolze zijn:

-. *Het Pad van Liefde gaan*. Vertaling van *Traveling the Path of Love*. Inverness. Californië: The Golden Sufi Center, 1995.

-. *Liefde is een Vuur*. Vertaling van *Love is a Fire*. Inverness. Californië: The Golden Sufi Center, 2000

-. *Eenheid, Werken met het geheim van Eenheid*. Vertaling van *Working with Oneness*. Inverness. Californië: The Golden Sufi Center, 2002.

-. *Het Licht van Eenheid*. Vertaling van *Light of Oneness*. Californië: The Golden Sufi Center, 2003.

- *Spirituele Macht, hoe zij werkt*. Vertaling van *Spiritual Power, how it works*. Inverness. Californië: The Golden Sufi Center, 2005.
- *De Wereld wakker maken*. Vertaling van *Awakening the World*. Inverness. Californië: The Golden Sufi Center, 2006.